

ΕΡΓΑΤΙΚΗ

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

3 Σεπτέμβρη 2014

www.sekonline.gr

No 1137

**Η Θεσσαλονίκη είναι η αρχή,
να οργανώσουμε το**

Η άποψή μας
σελίδα 3

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΤΗΣ ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

**Ήττα
του Ισραήλ
στη Γάζα**

Εμπρός για την
ήττα όλων των
ιμπεριαλιστικών
επεμβάσεων

σελ 20

6 Σεπτέμβρη
Όλοι στη Θεσσαλονίκη
Πανελλαδικό Συλλαλητήριο
Άγαθμα Βενιζέλου 6μμ

* Ενάντια στα Μνημόνια,
στη σφαγή στη Γάζα
και τους νεοναζί της ΧΑ

* Για να τελειώνουμε
με την κυβέρνηση
των Σαμαροβενιζέλων

Εκδήλωση συζήτηση

Πρόξενου Κορομηλά 51

Κυριακή 7 Σεπτέμβρη 12μεσ. ΕΔΘΘ

Ομιλητές: από ΕΡΤ, Νοσοκομεία, εκπαιδευτικοί και από Εργατική Αλληλεγγύη

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ: Αθήνα 210 5227520, 6984824073,
Πάτρα 267208020, Λάρισα 268202200, Γενναδά 107454520, Βόλος 1074020070, Λάρισα 1047953025, Σάφει 1088044006, Αλεξανδρούπολη 107252900

Αναχώρηση από Αθήνα 6/9 Μουσείο 8πμ

www.sekonline.gr, ergatik@sekonline.gr, τηλ. 21030241001

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

18/9 Διαδηλώνουμε σε όλη την Ελλάδα και στην Ευρώπη

**Ο ΠΑΥΛΟΣ
ΖΕΙ!**

Στη φυλακή
οι νεοναζί δολοφόνοι
της Χρυσής Αυγής

**18/9 ΠΑΝΑΤΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ, Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ, 6μμ**

**19/9 ΣΥΝΑΥΛΙΑ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ, 5μμ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ «ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ»
ΦΙΛΟΙ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΠΑΥΛΟΥ ΦΥΣΣΑ**

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ
ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.antiracismfascism.org, τηλ. 0152 830964, 210 3232071
antiracismfascism@yahoo.gr

**ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ**

- ✓ συντονιζόμαστε
απο τα κάτω
- ✓ ενάντια στην
κυβέρνηση
- ✓ για τη νίκη
των αγώνων

**ΚΥΡΙΑΚΗ 28
ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ
11πμ αίθ. Πανηπειρωτικής**
(Κλεισθένους 15, πίσω από το δημαρχείο Αθήνας)

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ,
ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ & ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

ΓΑΛΛΙΑ Κρίση με “ελληνικούς” ρυθμούς

Η πολιτική κρίση προχωράει με ελληνικούς ρυθμούς πλέον και στην καρδιά της Ευρώπης. Η ξαφνική αυγουσιάτικη ανατροπή στην γαλλική κυβέρνηση έβαλε επίσημο τέλος στις φωνές που προανήγγειλαν την πολιτική σταθεροποίηση με βάση την υποτιθέμενη ανάκαμψη. Τώρα, η συζήτηση έχει αλλάξει: πόσο ακόμη θα αντέξει η δεύτερη σημαντικότερη χώρα της ΕΕ μέχρι να πέσει σε ακόμη χειρότερη πολιτική δίνη; Την περασμένη βδομάδα ο Γάλλος πρόεδρος, Φρανσουά Ολάντ, διέλυσε την κυβέρνηση και ζήτησε από τον πρωθυπουργό Μανουέλ Βαλς να σχηματίσει καινούργια. Η λεγόμενη κυβέρνηση “Βαλς νο1” άντεξε μόλις 147 μέρες. Η προηγούμενη και πολλά υποσχόμενη κυβέρνηση του Ολάντ, με πρωθυπουργό τον Ερό στάθηκε για 20 μήνες μέχρι που ο Ολάντ την διέλυσε μετά την κατάρρευση του Σοσιαλιστικού Κόμματος στις τοπικές εκλογές.

Το πολιτικό και το οικονομικό επίπεδο της κρίσης στη Γαλλία είναι δύσκολο να ξεχωρίσουν. Αφορμή της αναταραχής ήταν οι δηλώσεις του Υπουργού Οικονομίας, **Αρνό Μοντεμπούρ**, ο οποίος τόλμησε να πει ότι η ακραία λιτότητα δεν φαίνεται να οδηγεί σε έξοδο από την κρίση. Αυτό για τον Ολάντ σήμανε εξέγερση της “αριστερής” πτέρυγας της κυβέρνησης και έτσι αποφάσισε να διώξει σχεδόν όλους τους υπουργούς που υποτίθεται ήταν διστακτικοί στο να υλοποιήσουν τις επιθέσεις και να βάλει στα υπουργεία εκλεκτούς των αφεντικών. Ο νέος υπουργός Οικονομίας, **Εμανουέλ Μακρόν**, είναι στέλεχος της τράπεζας Ρότσιλντ. Όταν ο Ολάντ, προεκλογικά, είχε υποσχεθεί ένα μεγάλο φόρο στους υπερπλούσιους, ο Μακρόν είχε πει πως αυτό “θα είναι σαν την Κούβα, χωρίς τη λακάδα της”.

Ο Ολάντ έχει πλέον στήσει γύρω του μια ομάδα συμβούλων που προέρχονται από τις τράπεζες ή κι απ’ το επιτελείο του Σαρκοζί. Ο πρωθυπουργός Βαλς είναι ούτως ή άλλως το αγαπημένο παιδί των βιομηχάνων. Στην τελευταία σύναξη του Μεντέφ (του γαλλικού ΣΕΒ) τα αφεντικά σηκώθηκαν όρθια για να χειρο-

“Αυτό το αίσθημα ότι βουλιάζεις (ξανά)”.
Εξώφυλλο του περιοδικού Εκόνομιστ.

κροτήσουν τον πρωθυπουργό τους. Όταν ο Ολάντ διέλυσε την κυβέρνηση Ερό και διόρισε τον Βαλς, η κίνηση προς τα δεξιά ήταν ήδη σαφής. Ήταν το τέλος της ψευδαίσθησης ότι η προεδρία Ολάντ θα είναι το “αντι-νεοφιλελεύθερο” αντίβαρο απέναντι στη Μέρκελ. Ωστόσο, ο Ολάντ ένιωθε ότι πρέπει να κρατήσει τις ισορροπίες και κράτησε στην κυβέρνηση στελέχη όπως ο Μοντεμπούρ, ή ο Υπουργός Παιδείας **Μπενουά Αμόν**, στέλεχος της αριστερής πτέρυγας του κόμματος. Τώρα αυτό ο πειραματισμός τελείωσε και η αριστερή πτέρυγα εκκαθαρίστηκε.

Θα περίμενε κανείς αυτή η δεξιά στροφή να καθυστερήσει τα αφεντικά στην Ευρώπη. Κι όμως, αυτό που διαβάζουν όλοι στην κίνηση

του Ολάντ είναι ο πανικός. Σε ένα πρώτο επίπεδο, γιατί οι δηλώσεις του Μοντεμπούρ δεν ήταν και καμιά αμφισβήτηση του νεοφιλελευθερισμού. Όπως αναγκάζονται να παρατηρήσουν και οι Φαϊνάνσιαλ Τάιμς: “το κάλεσμα για δημοσιονομική χαλάρωση βρίσκει πολλούς υποστηρικτές και εκτός αριστεράς. Η γαλλική οικονομία είναι σε στασιμότητα. Η ανεργία είναι πάνω από 10%. Είναι απολύτως λογικό να τίθεται το ερώτημα αν η Γαλλία -και η Ευρωζώνη γενικότερα- μπορούν να ανακάμψουν αν συνεχιστεί η σημερινή αφοσίωση στη συρρίκνωση του προϋπολογισμού”.

Απόλυτο μηδέν

“Τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν στα μέσα Αυγούστου έδειξαν ανάπτυξη στο απόλυτο μηδέν για το 2ο τρίμηνο της χρονιάς ενώ είχε προηγηθεί άλλο ένα μηδενικό στο 1ο τρίμηνο. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες, το παρανοϊκό πρόγραμμα που έχουν βάλει μπρος ο Ολάντ και ο Βαλς κάνει λόγο για 40 δισ. ευρώ φοροαπαλλαγές για τους καπιταλιστές και 50 δισ. ευρώ περικοπές στις δημόσιες δαπάνες.

Όμως, ο φόβος τους δεν είναι μόνο ότι τα οικονομικά τους σχέδια δεν προχωράνε. Η κυβέρνηση “Βαλς νο2” είναι και ένα τραβηγμένο πολιτικό στοίχημα. Ο Ολάντ έχει αυτή τη στιγμή δημοτικότητα 17%. Είναι το χαμηλότερο ποσοστό προέδρου μετά το Β’ Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο Βαλς ξεκίνησε με το πλεονέκτημα του άφθαρτου προσώπου και μέσα στο τρίμηνο χάνει πάνω από ένα τρίτο της δικής του δημοφιλίας. Η μετάβαση από τον Ερό στον Βαλς σήμανε πως η κυβέρνηση έχασε την υποστήριξη των Οικολόγων. Τώρα η νέα κυβέρνηση χάνει τη στήριξη άλλων συμμάχων του Ολάντ, αλλά και της αριστερής πτέρυγας του ίδιου του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Ο κίνδυνος δεν είναι απλώς κοινοβουλευτικός, αν και για τον προϋπολογισμό που ψηφίζεται τον Οκτώβρη,

αρχίζουν από τώρα να μετράνε κουκιά. Η αμφισβήτηση είναι βαθύτερη. Για πρώτη φορά στη μεταπολεμική ιστορία υπάρχουν φωνές που ζητούν από τον πρόεδρο να παραιτηθεί. Την ίδια στιγμή η δεξιά περνάει τη δική της κρίση. Τουλάχιστον τρία μεγαλοστελέχη διεκδικούν την υποψηφιότητα για την προεδρία το 2017. Τα σενάρια για “μεγάλο συνασπισμό” Δεξιάς – Σοσιαλιστικού Κόμματος έχουν να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο που ακούει στο όνομα **Μαρίν Λεπέν**. Υπάρχουν πλέον δημοσκοπήσεις που την φέρνουν πρώτη στις ερχόμενες εκλογές. Ο καλπασμός προς τα δεξιά του Ολάντ σε συνδυασμό με το ρατσιστικό χαρτί που παίζει ο Βαλς ανοίγουν το δρόμο στους φασίστες.

Μέσα σε όλο αυτό το σαπισμένο σκηνικό, η κοινοβουλευτική Αριστερά παραπατάει. Ο **Με-λανσόν** διάλεξε αυτές τις μέρες για να παραιτηθεί από την ηγεσία του Κόμματος της Αριστεράς, με αυτοκριτική για το κακό αποτέλεσμα των τοπικών εκλογών. Το Κομμουνιστικό Κόμμα μοιάζει απορροφημένο με το τι συμβαίνει εντός του Σοσιαλιστικού Κόμματος. Εκλογές, ψήφοι, έδρες και συμμαχίες, όλα αυτά βαραίνουν περισσότερο πάνω στην Αριστερά, αντί για την ανάγκη που προκύπτει για την οργάνωση της αντίστασης απέναντι στην νέα προσπάθεια της άρχουσας τάξης.

Είναι μια προσπάθεια απεγνωσμένη από μια άρχουσα τάξη λαχανιασμένη. Το ερώτημα είναι αν θα συναντήσει απάντηση. Πρωτοβουλίες από τη μεριά της Αριστεράς και των συνδικάτων μπορούν να στραπατσάρουν με το καλημέρα τον Βαλς και την παρέα των τραπεζιτών. Το αν θα κερδίσει η Λεπέν από την κατάρρευση του πολιτικού σκηνικού δεν είναι δεδομένο εκ των προτέρων. Η αντικαπιταλιστική αριστερά έχει το καθήκον να καλύψει γρήγορα το κενό.

Ν.Λ.

Στις 18 Σεπτέμβρη η Σκωτία πηγαίνει στις κάλπες για να αποφασίσει αν θα παραμείνει μέλος του Ηνωμένου Βασιλείου ή θα ανακηρύξει την ανεξαρτησία της. Και από ότι δείχνουν τα γκάλοπ ο **Ντέιβιντ Κάμερον**, ο σημερινός πρωθυπουργός αλλά και ολόκληρη η άρχουσα τάξη έχουν κάθε λόγο να φοβούνται τα χειρότερα.

Η Σκωτία και η Αγγλία συνενώθηκαν σε ένα ενιαίο κράτος πριν από τρεις ολόκληρους αιώνες -το 1707. Το 1801 προστέθηκε και η Ιρλανδία στην ένωση αυτή. Το Ηνωμένο Βασίλειο, όπως ονομάζεται επίσημα η χώρα από τότε, έγινε λίγες δεκαετίες αργότερα η μεγαλύτερη υπερδύναμη του πλανήτη. Ο Κάμερον θα είναι ο τελευταίος του πρωθυπουργός, αν οι Σκωτσέζοι και οι Σκωτσέζες αποφασίσουν να ψηφίσουν “ναι” στο δημοψήφισμα της 18ης Σεπτέμβρη.

Η συγκυβέρνηση Συντηρητικών - Φιλελεύθερων Δημοκρατών αντιμε-

“Ηνωμένο Βασίλειο” χωρίς Σκωτία;

τωπίζει ήδη μια τρομαχτική αμφισβήτηση μέσα στο εσωτερικό της χώρας. Στις Ευρωεκλογές του περασμένου Μάη οι Τόρις (το Συντηρητικό κόμμα του Κάμερον) ήρθε τρίτο, πίσω όχι μόνο από το Εργατικό Κόμμα, τον παραδοσιακό του ανταγωνιστή στην εξουσία, αλλά και από το UKIP, ένα ακραίο ισλαμοφοβικό, ρατσιστικό, δεξιό κόμμα που προπαγανδίζει, ανάμεσα στα άλλα, την πλήρη διάρρηξη των δεσμών ανάμεσα στο Λονδίνο και τις Βρυξέλλες.

Οι Φιλελεύθεροι Δημοκράτες, το κόμμα του Νικ Κλεγκ, του αντιπροέδρου της κυβέρνησης, έπεσε από το 14% που είχε πάρει το 2009 στο 6%. Ένα “ναι” στο δημοψήφισμα θα είναι, δίχως αμφιβολία, το τελειωτικό χτύπημα για την κυβέρνηση του Κάμερον. Αλλά αυτά που διακυβεύονται είναι πολύ σημαντικότερα από την επιβίωση μιας κυβέρνησης.

Όπως γράφει ο **Κίρ Μακέκνι** στο περιοδικό Socialist Review (το περιοδικό του SWP, του αδελφού κόμματος του ΣΕΚ στη Βρετανία):

Ανεξαρτητοποίηση

“Η ανεξαρτητοποίηση της Σκωτίας θα εκμηδενίσει τον ρόλο της Βρετανίας ως μικρο-συνεταίρου του Αμερικό-Ιμπεριαλισμού, αδυνατίζοντας με αυτόν τον τρόπο σημαντικά και τις δυο πλευρές της ονομαζόμενης “ειδικής σχέσης”. Στην πράξη η διάσπαση του Βρετανικού κράτους θα κάνει την υποστήριξη στις επεμβάσεις όπως στη Συρία ή την ευρύτερη Μέση Ανατολή πολύ δυσκολότερη... Για να το πούμε απλά, το Ναι είναι μια ψήφος ενάντια στους ανήλικους πολέμους...”

Η Σκωτία είναι εξαιρετικά σημαντι-

κή για την στρατιωτική μηχανή της Βρετανίας και των υπερατλαντικών της συμμάχων. Η βάση των πυρηνικών υποβρυχίων Τράιντεντ του Βασιλικού Ναυτικού βρίσκεται στο Φάσλειν του ποταμού Κλάιντ (κοντά στη Γλασκόβη). Όχι τυχαία: σε ολόκληρη την επικράτεια του Ηνωμένου Βασιλείου δεν υπάρχει κανένα άλλο σημείο όπου τα νερά να έχουν τόσο μεγάλο βάθος που να μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες ενός ορμητηρίου πυρηνικών υποβρυχίων. Και το Σκωτσέζικο Κοινοβούλιο έχει ήδη διακηρύξει την πρόθεσή του να απομακρύνει τον ναύσταθμο, αν το δημοψήφισμα βγάλει “ναι”.

Η Σκωτία δεν είναι μια καταπιεσμένη εθνότητα. Οι επιχειρήσεις της Σκωτίας έχουν πολύ στενούς δεσμούς -δεσμούς αιώνων μερικές φορές- με τις επιχειρήσεις της υπόλοιπης Βρετανίας. Η Σκωτία έχει πολύ

μεγαλύτερες οικονομικές σχέσεις με την Αγγλία και την Ιρλανδία από ότι έχει με όλες τις υπόλοιπες χώρες του πλανήτη αθροισμένες μαζί.

Η Σκωτία έχει χτυπηθεί σκληρά από την κρίση και την πολιτική λιτότητας που έχουν υιοθετηθεί από την εποχή της Θάτσερ όλες οι κυβερνήσεις του Λονδίνου. Το χάσμα ανάμεσα στους φτωχούς και τους πλούσιους βρίσκεται στα ύψη. Το 2013 η περιουσία των εκατό πλουσιότερων οικογενειών της Σκωτίας ξεπερνούσε τα 21 δις λίρες. Αντίθετα ένα στα πέντε παιδιά ζει μέσα σε συνθήκες φτώχειας.

Η ανεξαρτησία, αν τελικά νικήσει το “ναι” δεν θα λύσει, φυσικά, αυτάματα τα προβλήματα των εργατών ούτε στη Σκωτία, ούτε στις άλλες περιοχές του Ηνωμένου Βασιλείου. Αλλά θα είναι μια συντριπτική ήττα για τον αντίπαλο που θα δώσει ελπίδες και νέες ευκαιρίες για το εργατικό κίνημα και την αριστερά.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Διαδήλωση στο Νιούπορτ ενάντια στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ. Stop στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στη Μέση Ανατολή (σελ. 20) και στην Ουκρανία (σελ. 19)

Δεν περιμένουμε, οργανώνουμε!

Το φθινόπωρο έχει ξεκινήσει με τον χειρότερο τρόπο για τα σχέδια του Σαμαρά και του Βενιζέλου να κρατηθούν γαντζωμένοι στην κυβέρνηση. Στην οικονομία, αντί για ανάκαμψη ολόκληρη η Ευρωζώνη πάει για νέα βουτιά. Πολιτικά, η αποσταθεροποίηση χτύπησε ήδη την κυβέρνηση της Γαλλίας και ακολουθεί της Βρετανίας καθώς ετοιμάζεται για ανεξαρτησία η Σκωτία. Και μέσα σε όλα αυτά, το ΝΑΤΟ ζητάει αύξηση των δαπανών για εξοπλισμούς! Το νέο Μνημόνιο που ετοιμάζει η Τρόικα («διακριτικά» από το Παρίσι) θα συνεχίζει τη λεηλασία σε βάρος μας όχι μόνο για χάρη των τραπεζών αλλά και για να πληρώσουμε τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ.

Μέσα σε αυτό το σκηνικό, ακόμη και το τελευταίο δεκανίκι της κυβέρνησης, τα απομεινάρια του ΠΑΣΟΚ γίνονται μπίλιες. Οι φίλοι του Γιώργου Παπανδρέου γιόρτασαν τα 40χρονα της «3 Σεπτεμβρη» κρίζοντας τον Βενιζέλο. Ο Σαμαράς ψάχνει απεγνωσμένα να κρατηθεί από τις ακροδεξιές γέφυρες της ΝΔ με τους Χρυσαιγίτες. Αλλά έχει μπροστά του την αντιφασιστική οργή που θα ξαναβγεί στους δρόμους στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και θα συνεχίσει για τη δίκη των νεοναζί μέχρι να κλειστούνε όλοι οι δολοφόνοι χρυσαιγίτες φυλακή.

Κι όμως, σε τέτοιες συνθήκες, η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ κεντράρει στο τι θα γίνει την επόμενη Άνοιξη με την Προεδρική εκλογή.

Αν καθήσουμε να περιμένουμε πού θα καταλήξει το παιχνίδι των μεταγραφών μέσα στη Βουλή, τότε χαρίζουμε όχι μόνο χρόνο αλλά και ευκαιρίες επιβίωσης στον Σαμαρά.

Γι' αυτό, το σύνθημά μας καθώς συγκεντρωνόμαστε στη Θεσσαλονίκη είναι «Δεν περιμένουμε, οργανώνουμε». Το συλλαλητήριο στη ΔΕΘ μπορεί να είναι αφετηρία για ένα φθινόπωρο της ανατροπής που θα αποτελειώσει τη συγκυβέρνηση που παραπαίει. Τα βήματα για να πάμε προς τα εκεί

είναι πολύ χειροπιαστά. Το θέμα είναι να τα οργανώσουμε.

Εφικτό

Πρώτο βήμα είναι ο αντιφασιστικός ξεσηκωμός στις 18 και 19 Σεπτεμβρίου. Πέρσι μετά τη δολοφονία του Παύλου πλημμύρισαν οι δρόμοι. Τώρα πρέπει και μπορούμε να βγούμε ακόμη πιο μαζικά και ακόμη πιο οργανωμένα. Γιατί έτσι μπορούμε να εξασφαλίσουμε ότι η θέση των νεοναζί δεν είναι στην προεδρική πλειοψηφία που μαγειρεύει ο Σαμαράς, αλλά στη φυλακή. Οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις έξω από τις ορκωμοσίες στα Δημοτικά και Περιφερειακά συμβούλια έδειξαν ότι αυτό είναι εφικτό.

Αλλά δίπλα στο αντιφασιστικό κίνημα πρέπει να οργανώσουμε τις απεργίες της εργατικής αντίστασης. Γιατί η δύναμη για να νικήσουμε βρίσκεται εκεί, στους χώρους δουλειάς που όταν απεργούν αναγκάζουν όλα τα καθάρματα να υποκλιθούν – από τον Κυριάκο Μητσοτάκη μέχρι την COSCO. Η Πανελλαδική συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα κλεισίματα και τις απολύσεις στις 28 Σεπτεμβρίου βοηθάει να πάμε προς τα εκεί.

Η Εργατική Αλληλεγγύη δίνει όλες της τις δυνάμεις για να κάνουμε αυτά τα βήματα και καλεί όλες και όλους να παλέψουμε μαζί. Για την Αριστερά της ανατροπής που είναι στην ημερήσια διάταξη αυτό το φθινόπωρο.

Ανοιχτές εκδηλώσεις ΚΕΕΡΦΑ: Ένας χρόνος από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα

ΠΑΓΚΡΑΤΙ-ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9, πλ. Βαρνάβα, 7μμ

Ομιλητές: Κωνσταντής Καμπουράκης, Act-up, Κωστής Παπαλουκάς πρώην διαμερισματικός σύμβουλος με την «Ανοιχτή Πόλη», Έρση Παπαχρυσάνθου, επιτροπή ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, Λεάνδρος Μπόλαρης, Ιστορικός, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ.

ΠΑΤΗΣΙΑ-ΓΑΛΑΤΣΙ-ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9, πάρκο ΦΙΞ, 7.30μμ

Ομιλητές: Θανάσης Καμπαγιάννης- πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Τασούλα Βερβενιώτη, ιστορικός, Σεκ Χαντίμ, κοινότητα Σενεγάλης, Νίκη Αργύρη, ΚΕΕΡΦΑ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9, πλ. Γαρδένιας, 7μμ

Ομιλητές: Ράνια Νενεδάκη, δημ.Σύμβουλος με το «Κίνημα στην Πόλη», Ζαχαρίας Τριγιάς, διοικητικός υπάλληλος ΕΚΠΑ-Αντιφασιστικό Μέτωπο Ζωγράφου, Παύλος Μπέσης, φοιτητής ΕΜΠ, Αργυρή Ερωτοκρίτου ΚΕΕΡΦΑ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9, Καφέ 1968, 7μμ

Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/9, Μάντρα Μπλόκου Κοκκινιάς, 7.30μμ

Ομιλητές: Ιάσωνας Χανδρινός-ιστορικός, Θανάσης Καμπαγιάννης, πολιτική αγωγή στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Tiny Jackal, Mista Rude, Πρωτοβουλία «Δεν ξεχνάμε», Σεβαστή Μωραϊτίνη, Ανοιχτό Σχολείο Μεταναστών Πειραιά, Κατερίνα Θωίδου, δημ. σύμβουλος με την «Ανταρσία στην Κοκκινιά»

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 11/9, κεντρική πλατεία, 7μμ

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/9, Καφέ Πλάτων (Πλάτωνος κ Τριπόλεως)

Ομιλήτρια: Λαμπρινή Θωμά, δημοσιογράφος, Νίκη Αργύρη, ΚΕΕΡΦΑ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 11/9, πλ. Μερκούρη, 7μμ

ΚΕΝΤΡΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΕΜΠΤΗ 11/9, πεζόδρομος Ναυαρίνου, 7μμ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, πλ. Εθνικής Αντίστασης, 7μμ

Ομιλητές: Μίλτος Ευσταθιάδης εργαζόμενος Δήμου Ελληνικού-περιφερειακός σύμβουλος, Κωνσταντία Πετρούση, Αγωνιζόμενη Καθαρίστρια Υπ. Οικονομικών, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός ενάντια στα κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Παρασκευή 12/9, Πλατεία Δημαρχείου, 6.30μμ

Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη, ΚΕΕΡΦΑ

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, Εργατικό Κέντρο, 7μμ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, πλ. Χαλανδρίου, 7μμ

Ομιλητές: Γιώργος Λιερός-«Αντίσταση με τους πολίτες Χαλανδρίου», Μιχάλης Λυμπεράτος, ιστορικός, Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 12/9, πλ. Σημυριώτη, 7μμ

Ομιλητές: Καίτη Ζήκα, μέλος Δ.Σ Ένωσης γονέων και κηδεμόνων Ν.Ιωνίας, Χρήστος Ζαβιτσάνος, πρόεδρος Δ' ΕΛΜΕ, Αργυρή Ερωτοκρίτου, ΚΕΕΡΦΑ

ΒΡΙΛΗΣΙΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/9, ΤΥΠΕΤ, 7μμ

Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

Σάββατο 13/9, Πλατεία Ηρώων, 6.30μμ

Ομιλητές: Χρήστος Κουρινιώτης, Πρόεδρος ΕΛΜΕ Άνω Λιοσίων και Αχαρνών, Λύντια Μαργαρώνη, Καθ.Καλλιτεχνικών και μέλος "Όπου γης...Τέχνη", Λεάνδρος Μπόλαρης, ιστορικός

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/9, Δημαρχείο, 7μμ

Ομιλητές: Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χρυσής Αυγής, Γαβρίλος Κασσιμάτης ΠΟΣΠΕΡΤ, Τάσος Αναστασιάδης, Συντονισμός ενάντια στα κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες

ΕΡΤ Ένας χρόνος χωρίς τον Αχιλλέα

Με μια σεμνή, χωρίς τυπικότητες, αλλά γεμάτη συναίσθημα εκδήλωση μνήμης το Σάββατο 30/8 στο Νεκροταφείο του Ζωγράφου εργαζόμενοι και αλληλέγγυοι από την ΕΡΤ, συνάδελφοί του από το ΕΘΝΟΣ, φίλοι και σύντροφοι από το Κίνημα στην Πόλη του Ζωγράφου, θυμήθηκαν τον Αχιλλέα Παναγούλη έναν χρόνο μετά τον πρόωρα άδικο θάνατό του σε αυτοκινητιστικό ατύχημα έξω από την ΕΡΤ.

Ο Αχιλλέας που εργαζόταν για χρόνια στα ΜΜΕ σε διάφορα πόστα, είχε ασχοληθεί ιδιαίτερα με την βιντεοσκόπηση και την κινηματογράφηση. Από την πρώτη έκρηξη του εργατικού κινήματος το 2010 βρέθηκε με την κάμερά του στο δρόμο αποθανατίζοντας το κίνημα, ενώ σημαντική ήταν η ενασχόλησή του με το Real Democracy το κανάλι των αγανακτισμένων το καλοκαίρι του 2011 στο Σύνταγμα. Εστιάζοντας στις εργατικές μάχες ασχολήθηκε με την Χαλυβουργία, την Κόκα-Κόλα και τα Τσιμέντα Χαλκίδας από τα οποία αντιπροσωπεία εργαζόμενων βρέθηκε και στο πολιτικό μνημόσυνο. Η μάχη των εργαζόμενων της ΕΡΤ, η αυτοδιαχείριση, το πρόγραμμα, η αλλαγή που έβλεπε να συντελείται μπροστά στα μάτια του, του έδωσαν μια φωτεινή ελπίδα.

“Δυστυχώς ο Αχιλλέας έφυγε νωρίς. Όμως, όλοι εμείς που είδαμε στο πρόσωπο του Αχιλλέα έναν αγωνιστή με άσβεστη τη φλόγα της αντίστασης δίνουμε υπόσχεση πως θα δώσουμε αυτή τη μάχη μέχρι τέλος”, τόνισε ο **Γαβριλός Κασιμάτης**, γραμματέας της ΠΟΣΠΕΡΤ που βρέθηκε στο μνημόσυνο.

ΙΓΜΕ

Σε δήμερη λειτουργική κατάληψη του ΙΓΜΕ, προχώρησαν από την Δευτέρα 1/9, οι εργαζόμενοι του φορέα, κατόπιν ομόφωνης απόφασης της γενικής τους συνέλευσης. Την ίδια μέρα πραγματοποίησαν 3ωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στο ΥΠΕΚΑ.

Όπως καταγγέλλουν οι εργαζόμενοι, το ΥΠΕΚΑ χρησιμοποιώντας διάφορους ελεγκτικούς μηχανισμούς, προσπαθεί με κάθε τρόπο να περικόψει τις αποδοχές των εργαζόμενων κι άλλα εργασιακά τους δικαιώματα. Από το 2010 οι εργαζόμενοι έχουν χάσει αθροιστικά πάνω από 60% του μισθού τους. “Οι εργαζόμενοι στο ΙΓΜΕ, όπως όλοι οι εργαζόμενοι στη χώρα, βρίσκονται σε άθλια οικονομική κατάσταση και διεκδικούν το αυτονόητο, να πληρώνονται έγκαιρα και σωστά” λέει το σωματείο των εργαζομένων, σε ανακοίνωσή του.

ΚΤΙΡΙΑΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ ΑΕ

Στάση εργασίας πραγματοποιήθηκε την Δευτέρα 1/9, στην εταιρία “Κτιριακές Υποδομές Α.Ε”, της εταιρίας που προέκυψε από τη συγχώνευση των ΟΣΚ, ΔΕΠΑΝΟΜ και ΘΕΜΙΣ.

“Η στάση εργασίας είχε μεγάλη συμμετοχή, παρότι η εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων που είχε καταθέσει η εταιρία και ήταν η αφορμή για την κινητοποίηση, αναβλήθηκε” μας είπε ο πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων **Μανώλης Δανδουλάκης**. “Η ιστορία έχει ως εξής: στον ΟΣΚ υπήρχαν 200 εργαζόμενοι συμβασιούχοι με δυνατότητα ανανέωσης των συμβάσεών τους για άλλα δύο χρόνια. Η διοίκηση δεν προχώρησε στην ανανέωση των συμβάσεων, με αποτέλεσμα να απολυθούν. Οι εργαζόμενοι ανά ομάδες κατέφυγαν στη δικαιοσύνη και κάποιοι από αυτούς δικαιώθηκαν. Στη διοίκηση δεν άρεσαν αυτές οι αποφάσεις και όχι μόνο προσέφυγαν στον Άρειο Πάγο, όπως έγινε με τις καθαρίστριες αλλά έκαναν κι ασφαλιστικά μέτρα για να ισχύσει η απόλυση μέχρι την εκδίκαση του Αρείου Πάγου. Εμείς θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις τόσο στις 16/9, που θα πραγματοποιηθεί η εξ'αναβολής εκδίκαση, αλλά κι όσο χρειαστεί”.

Κάτω τα χέρια από τις καθαρίστριες

Συγκέντρωση έξω από τη ΓΑΔΑ, πραγματοποιούσαν οι αγωνιζόμενες καθαρίστριες του υπ.Οικονομικών, το απόγευμα της Τρίτης 2/9, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη πήγαινε στο τυπογραφείο.

Αφορμή ήταν η θρασύτατη κλήση σε απολογία τριών καθαριστριών για την κινητοποίηση έξω από το υπουργείο Οικονομικών στις 10 Ιούλη, με τις κατηγορίες της “εξύβρισης κατά συρροή, απόπειρας διατάραξης οικιακής ειρήνης σε χώρο δημόσιων υπηρεσιών από κοινού και πρόκλησης σωματικών βλαβών σε αστυνομικό όργανο έξω από τη ΓΑΔΑ”! Η κινητοποίηση εκείνης της ημέρας είχε δεχτεί την απρόκλητη βάρβαρη επίθεση των ΜΑΤ, με αποτέλεσμα τον τραυματισμό αλλά και τη σύλληψη της αγωνιζόμενης καθαρίστριας, **Βάσως Γκόβα**, η οποία είναι και μία εκ των τριών που καλούνται σε απολογία (συνέντευξή της στην Εργ. Αλληλεγγύη για τα γεγονότα εκείνης της ημέρας μπορείτε να διαβάσετε στο ergatiki.gr, τεύχος 1131).

“Ούτε μια μέρα του καλοκαιριού οι καθαρίστριες δεν απουσιάσαμε από το Υπουργείο Οικονομικών διεκδικώντας αμετακίνητα να πάρουμε πίσω τις δουλειές μας. Δεν πήγαμε διακοπές. Αντίθετα ως δώρο καλοκαιριού μας δώσατε βίαιες αστυνομικές επιθέσεις, τις πρώτες απολύσεις και κλήσεις από την αστυνομία. Θα τα αντιμετωπίσουμε και αυτά, όπως σταθερά πράττουμε έναν ολόκληρο χρόνο. Οι καθαρίστριες συνεχίζουμε τον αγώνα μας και τη νέα περίοδο εν όψει του δικαστηρίου στις 23 Σεπτεμβρίου” λένε οι ηρωικές αγωνίστριες, καταλήγοντας “Η τρομοκρατία δεν θα περάσει. Ο αγώνας των καθαριστριών θα νικήσει”.

«Τσεκούρι» και Ιδιωτικοποίηση στην Υγεία

Παρά το «στραπάτσο – αναδίπλωση» της κυβέρνησης στο θέμα της αξιολόγησης μετά το καυτό καλοκαίρι της ανυπακοής σε όλο το δημόσιο και συγκεκριμένα στην υγεία, το μαύρο μπλοκ κυβέρνησης Τρόικας βάζουν στο στόχαστρο το δημόσιο χαρακτήρα της υγείας.

Πιο συγκεκριμένα έχει ήδη κατατεθεί στην επιτροπή κοινωνικών υποθέσεων της Βουλής και αναμένεται να πάει για ψήφιση το αμέσως επόμενο διάστημα το νομοσχέδιο για την σύσταση και τη λειτουργία ανώνυμης εταιρείας που θα αναλάβει τον προϋπολογισμό των νοσοκομείων, την χρηματοδότησή τους ακόμα και τις αμοιβές των εργαζομένων σε αυτά.

Γίνεται ξεκάθαρο πια ακόμα και στα πιο «καλόπιστα» μάτια πως η ανάπτυξη που υπόσχονται οι Σαμαρο-Βενιζέλοι μεταφράζεται στις ακόμα πιο μαζικές περι-

κοπές στο χώρο των νοσοκομείων αυτή τη φορά κάτω από τον απευθείας έλεγχο του κεφαλαίου. Μια ανώνυμη εταιρεία με μετοχές, μετόχους και διευθύνοντες συμβούλους θα είναι υπεύθυνη για την υγεία μας, αν γίνουν πράξη τα σχέδια της κυβέρνησης.

Είναι ένα μέτρο που δεν έπεσε από τον ουρανό αλλά έρχεται να κουμπώσει ακριβώς στην αξιολόγηση, τις απολύσεις, τη διάλυση του ΕΟΠΥΥ, το κλείσιμο νοσοκομείων και πολύ-ιατρείων, όλου του “αναπτυξιακού” έργου δηλαδή των προηγούμενων κυβερνήσεων.

Η ΕΙΝΑΠ αποφάσισε ήδη απεργιακή κινητοποίηση για την ημέρα της ψήφισης αυτού του νομοσχεδίου ενώ στην ίδια «αργή και συμβολική» κατεύθυνση κινούνται όλες οι ομοσπονδίες της υγείας.

Οι κινητοποιήσεις αυτές πρέπει να είναι μαζικές και πετυχημένες. Όμως, τώ-

ρα δεν είναι η ώρα για αναμονή και περισulloγή από την μεριά του κινήματος, τώρα είναι η ώρα για ένα μαζικό απεργιακό κίνημα με διάρκεια. Οι υγειονομικοί του **Συντονιστικού Πρωτοβάθμιων Σωματείων, Επιτροπών Αγώνα και Εργαζομένων Νοσοκομείων Αττικής** οργανώνουμε τις επόμενες κινητοποιήσεις και βάζουμε στόχο για ένα μαζικό συντονισμένο παρατεταμένο απεργιακό κίνημα και στην υγεία που όχι μόνο θα ξηλώσει όλα τα αντιδραστικά νομοσχέδια αλλά θα επιβάλει και την υγεία που έχουν πραγματικά ανάγκη οι εργαζόμενοι.

Μαζικά λοιπόν συμμετέχουμε στη δηλώση στη ΔΕΘ και με νέα **συνέλευση του Συντονιστικού στις 15/9** οργανώνουμε τη συνέχεια. Τα μέτρα τους δεν θα περάσουν!

Γιώργος Τσιρώνης,
Μέλος Γ.Σ. Ο.Ε.Ν.Γ.Ε.

Coca Cola – Απεργοί Σημειώσατε 2

Νικηφόρα ήταν η δικαστική μάχη που έδωσαν οι απεργοί της Coca Cola την περασμένη εβδομάδα καθώς το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθήνας απέρριψε τα ασφαλιστικά μέτρα που είχε καταθέσει η πολυεθνική εταιρία σε βάρος των απεργών, επειδή καλούσαν τους πολίτες σε μπούκοτάζ του δημοφιλούς αναψυκτικού και άλλων προϊόντων της 3Ε.

“Η κινητοποίησή μας συνεχίζεται γιατί έγκειται στη συνδικαλιστική ελευθερία και στην ελευθερία του λόγου” μας είπε ο **Κώστας Τσιόσης**, απεργός από το εργοστάσιο της Θεσσαλονίκης. “Η προσπάθεια της Coca Cola να μας σταματήσει δικαστικά ήταν καταδικασμένη και παράλογη. Πέρα από τις χρηματικές αποζημιώσεις που ζητούσε, ήθελε να μην κολλάμε τις αφίσες μας, να μη φοράμε τα μπλουζάκια του αγώνα, να πέσουν οι ιστοσελίδες μας, να δημοσιοποιηθεί η καταδικαστική για εμάς απόφαση (αν ήταν τέτοια) με δικά μας έξοδα κλπ. Τίποτα από αυτά δεν πέρασε. Συνεχίζουμε την καμπάνια για μπούκοτάζ με την ανταπόκριση του κόσμου να μεγαλώνει συνεχώς. Δεχόμαστε μηνύματα από την Κρήτη μέχρι τον Έβρο για να στείλουμε υλικό, αφίσες και προκηρύξεις, από κόσμο που θέλει να μας βοηθήσει. Θα συνεχίσουμε τις κινητοποιήσεις, τις πορείες, τη συμπαράσταση σε άλλους αγωνιζόμενους κλάδους εργαζομένων. Στη ΔΕΘ ετοιμαζόμαστε να κάνουμε ιδιαίτερα εμφανή την παρουσία μας κι έχουμε να αντιμετωπίσουμε άλλες δύο δικαστικές μάχες. Στις 29/9, που η εταιρία ζητάει από τα μέλη της ομοσπονδίας και του σωματείου, 250.000 ευρώ και στις 8/10 που είναι η εκδίκαση της δικής μας αγωγής για να βγουν οι απολύσεις παράνομες”.

Όλοι οι δρόμοι οδηγούν στη Θεσσαλονίκη

Πανεργατικός σεισμός περιμένει το Σαμαρά το Σάββατο 6/9, στη ΔΕΘ. Οι φορείς, τα συνδικάτα και οι συλλογικές ομάδες που καλούν στο συλλαλητήριο, στις 6μμ στο Αγ.Βενιζέλου, ολοένα και πληθαίνουν, συμπυκνώνοντας όλα τα μέτωπα που έχει ανοίξει η κυβέρνηση με τους εργαζόμενους.

Οι κινητοποιήσεις στη ΔΕΘ “πρέπει να αποτελέσουν έναν ακόμη σταθμό στο συνεχιζόμενο αγώνα μας για την ανατροπή της πολιτικής της ανεργίας, των απολύσεων, της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, των αλληπάλληλων μνημονίων, των μεσοπρόθεσμων προγραμμάτων και Νόμων που ξηλώνουν τα τελευταία ίχνη κοινωνικών, συλλογικών, εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων” αναφέρει η ΑΔΕΔΥ.

Η ΟΛΜΕ “καλεί όλους τους εκπαιδευτικούς να ενώσουν τις φωνές τους και τις δυνάμεις τους με όλους τους εργαζόμενους, τα σωματεία και τα συνδικάτα, στην πρώτη μεγάλη πανεργατική διαδήλωση που θα πραγματοποιηθεί στη Θεσσαλονίκη, ενόψει της ΔΕΘ, ενάντια στη συνεχιζόμενη πολιτική λιτότητας και περικοπών κυβέρνησης-ΕΕ-ΔΝΤ, τις διαθεσιμότητες-απολύσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις, τα νέα φορολογικά χαράτσια κ.λπ. το Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου στις 6μμ στο άγαλμα Βενιζέλου”.

MME

Οι ενώσεις των εργαζομένων στα ΜΜΕ, ΠΟΕΣΥ, ΠΟΣΠΕΡΤ και ΠΟΕΠΤΥΜ καταγγέλλουν “τα τελευταία νομοθετήματα –κατ’ εντολή των βαρόνων των media-, που πέρασαν εν κρυπτώ κατά τη διάρκεια του καλοκαιριού με τροπολογίες σε άσχετα νομοσχέδια” τα οποία “βάζουν ταφόπλακα στο ασφαλιστικό μας σύστημα και στην απασχόληση. Η απόκρυψη των αντιδημοσιογραφικών ρυθμίσεων από το μιντιακό σύστημα της διαπλοκής, και κάποιους «πρόθυμους» σχολιαστές ή παρουσιαστές, φανερώνει και το μέγεθος της συνενοχής τους”. Καλούν δε τους εργαζόμενους στα ΜΜΕ να διαδηλώσουν “για επαναλειτουργία της ΕΡΤ, υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, διασφάλιση της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών οργανισμών του κλάδου, αντιμετώπιση του προβλήματος της ανεργίας και ανακούφιση των διαρκώς αυξανόμενων ανέργων, αλλά και των τύποις

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 6μμ, ΑΓΑΛΜΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΠΟΥΛΜΑΝ

Αθήνα 210 5221509, 6984624073

Αναχώρηση από Μουσείο 8πμ

Γιάννενα 6981065550

Γιαννιτσά 6974541520

Αλεξανδρούπολη 6972552933

Βόλος 6974820870

Λάρισα 6947853655

Ξάνθη 6988944066

Εκδήλωση συζήτηση

Κυριακή 7 Σεπτέμβρη
12μ. ΕΔΟΘ Πρόξενου Κορομηλά 51Ομιλητές: από ΕΡΤ, Νοσοκομεία,
εκπαιδευτικούς και την Εργατική Αλληλεγγύη

εργαζομένων σε πολλά ΜΜΕ, που παραμένουν απλήρωτοι επί μήνες”.

Ο **Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες**, καλεί στο συλλαλητήριο ναυλώνοντας λεωφορεία από την Αθήνα, “για να στείλουμε ένα βροντερό μήνυμα στον Σαμαρά και τον Βενιζέλο ότι όχι μόνο δεν πρόκειται να σταματήσουμε τους αγώνες μας αλλά αντίθετα κάνουμε στις 6 Σεπτέμβρη στην Θεσσαλονίκη, ένα νέο μαζικό ξεκίνημα κλιμάκωσης των κινητοποιήσεών μας για να ανατρέψουμε την βαρβαρή πολιτική τους [...] Όλα τα μαχόμενα κομμάτια θα βρεθούν σε μια μεγάλη πανεργατική διαδήλωση για πρώτη φορά εδώ και πολλούς μήνες. Η επιτυχία του συλλαλητηρίου στην ΔΕΘ θα δώσει δύναμη για να στηριχθούν οι μάχες που είναι σε εξέλιξη στις καθαρίστριες και τους διαθέσι-

μους, στην ΕΡΤ και την Κόκα Κόλα. Πάνω απ’ όλα όμως θα είναι ώθηση γαι να κλιμακώσουμε ακόμη περισσότερο απεργιακά”.

Αντιπολεμικό κι αντιιμπεριαλιστικό τόνο θα δώσουν η **Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδος** και η **Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο**, με την κοινή μαζική αποστολή που ετοιμάζουν.

“Θα διαδηλώσουμε μαζικά στη ΔΕΘ ενάντια στην ελληνική κυβέρνηση που είναι συνένοχη στα εγκλήματα πολέμου του Ισραήλ, έχοντας αναδείξει το κράτος τρομοκρατία σε «στρατηγικό εταίρο», σε έναν από τους πιο στενούς τους συμμάχους σε όλα τα επίπεδα οικονομικό, πολιτικό και στρατιωτικό. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου συμμετέχει στο πλευρό των ιμπεριαλιστών σε όλα τα μέτωπα: δίνει τη βάση της Σούδας για τα μη επανδρωμένα αεροσκάφη που στέλνει ο Ομπάμα να βομ-

βαρδίζουν από το Ιράκ μέχρι τη Λιβύη και στηρίζει το εμπάργκο της ΕΕ στη Ρωσία με στόχο να μετατρέψουν την Ουκρανία σε νέα Γιουγκοσλαβία. Είναι η ίδια κυβέρνηση που κρατάει κλειστά τα σύνορα δολοφονώντας με τους μηχανισμούς της ευρωπαϊκής Φρόντεξ όσους πρόσφυγες προσπαθούν να ξεφύγουν από τον πόλεμο και τη δυστυχία, που αρνείται να δώσει άσυλο και χαρτιά στους μετανάστες, που μαζί με τη φτώχεια και τα Μνημόνια κάνει αιχμή της πολιτικής της την ισλαμοφοβία και το ρατσισμό” αναφέρουν μεταξύ άλλων.

Υγειονομικοί

Σε ρυθμούς ΔΕΘ βρίσκονται και οι υγειονομικοί. Η ΠΟΕΔΗΝ καλεί “τους εργαζόμενους στα Νοσοκομεία, την Πρόνοια, το ΕΚΑΒ και τα Κέντρα Υγείας όλης της χώρας σε δυναμική συμμετοχή” καλύπτωντας τα έξοδα μεταφοράς για τα λεωφορεία που θα βάλουν τα σωματεία.

Το δίκτυο των αντικαπιταλιστών εργαζομένων στην Υγεία, **Νυστέρι**, ρίχνει όλες του τις δυνάμεις στην οργάνωση του συλλαλητηρίου. Όπως καταγγέλλει: “Στα νοσοκομεία τα λεφτά των ετήσιων προϋπολογισμών στερεύουν και η έλλειψη προσωπικού φτάνει την εντατικοποίηση στο κόκκινο και την λειτουργία των νοσοκομείων στα όρια τους. Μπροστά μας έρχεται νέος γύρος από συγχωνεύσεις, καταργήσεις Νοσοκομειακών Μονάδων, κρεβατιών, κλινικών και οργανικών θέσεων, επίσημα πια τα ψυχιατρικά νοσοκομεία βάζουν λουκέτο. Ενώ η κυβέρνηση για να κλείσει τις τρύπες απο την έλλειψη προσωπικού αρπάζει γιατρούς με το έτσι θέλω και τους μετακινεί απο νοσοκομεία σαν της Νίκαιας που πιέζονται ήδη να κρατήσουν την στοιχειώδη λειτουργία. Ενώ η ιδιωτικοποίηση των υποστηρικτών υπηρεσιών απλώνεται και επιταχύνεται, με στόχο όλη η δημόσια υγεία να περάσει σε ιδιώτες και ό,τι απομένει να λειτουργήσει έτσι και αλλιώς με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, σαν μια εταιρεία δηλαδή που κυνηγάει το κέρδος”.

Ως επόμενο αντιφασιστικό σταθμό μετά τις συγκεντρώσεις ενάντια στις ορκωμοσίες των νεο-ναζι περιφερειακών και δημοτικών συμβούλων, καλεί στη διαδήλωση της ΔΕΘ, η **ΚΕΕΡΦΑ**.

Στέλιος Μιχαηλίδης

Μετά την καθολική αντίσταση στην αξιολόγηση καθ’όλη τη διάρκεια του καλοκαιριού και μετά την επιτυχία με το μπλοκάρισμα του νόμου, η διάθεση των συναδέλφων για αγώνα είναι πολύ έντονη.

Αυτό φαίνεται κι από την προθυμία να συμμετέχουν στη μεγάλη αντικυβερνητική διαδήλωση στη ΔΕΘ. Το σωματείο μας καλεί σε δυναμική παρουσία όλων των εργαζομένων. Πρέπει γεμίζοντας τους δρόμους της Θεσσαλονίκης, να στείλουμε ηχηρό μήνυμα ότι συνεχίζουμε συντονισμένα με όλους τους εργαζόμενους τη μάχη, όχι μόνο ενάντια στην αξιολόγηση, αλλά για να μην κλείσει κανένα νοσοκομείο, για να φύγει η κυβέρνηση και η πολιτική της.

Μαρία Αλιφιέρη

Δ.Σ. Σωματείο Εργαζομένων
Παίδων Αγλ.Κυριακού

Η φετινή διαδήλωση στην έκθεση συμπίπτει με την προσπάθεια του Σαμαρά να παρουσιάσει ένα νέο success story, ότι δήθεν έχουμε γλιτώσει από το ΔΝΤ και την Τρόικα κι έρχεται οικονομική ανάπτυξη.

Η πραγματικότητα όμως λέει ότι οι μεν αγρότες μένουν με τα προϊόντα τους απούλητα, όπως στην Ημαθία για παράδειγμα, βλέπουμε νέες απολύσεις σε δημόσιο κι ιδιωτικό τομέα, βλέπουμε νέες επιθέσεις να χειροτερεύουν τη ζωή μας.

Το κίνημα όμως δεν θα τους αφήσει. Διαδηλώνουμε όλοι μαζί στη Θεσσαλονίκη, μαζί με τους απεργούς της Coca Cola, τις καθαρίστριες, τους εργαζόμενους της ΕΡΤ, μαζί με εργαζόμενους από όλη την Ελλάδα, μαζί με τους αγρότες της κεντρικής Μακεδονίας. Μαζί με το αντιφασιστικό κίνημα που πριν λίγες μέρες διαδήλωνε έξω από τις ορκωμοσίες των δημοτικών και περιφερειακών συμβουλίων, απονομιμοποιώντας τους νεο-ναζι συμβούλους, όπου είχαν εκλεγεί. Καλούμε όλο τον κόσμο να ανέβει το Σάββατο στη Θεσσαλονίκη, να κάνουμε ένα τεράστιο συλλαλητήριο που θα είναι η αρχή των νέων αγώνων για την ανατροπή της κυβέρνησης.

Γιάννης Κούτρας, γιατρός

Η αποστολή των σχολικών φυλάκων στη ΔΕΘ θα έχει πολύ μεγάλη συμμετοχή.

Εχθρός μας είναι η κυβέρνηση, η κυβέρνηση θα είναι το Σάββατο στη Θεσσαλονίκη και θα είμαστε όλοι εκεί, να διαδηλώσουμε μαζί με τους συναδέλφους μας και όλους τους διαθέσιμους. Καλούμε γονείς, μαθητές και μαθήτριες για να διεκδικήσουμε όλοι μαζί την επανασύσταση του θεσμού και την επιστροφή όλων των σχολικών φυλάκων στα σχολεία.

Αμαλία Οικονόμου, σχολικός φύλακας

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ Προετοιμασία για απεργιακή κλιμάκωση

Συσκέψεις πριν από την έναρξη της νέας εκπαιδευτικής χρονιάς οργάνωσαν οι Παρεμβάσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης για την προετοιμασία των αγώνων που έρχονται ενάντια στην «αξιολόγηση», τις ελλείψεις εκπαιδευτικών και τις υπόλοιπες επιθέσεις της κυβέρνησης.

Η ΟΛΜΕ έχει ήδη αποφασίσει ένα πρώτο πρόγραμμα κινητοποιήσεων για τον Σεπτέμβρη που θα ολοκληρωθεί με Γενική Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ στις 27/9. Οι Γενικές Συνελεύσεις έχουν προγραμματιστεί να γίνουν από τις 22-26/9. Ακόμα, οι καθηγητές θα συμμετέχουν στη διαδήλωση της ΔΕΘ 6/9, ενώ την Τετάρτη 10/9 θα γίνουν παραστάσεις διαμαρτυρίας στις Διευθύνσεις Δ.Ε. Η Διδασκαλική Ομοσπονδία δεν έχει βγάλει αντίστοιχο πρόγραμμα.

Η Γεωργία Κόφφα, καθηγήτρια από τη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας μας έδωσε την εικόνα από την σύσκεψη των καθηγητών των Παρεμβάσεων. «Υπάρχει αλλαγή μέσα στις Παρεμβάσεις. Αντιλήψεις ότι «δεν γίνεται τίποτα», ότι «δεν υπάρχει εργατικό κίνημα» ή ότι «φέτος οι εκπαιδευτικοί δεν θα δεχτούν άμεσες επιθέσεις και άρα δεν μας παίρνει για να βγουν απεργίες», είναι μια μικρή μειοψηφία. Μπορεί να εκφράστηκαν από την αρχή για να καθορίσουν το κλίμα, αλλά δεν το κατάφεραν. Όλα τα υπόλοιπα κομμάτια μέσα στις Παρεμβάσεις ήταν της άποψης ότι η επίθεση θα γίνει ακόμα πιο σκληρή, είτε πάμε σε εκλογές άμεσα είτε φτάσουμε Μάρτη, εμείς διεκδικούμε την ανατροπή της κυβέρνησης με εργατικούς αγώνες,

με απεργιακή μορφή και μάλιστα με κλιμάκωση. Πρέπει τα κομμάτια της εκπαίδευσης να συνδεθούν με αυτό που έγινε στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ενάντια στην «αξιολόγηση».

Τεράστια νίκη

Το μπλοκάρισμα είναι μια τεράστια νίκη, κάτι που δεν έχει ξαναγίνει ποτέ στο δημόσιο. Αρχίζουν και παίρνουν πίσω πράγματα γιατί βλέπουν ότι δεν τους παίρνει. Το εργατικό κίνημα στο χώρο της εκπαίδευσης χρειάζεται να αξιοποιήσει αυτές τις υποχωρήσεις εν όψει της Συνέλευσης των Προέδρων. Στις Γενικές Συνελεύσεις δεν έχουμε άλλη πρόταση παρά τον απεργιακό αγώνα με κλιμάκωση μέχρι να φτάσουμε στην απεργία διαρκείας με όποια μορφή μπορούσαμε να καθορίσουμε, 48ωρες ή τριήμερες επαναλαμβανόμενες με συνεχείς Γενικές Συνελεύσεις».

Αντίστοιχη σύσκεψη οργάνωσαν και οι δάσκαλοι των Παρεμβάσεων. «Το πανελλαδικό μάζεμα της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης έγινε το Σάββατο (30/8). Συζητήθηκε η επίθεση την οποία δέχεται το δημόσιο σχολείο, αλλά συνολικότερα και το εργατικό κίνημα. Από κει και πέρα υπήρξε έντονη συζήτηση για τις απαντήσεις και τους αγώνες που έχουν δοθεί το προηγούμενο διάστημα. Στη συντριπτική του πλειοψηφία ο κόσμος των Παρεμβάσεων αναγνώριζε ότι υπάρχει ένας δυναμισμός στο εργατικό κίνημα τονίζοντας το κομμάτι της απάντησης απέναντι στην «αξιολόγηση», το οποίο ξεκίνησε από τους εκπαιδευτικούς τον

προηγούμενο χειμώνα και κλιμακώθηκε σε όλο το δημόσιο μες στο καλοκαίρι. Έχει συντελέσει σε αυτό και η πίεση που υπήρξε προς την ΑΔΕΔΥ για να βγάλει την απεργία-αποχή» μας δήλωσε η Μαργαρίτα Παπαμηνά, δασκάλα από τα Χανιά.

Πρόσθεσε ότι «από κει και πέρα σαν πρόγραμμα δράσης επιμένουμε στην πρόταση που είχαμε καταθέσει σαν Παρεμβάσεις και στο συνέδριο, για τριήμερη απεργία στα τέλη του Σεπτέμβρη με Γενικές Συνελεύσεις και κλιμάκωση σε διαρκείας. Προσθέσαμε σε αυτό τη συμμετοχή μας στην απεργία-αποχή της ΑΔΕΔΥ, ιδιαίτερα στο πρώτο διάστημα που ανοίγουν τα σχολεία γιατί η «αξιολόγηση» θα ξεκινήσει πολύ άμεσα την επόμενη εβδομάδα όπως συζητιέται στους Διευθυντές των σχολείων.

Άνοιξε επίσης το ζήτημα πώς συμμετέχουμε μέσα στο αντιφασιστικό κίνημα και καταλήξαμε ότι θα υπάρξει προσπάθεια σε όλους τους Συλλόγους που υπάρχουν οι Παρεμβάσεις για τη συμμετοχή στις 18 Σεπτέμβρη στα συλλαλητήρια που θα γίνουν πανελλαδικά στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Παύλου Φύσσα. Επειδή η ΔΟΕ δεν έχει πάρει κάποια συγκεκριμένη απόφαση για γύρο Γενικών Συνελεύσεων όπως η ΟΛΜΕ, αλλά το έχει αφήσει αφηρημένα γενικά να γίνουν ΓΣ, εμείς πολύ άμεσα, την πρώτη βδομάδα που ανοίγουν τα σχολεία να προσπαθήσουμε να βγούμε μαζικές ΓΣ για να πιέσουμε την ΔΟΕ σε απεργιακή κατεύθυνση».

Διορισμούς, όχι υποσχέσεις

Παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας οργάνωσαν την Παρασκευή 29 Αυγούστου δάσκαλοι και καθηγητές με βασικό αίτημα τους μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών.

Η φετινή σχολική χρονιά αναμένεται να αρχίσει με πρωτοφανείς ελλείψεις τόσο στην πρωτοβάθμια όσο και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ακόμα και το Υπουργείο Παιδείας έχει παραδεχτεί ότι τα κενά σε εκπαιδευτικούς φτάνουν τα 24.000, αλλά οι μόνιμοι διορισμοί θα παραμείνουν μηδενικοί.

Οι δάσκαλοι των Παρεμβάσεων υπολογίζουν ότι τα οργανικά κενά θα είναι 3020 για την Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση, ενώ άλλα τόσα υπάρχουν και στη Δευτεροβάθμια. Άλλωστε, τα τελευταία τέσσερα χρόνια έχουν γίνει πάνω από εννιά χιλιάδες συνταξιοδοτήσεις (περίπου) δασκάλων και καθηγητών. Οι μόνιμοι διορισμοί σε αυτό το διάστημα είναι 278 για την Πρωτοβάθμια κι άλλοι τόσοι για την Δευτεροβάθμια...

Οι Παρεμβάσεις σε ανακοίνωσή τους σημειώνουν ότι με τους μηδενικούς μόνιμους διορισμούς το Υπουργείο «ανοίγει νέα ζητήματα (και διαμάχες μεταξύ των ενδιαφερόμενων) όπως το άνοιγμα των πινάκων προϋπηρεσίας των αναπληρωτών (αλλά από το 2014 και όχι από το 2010 που έκλεισαν με το νόμο 3848 της Διαμαντοπούλου), μέσω της προσμέτρησης ως διπλών των μορίων όσων υπηρετήσουν σε δυσπρόσιτα σχολεία ή η «ρύθμιση» για τους αναπληρωτές Ειδικής Αγωγής (τώρα προηγούνται οι πτυχιούχοι των τμημάτων Ειδικής Αγωγής έναντι των κατόχων μεταπτυχιακών κ.ά. τίτλων, παραμένοντας βέβαια όλοι μέχρι και 13 χρόνια αδιόριστοι...). Σύμφωνα τέλος με δηλώσεις του υπουργού Παιδείας Α. Λοβέρδου, θα γίνουν 14.500 προσλήψεις αναπληρωτών στα μέσα του Σεπτέμβρη κι άλλες 5.000 στη διάρκεια της χρονιάς. Και ξεπερνώντας έτσι εύκολα το αυτονόητο ότι για να λειτουργήσουν τα σχολεία το Σεπτέμβρη αλλά και τα επόμενα χρόνια χρειάζεται να γίνουν άμεσα μαζικοί διορισμοί μόνιμων εκπαιδευτικών, «υπόσχεται» διαγωνισμό του ΑΣΕΠ για το διορισμό 10.000 μόνιμων εκπαιδευτικών από το 2015-16».

Είναι φανερό ότι αυτή η υπόσχεση είναι για τα κανάλια, ενώ το νούμερο των δέκα χιλιάδων δεν φτάνει για να συμπληρώσει τα κενά με βάση τους παραπάνω υπολογισμούς που αναφέραμε.

Όχι στις διαγραφές φοιτητών

Φοιτητικό συλλαλητήριο θα γίνει την Τετάρτη 3 Σεπτέμβρη στις 5μμ στα Προπύλαια στην Αθήνα. Σε εξέλιξη από το πρωί θα είναι η συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής με θέμα το Νομοσχέδιο για την «Ίδρυση και την οργάνωση του Συμβουλίου Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία κι άλλες διατάξεις».

Η ίδρυση αυτού του Συμβουλίου είναι αποδέλοιπο του νόμου Διαμαντοπούλου, ενώ ο Υπουργός Παιδείας έχει το δικαίωμα να καταθέσει τροπολογίες με τον Λοβέρδο να ετοιμάζεται να καταθέσει την τροπολογία για τις διαγραφές των φοιτητών. Ο Λοβέρδος αρχικά απειλούσε με την άμεση διαγραφή 180 χιλιάδων φοιτητών που δεν είχαν ολοκληρώσει τις σπουδές τους, ενώ μέχρι στιγμής έχει υποσχεθεί ότι δεν θα διαγραφούν όσοι έχουν δηλώσει συμμετοχή σε εξεταστική περίοδο τα τελευταία δύο χρόνια. Η πίεση πάνω του είναι ήδη πολύ μεγάλη. Άλλωστε, την Δευτέρα 1/9 έγινε γνωστό ότι ο υφυπουργός Παιδείας, Κ. Κουκοδήμος...πήδηξε έξω από την βάρκα του Υπουργού για «προσωπικούς λόγους».

Φοιτητικές συνελεύσεις έχουν προγραμματιστεί να γίνουν την Τρίτη και την Τετάρτη 2-9 στο Πολυτεχνείο, στο Χημικό, στη Νομική και αλλού, ενώ το Φυσικό Αθήνας έχει πάρει ήδη απόφαση για συμμετοχή στο συλλαλητήριο την ημέρα της ψήφισης του νομοσχεδίου. Ακόμα, καλέσματα για διαδήλωση την Τετάρτη 3/9 υπάρχουν στο Ηράκλειο στις 12μ. στα Λιοντάρια, στο Ρέθυμνο στις 11πμ στην Πρωτανεία και στην Πάτρα στις 5μμ στο Παράρτημα.

Αλυσίδα

Παρά το καλοκαίρι οι κινητοποιήσεις έχουν ξεκινήσει ήδη από την προηγούμενη εβδομάδα. Φοιτητική διαδήλωση ήταν σε εξέλιξη στα Γιάννενα την Τρίτη 2 Σεπτέμβρη το απόγευμα, την ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη έφευγε για το τυπογραφείο. «Η επίθεση με τις διαγραφές των φοιτητών έρχεται μαζί με όλες τις υπόλοιπες επιθέσεις της κυβέρνησης. Είναι ζήτημα δεμένο με την εντατικοποίηση των σπουδών, το φοιτητικό κίνημα χρειάζεται να έχει ξεκάθαρες απαντήσεις σε αυτή την επίθεση. Είναι στην ίδια αλυσίδα με τις υπόλοιπες:

με το Νέο Λύκειο, με τις απολύσεις, με την συνολική κατάσταση στη χώρα. Στο συλλαλητήριο καλούν οι φοιτητικές οργανώσεις της αριστεράς» μας δήλωσε η Αλίκη Τολίδου από την Ιατρική Ιωαννίνων.

Την Τρίτη 26/8 τα ΕΑΑΚ οργάνωσαν μια πρώτη πορεία στην Αθήνα, από τα Προπύλαια στη Βουλή καθώς συζητιόταν το παραπάνω νομοσχέδιο στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων.

Την Πέμπτη 28/8 φοιτητική συγκέντρωση έγινε στο Υπουργείο Παιδείας στη Νερατζιώτισσα. Η κινητοποίηση ήταν αρκετά μαζική για τα καλοκαιρινά δεδομένα. Συμμετείχαν φοιτητές και φοιτήτριες από το Πολυτεχνείο, από την Ιατρική, από την Νοσηλευτική, από τα ΤΕΙ Αθήνας-Πειραιά, από το Φυσικό, από το Γεωλογικό, από την Φοιτητική Εστία Χαλκίδας, από το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών, από το ΣΕΚ και τα ΕΑΑΚ.

Νέα κινητοποίηση έγινε την Δευτέρα 1 Σεπτέμβρη κατά τη διάρκεια της ανάληψης της Πρωτανείας του ΕΚΠΑ από τον Θ. Φορτσάκη που έχει πολλές φορές ταχθεί στο παρελθόν ενάντια σε οποιαδήποτε φοιτητική κινητοποίηση

✓ **ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ**
δεν θα **ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ**

✓ **ΔΙΑΓΡΑΨΤΕ το ΛΟΒΕΡΔΟ**
και την **ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ**

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9
ημέρα ψήφισης τροπολογίας στη Βουλή

ΦΟΙΤΗΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
5μμ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

 Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στις σχολές

(κατά τη διάρκεια της θητείας του ως καθηγητής Νομικής και έπειτα πρόεδρος της σχολής). Το πανό που κρατούσαν οι φοιτητές τα έλεγε όλα: «Λοβέρδο και Φορτσάκη ακούστε το καλά, οι διαγραφές και πάλι θα μείνουν στα χαρτιά».

Νεκτάριος Δαργάκης

Συντονιζόμαστε στις 28 Σεπτέμβρη

Συνεχίζεται η προετοιμασία για την Πανελλαδική Συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες την Κυριακή 28 Σεπτέμβρη στις 11πμ στην αίθουσα της Πανηπειρωτικής (Κλεισθένους 15, πίσω από το Δημαρχείο της Αθήνας).

Κυκλοφόρησαν νέα υλικά -αφίσσα και προκήρυξη- με τα οποία ο Συντονισμός καλεί κάθε εργαζόμενο, κάθε σωματείο, κάθε επιτροπή αγώνα να συντονιστούν για το «καυτό» φθινόπωρο που έρχεται τη στιγμή που η «σύγκρουση ενάντια στη βάρβαρη κυβέρνηση των μνημονίων συνεχίζεται. Η μαζική αντίσταση στην αξιολόγηση έχει οδηγήσει την μνημονιακή κυβέρνηση σε αδιέξοδο. Την ίδια στιγμή οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών, οι σχολικοί φύλακες, οι καθηγητές, οι διαθέσιμοι των υπουργείων συνεχίζουν τον αγώνα τους, στο κέντρο αγώνα στην Κ. Σερβίας. Οι εργαζόμενοι στην ΕΡΤ έχουν ξεπεράσει τον ένα χρόνο αγωνιζόμενοι, δίνοντας φωνή σε όλους τους μαχόμενους κλάδους. Οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες για να αποτρέψουν τις χίλιες απολύσεις από τον κλάδο. Δίπλα τους δίνουν μάχες και οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα» αναφέρει το κάλεσμα.

Εμπειρίες

Στη συνέλευση του Συντονισμού θα συμμετέχουν και εργαζόμενοι από το ΜΕΤΡΟ. Ο **Αντώνης Σταματόπουλος** μας μίλησε για την αξία των κοινών αγώνων με βάση τις εμπειρίες των προηγούμενων χρόνων. «Πριν είκοσι μέρες πήραν την επιστράτευση πίσω, δεν ξέρουμε γιατί, μάλλον έχουν κάποιο σκοπό. Εμείς δεν νιώσαμε ποτέ επιστρατευμένοι. Κάναμε όλες τις απεργίες που καλέστηκαν, απεργήσαμε την Πρωτομαγιά, είχαμε καταλήψεις, ήμασταν συνέχεια στο δρόμο. Δεν τους φοβηθήκαμε, είμαστε στον αγώνα. Πιστεύω ότι αυτός ο Συντονισμός που κάναμε μετά και τη δική μας επιστράτευση που είναι ενάντια στα κλεισίματα και τις διαθεσιμότητες πρέπει να συνεχίσει,

πρέπει να είμαστε όλοι στις 28 Σεπτέμβρη στην Πανελλαδική Συνέλευση, να το πάμε όλοι μαζί. Δεν πρέπει να περιμένουμε τι θα κάνουν οι γραφειοκράτες, από τα κάτω μπορούμε. Ο συντονισμός είναι μονόδρομος, όλοι μαζί να συντονιστούμε και να αντισταθούμε. Εμείς στα τέσσερα χρόνια των Μνημονίων έχουμε σταθεί αλληλέγγυοι σε οποιονδήποτε θυγόταν είτε λεγόταν Χαλυβουργία είτε Άλτερ, Ελευθεροτυπία, Μεβγάλ. Είμαστε πάντα αλληλέγγυοι με όλους τους τρόπους. Και δεν έχουμε παράπονο, πάρα πολλοί εργαζόμενοι και άνεργοι ήταν μαζί μας όταν χρειάστηκε. Το χουμε ξαναπεί, το παράπονό μας είναι από τη ΓΣΕΕ και κάποιους άλλους που κρατάνε ακόμα δυνάμεις».

● Παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Μεταφορών, πραγματοποιήσαν την Τρίτη 2/9, οι απολυμένοι του Μετρό μαζί με το **ΣΕΛΜΑ** (σωματείο εργαζομένων στο Μετρό της Αθήνας), προκειμένου, όπως λένε, «να σταματήσει ο εμπαιγμός

που βιώνουμε από την πλευρά της πολιτικής ηγεσίας».

Ο εμπαιγμός έχει να κάνει με την αθέτηση των υποσχέσεων περί επαναπρόσληψης των απολυμένων του Μετρό. Μάλιστα οι εργαζόμενοι του Μετρό μιλούν για κίνδυνο περαιτέρω απολύσεων, καθώς με την ενοποίηση Οδικών Συγκοινωνιών (ΟΣΥ) και Σταθερών Συγκοινωνιών (ΣΤΑΣΥ) το διοικητικό προσωπικό θα μειωθεί από το 14% στο 7%. “Υπάρχει έλλειψη προσωπικού, χρειαζόμαστε προσλήψεις κι όχι απολύσεις”, λένε συνδικαλιστές του ΣΕΛΜΑ. “Να το παλέψουμε όλοι μαζί για να μην περάσουν, ακόμα κι αν πάνε να μας ξαναεπιστρατεύσουν” συνεχίζουν. Επόμενη μεγάλη κινητοποίηση για τους εργαζόμενους του Μετρό, θα είναι στο συλλαλητήριο της ΔΕΘ, καθώς ήδη ετοιμάζεται αποστολή από την Αθήνα.

Νεκ.Δ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ “Να δικαιωθούμε όλοι”

Στις 23 του Σεπτέμβρη εκδικάζεται η αναστολή της απόφασης του Πρωτοδικείου για την επιστροφή των καθαριστριών στη δουλειά τους. Η απόφαση αυτή – η πρωτόδικη- ήταν αυτή που ελπίζαμε όλοι μας οι Διαθέσιμοι και οι Απολυμένοι από την Κυβέρνηση χωρίς πραγματική αιτιολόγηση, χωρίς πλάνο για τον τρόπο που θα γίνουν οι δουλειές που εμείς φέρναμε σε πέρας και που τελικά μια προς μία φαίνεται να ξεπουλιούνται (οι υπηρεσίες μας) σε ιδιώτες με αδιαφανείς διαδικασίες!

Πιστεύαμε πως με μια τέτοια θετική απόφαση θα παίρναμε όλοι σειρά για να αποκατασταθεί η αδικία που έχει κάνει η πολιτική ηγεσία στα πρόσωπά μας! Όμως η αδικία συνεχίστηκε με πραγματικά εξόφθαλμο τρόπο, όταν η κυβέρνηση αποφάσισε αντί να ακολουθήσει την τυπική διαδικασία, να προσφύγει στον Άρειο Πάγο προκειμένου να μην παραδεχτεί τα λάθη της. Με χειραγώγηση του Ανώτατου Δικαστηρίου κατάφερε να καθυστερήσει την εκτέλεση της απόφασης και να μας βάλει κι όλους τους υπόλοιπους

στο «ψυγείο» να μην συνεχίσουμε το δικαστικό αγώνα προσημένοντας μια τελική απόφαση που θα δικαιώνει αυτές τις γυναίκες, και που θα αποτελέσει δεδικασμένο για όλους τους υπόλοιπους!

Είναι σημαντικό να παραβρεθούμε όλοι μαζί εκείνη την ημέρα και να δείξουμε στην πολιτική ηγεσία πως οι αγώνες μας δεν σταματούν μέχρι να δικαιωθούμε όλοι! Ο αγώνας που γίνεται στο δρόμο είναι ένας με τη συμμετοχή όλων μας απ’ όλα τα υπουργεία και τις υπηρεσίες! Εφόσον οι γυναίκες αυτές δικαιωθούν θα προχωρήσουμε με διαφορετικό σθένος και όλοι οι υπόλοιποι!

Μετά το δικαστήριο καλούμε όλους τους διαθέσιμους, όλους τους απολυμένους να βρεθούμε όλοι μαζί στην Συνέλευση του Συντονισμού ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες στις 28 Σεπτέμβρη στην Πανηπειρωτική για να συντονίσουμε τη συνέχεια των αγώνων μας.

Γιώργος Ασλάνης, , Συντονιστικό Διαθέσιμων Υπ. Πο.Α.

Οι εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου στην κινητοποίηση των διαθέσιμων 21/7

“Με χτύπησαν με σιδερογροθιά στο κεφάλι”

Συνταρακτική ήταν η καταγγελία του 22χρονου Πακιστανού μετανάστη και πατέρα μιας κόρης, Σαφράζ Αχμέτ, στη συνέντευξη τύπου που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ την Τετάρτη 27 Αυγούστου.

Τέσσερις σχεδόν βδομάδες μετά την δολοφονική επίθεση που δέχτηκε στις 2 Αυγούστου από νεοναζί στα Πατήσια και ύστερα από τρεις βδομάδες νοσηλεία στον Ευαγγελισμό με σπασμένο σαγόνι και κακώσεις στο κεφάλι και στο σώμα από σιδερογροθιές, ο Σαφράζ μπόρεσε να μιλήσει και να περιγράψει πως έγινε η επίθεση.

Ομάδα νεοναζί

Όπως κατήγγειλε ένα άγνωστο άτομο τον πλησίασε μέσα στο τρόλεϊ και του έπιασε κουβέντα, ρωτώντας που εργάζεται, για την Χρυσή Αυγή και αν τον έχει χτυπήσει, για τον Σαχζάτ Λουκμάν. Λίγο αργότερα, όπως καταγγέλλει ο Σαφράζ, κατέβηκε από το τρόλεϊ και ο άγνωστος τον ακολούθησε, ειδοποιώντας από το τηλέφωνο και άλλους νεοναζί. Όλοι μαζί τον τράβηξαν μέσα στο σχολείο της Γκράβας:

«Από τα σπασμένα κάγκελα με τράβηξαν για να μπω μέσα και, όταν αντιστάθηκα, με χτύπησαν στα κάγκελα. Με χτύπησαν με σιδερογροθιά στο κεφάλι, μετά άρχισαν να χτυπούν και οι άλλοι με κλοτσιές και μπουιές» είπε ο Σαφράζ, ξεσπώντας με αγανάκτηση.

"Αν δεν ήταν μετανάστης, θα είχαν βρει ποιος το έκανε από τις κάμερες που υπήρχαν ακριβώς απέναντι από το σχολείο" είπε ο **Τζαβέντ Ασλάμ**, επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας επισημαίνοντας για ακόμα μια φορά την αδιάφορη στάση της αστυνομίας.

«**Ο**ύτε στα συμβούλια, ούτε πουθενά, τσακίστε τους φασίστες σε κάθε γειτονιά» ήταν το μήνυμα που έστειλαν οι αντιφασιστικές συγκεντρώσεις στις ορκωμοσίες των νέων περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων στην Αθήνα, την Θεσσαλονίκη και άλλες πόλεις σε όλη την χώρα.

Οι νεοναζί της Χρυσής Αυγής προσπάθησαν να συγκεντρώσουν τις λιγοστές δυνάμεις τους, επικεντρώνοντας σε κάποια σημεία, όπως στην ορκωμοσία του Δήμου Αθήνας.

Όμως οι μαχητικές συγκεντρώσεις -που καλέστηκαν από την ΚΕΕΡΦΑ, την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, δημοτικές και περιφερειακές κινήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και σε κάποιες περιπτώσεις κατάφεραν να κινητοποιήσουν κομμάτια της ευρύτερης αριστεράς και του αντιεξουσιαστικού χώρου, μπλόκαραν και ξεφτίλισαν την προσπάθεια των νεοναζί της Χρυσής Αυγής να πραγματοποιήσουν «φιέστες υποστήριξης» των φυλακισμένων φυρερίσκων τους.

Μια τέτοια φιέστα ετοιμάζονταν να πραγματοποιήσουν στην ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου της Αθήνας στις 29 Αυγούστου, με την υποστήριξη της δικαστικής εξουσίας που άφησε τον Κασιδιάρη να παραστεί στην ορκωμοσία, της ΕΛ.ΑΣ που του έβγαλε τις χειροπέδες και άφησε τους τραμπούκους νεοναζί ελεύθερους να προπηλακίζουν στους έξω χώρους της Τεχνόπολης, και βέβαια των καναλιών όπως το Στار που είχαν έρθει για να προβάλουν τους εναγκαλισμούς της κόρης του Μιχαλολιάκου και του Κασιδιάρη.

Παρά την προκλητική στάση των

MAT που επιτέθηκαν στους αντιφασίστες, τραυματίζοντας την φοιτήτρια Δ. Χριστοπούλου, οι φασίστες πήραν την απάντηση που τους αξίζει μέσα στην ορκωμοσία από τον δημοτικό σύμβουλο της Ανταρσίας στις Γειτονιές της Αθήνας Πέτρο Κωνσταντίνου, και έξω στο δρόμο.

Φοιτητές, εκπαιδευτικοί, εργαζόμενοι, συνδικαλιστές, συγκεντρώθηκαν από τις 4 το μεσημέρι φωνάζοντας συνθήματα, μοιράζοντας υλικό στα διερχόμενα αυτοκίνητα που κόρναραν σε συμπαραστάση στην Πειραιώς λίγο μετά την Ιερά Οδό.

«Είναι εγκληματίες»

Στη συγκέντρωση συμμετείχαν και μετανάστες από το Πακιστάν, το Μπαγκλαντές, την Αφρική. «Σήμερα διαδηλώνουμε εδώ, μαζί με τα παιδιά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, για να στηρίξουμε τον δημοτικό σύμβουλο Πέτρο Κωνσταντίνου, αλλά και για να πούμε ένα μεγάλο ΟΧΙ στους φασίστες της Χ.Α. που είναι ακόμα έξω και κυκλοφορούν. Δεν πρέπει να κυκλοφορούν ελεύθεροι, είναι εγκληματίες και επικίνδυνοι και η θέση όλων τους είναι στην φυλακή και γι' αυτό βρισκόμαστε εδώ σήμερα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο Σεκ από την Σενεγάλη. «Κανένας δεν έχει το δικαίωμα λόγω χρώματος του δέρματος να ασκεί βία και να δολοφονεί».

«Και σε επίπεδο δήμου, και σε επίπεδο γειτονιών και σε επίπεδο χώρων εργασίας, πρέπει να συγκροτήσουμε ένα κίνημα που να έχει σαν στόχο να ανατρέψει τα μνημόνια, τις πολιτικές, να διώξει την κυβέρνηση και την τρόικα και βέβαια να χτυπήσει τον φασισμό. Ο φασισμός νικεί-

ται μέσα από αγώνες αντιφασιστικούς, μέσα από αγώνες για ένα κίνημα ανατροπής. Αυτός είναι ο στόχος και αυτή την στιγμή που είμαστε εδώ, αλλά και με την συνολικότερη δράση μας» μας είπε η εκπαιδευτικός Έφη Γανιάρη.

Με πανό συμμετείχαν στην συγκέντρωση η **Ανταρσία στις Γειτονιές της Αθήνας**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, το **ΣΕΚ**, το **ΕΕΚ**, η οργάνωση **ΟΡΜΑ** και άλλοι αντιφασίστες-τριες, ενώ μετά την ορκωμοσία και παρά την αντίθεση της αστυνομίας, έγινε πορεία στην Πειραιώς.

Παραβρέθηκαν εργαζόμενοι και συνδικαλιστές από μια σειρά από χώρους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. «Είμαστε εδώ για να καταγγείλουμε την προσπάθεια των δολοφόνων νεοναζί να μετατρέψουν σε φιέστα την ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου και θα συνεχίσουμε. Πέρσι την επομένη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα συμμετείχαμε στην μεγάλη αντιφασιστική απεργία και το ίδιο θα κάνουμε και φέτος» μας είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, πρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων του νοσοκομείου Αγίος Σάββας».

«Πώς επιτρέπουν σε αυτούς που είναι υπόδικοι να παρευρεθούν σήμερα εδώ, να είναι αναμειγμένοι με τα κοινά και να καθορίζουν τις ζωές μας; Τους θέλουν δηλαδή για καβάτζα και στο ζήτημα της εξουσίας, η προοπτική τους είναι να τους χρησιμοποιήσουν, να τους στεριώσουν. Αυτό με τρομάζει, που οδηγεί όλη αυτή την κατάσταση» μας είπε η **Ρένα**, καθηγήτρια από το Γαλάτσι.

Γιώργος Πίπτας

“Ούτε στα συμβούλια, ούτε πουθενά”

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Δυναμικές αντιφασιστικές κινητοποιήσεις πραγματοποιήθηκαν στις ορκωμοσίες και στην Θεσσαλονίκη ξεκινώντας από την ορκωμοσία του περιφερειακού συμβουλίου Κεντρικής Μακεδονίας που έγινε στις 27 Αυγούστου και συνεχίζοντας με αυτήν του Δημοτικού Συμβουλίου Θεσσαλονίκης στις 28 Αυγούστου.

“Η προγραμματισμένη ορκωμοσία του νέου δημοτικού συμβουλίου Θεσσαλονίκης, όπως και του περιφερειακού την προηγούμενη μέρα όπου η χυδαία εμφάνιση των νεοναζί πήρε δυναμική απάντηση από τα μέλη της ΚΕΕΡΦΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, κάθε άλλο παρά εθιμοτυπική ήταν. Κυριαρχήθηκε από τη δυναμική παρουσία των αντιφασιστών και την αντιπαράθεσή τους με τους χρυσαυγίτες, με αφορμή την εκλογή του ναζιστή Α. Ματθαίουπουλου στο δημοτικό συμβούλιο της πόλης” αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης.

Πρόκληση

«Σ’ αυτήν την πρόκληση απέναντι στα δημοκρατικά και αντιφασιστικά αισθήματα της μεγάλης πλειοψηφίας του κόσμου της πόλης, απάντησε η αντιφασιστική συγκέντρωση που οργανώθηκε με πρωτοβουλία της ΚΕΕΡΦΑ, στην οποία συμμετείχαν αντιρατσιστικές και δημοτικές κινήσεις, η επιτροπή αγώνα του ΨΝΘ και άτομα με αναπηρία. Αυτή η κινητοποίηση εμπόδισε τους φασίστες να πραγματοποιήσουν τη φιάσκα τους.

Ο δήμαρχος Γιάννης Μπουτάρης στάθηκε κατώτερος των περιστάσεων, αφού όχι μόνο επικαλέστηκε την ανιστόρητη «θεωρία των δύο άκρων», αλλά και απείλησε τους αντιφασίστες ότι θα τους απομάκρυνε από το χώρο με τη βοήθεια της αστυνομίας. Οι ίσες αποστάσεις ανάμεσα στους ναζί εγκληματίες και το αντιφασιστικό κίνημα δείχνουν τα όρια του αντιφασισμού του κ. Μπουτάρη, έστω κι αν φόρεσε το κίτρινο αστέρι θυμίζοντας το Ολοκαύτωμα των 50.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης από τους ναζί” τονίζει η ΚΕΕΡΦΑ στην ανακοίνωση.

Μαζική αντιφασιστική συγκέντρωση έγινε κατά την ορκωμοσία του περιφερειακού συμβουλίου Θεσσαλίας στην Λάρισα, όπου τα ΜΑΤ επιτέθηκαν χρησιμοποιώντας και δακρυγόνα στους αντιφασίστες διαδηλωτές την ίδια στιγμή που ο νέος περιφερειάρχης Αγοραστός άφηνε να μπουν από την πίσω πόρτα ο νεοναζί βουλευτής Ηλιόπουλος μαζί με τραμπούκους φασίστες.

Σαν απάντηση σε αυτήν την πρόκληση δεν ορκίστηκαν οι περιφερειακοί σύμβουλοι του ΣΥΡΙΖΑ, του ΚΚΕ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των Οικολόγων Πράσινων οι οποίοι αποχώρησαν από την διαδικασία. Θυμίζουμε ότι μόλις λίγες μέρες πριν βγήκε στην δημοσιότητα ηχητικό ντοκουμέντο από το κινητό του Κασιδιάρη στο οποίο, σύμφωνα με το Έθνος, ο Κασιδιάρης και ο Ηλιόπουλος βρίζουν χυδαία τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο και την μητέρα του μια βδομάδα μετά την δολοφονία του το 2008.

“Η κινητοποίηση ήταν πανθεσσαλική, από Λάρισα, Τρίκαλα, Βόλο και Καρδίτσα και την κάλεσαν η **Αντιφασιστική Κίνηση Μαγνησίας**, η **Αντιφασιστική Πρωτοβουλία Λάρισας**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, η **νεολαία ΣΥΡΙΖΑ**, **αντιεξουσιαστές**” μας λέει ο **Δημήτρης** από την ΚΕΕΡΦΑ Μαγνησίας. “Η συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία της Λάρισας ήταν μαζική με αντιφασιστικά-αντιρατσιστικά συνθήματα. Η αστυνομία διέλυε την συγκέντρωση,

αλλά εμείς ξαναμαζευόμασταν φωνάζοντας συνθήματα. Η κινητοποίηση ταρακούνησε την πόλη”.

Αντιφασιστική συγκέντρωση, περικυκλωμένη και αυτή από τα ΜΑΤ, οργανώθηκε την Κυριακή 31 Αυγούστου το πρωί και στην ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου Πειραιά έξω από το Δημοτικό Θέατρο. Συμμετείχαν η **Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πειραιά**, η **Ανταρσία στο Λιμάνι**, η **ΚΕΕΡΦΑ**, αντιφασίστες-τριες, ενώ οι χρυσαυγίτες δεν τόλμησαν να βγουν από τα γραφεία τους που βρίσκονται μερικά μέτρα πιο εκεί. Όλη την προηγούμενη βδομάδα πραγματοποιήθηκαν εξορμήσεις στην πόλη του Πειραιά, όπου ο κόσμος έδειχνε την αντιφασιστική του διάθεση.

Συνθήματα

“Η ΚΕΕΡΦΑ είχε καλέσει εδώ και μιάμιση βδομάδα κινητοποίηση έξω από το σημείο που θα γινόταν η ορκωμοσία του νέου περιφερειακού συμβουλίου Κρήτης στο **Ηράκλειο**” μας μεταφέρει ο **Μύρωνας Μαρκάκης**. “Σε αυτό το κάλεσμα και στο κάλεσμα της **Ανυπότακτης Κρήτης**, το περιφερειακό σχήμα που πρόσκειται στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ανταποκρίθηκε τη μέρα της ορκωμοσίας αρκετός κόσμος, από όλη την Κρήτη. Οι φασίστες δεν έκαναν συγκέντρωση. Όταν είδαμε τον νεοναζί βουλευτή Μπαρμπαρούση να έρχεται για να στηρίξει τον περιφερειακό σύμβουλο της Χ.Α στην Κρήτη ξεκίνησαν γιούχες και συνθήματα, και αμέσως αμέσως οι χρυσαυγίτες φυγαδεύτηκαν μέσα στον

χώρο της ορκωμοσίας, ενώ ένας κλοιός από ΜΑΤ σταματούσε τους αγωνιστές της ΚΕΕΡΦΑ που διαδήλωναν με το πανό τους. Οι εικόνες μεταδόθηκαν σε όλη την Κρήτη”.

Συγκέντρωση στην διάρκεια της ορκωμοσίας του Περιφερειακού Συμβουλίου **Ηπείρου** πραγματοποιήθηκε στις 30 Αυγούστου, μετά από κάλεσμα της **ΚΕΕΡΦΑ**, της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, ενώ υπήρχε και κάλεσμα και πορεία από την συνέλευση **No pasaran**. “Συμμετείχε αρκετός κόσμος και οι φασίστες δεν τόλμησαν να εμφανιστούν, παρά μόνο ο εκπρόσωπός τους που ήρθε νωρίτερα και έτρεξε να χωθεί στο κτίριο” μας μεταφέρει η **Λουίζα** από τα Γιάννενα. “Ήταν μια πετυχημένη κινητοποίηση, ήταν πάνω από 200 άτομα, ενώ ορκίστηκε περιφερειακός σύμβουλος και ο **Νίκος Ζήκος** από την Αριστερή Παρέμβαση στην Ήπειρο.

Δεκάδες περιφερειακοί και δημοτικοί σύμβουλοι εκλεγμένοι με τα σχήματα που στήριξε η αντικαπιταλιστική αριστερά έδωσαν τον δικό τους όρκο αγώνα, ρήξης και ανατροπής σε μια σειρά από δήμους και περιφέρειες σε όλη την Ελλάδα, ανάμεσά τους και ένας από τους νεότερους δημοτικούς συμβούλους ο εικοσάχρονος **Ορέστης Ηλίας** που εκλέχτηκε στο Δήμο Βριλισίων με την “Δράση για μια άλλη Πόλη”.

Στα **Χανιά** κατά την ορκωμοσία του νέου δημοτικού συμβουλίου, όπου εκλέχτηκε ο **Σεραφεύμ Ρίζος**, οργανώθηκε κινητοποίηση από την **Ανταρσία στα Χανιά** και τους **Σύριους πρόσφυγες**.

ΑΤΤΙΚΗ

Πλήθος κόσμου συγκεντρώθηκε στο Γυμναστήριο της Δροσούπολης στα Άνω Λιόσια στην ορκωμοσία του νέου Περιφερειακού Συμβουλίου Αττικής με νέα περιφερειάρχη την **Ρένα Δούρου**.

Το παρών έδωσαν οι **αγωνιζόμενες καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών**, η **Επιτροπή Κατοίκων Φυλής Άνω Λιοσίων ενάντια στην Χωματερή, εργαζόμενοι του Δήμου Φυλής** που διεκδικούσαν τα δεδουλευμένα τους, καθώς και αντιφασίστες-τριες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα της **ΚΕΕΡΦΑ**.

“Ήδη από την πρώτη μέρα ανακοίνωσης του τόπου της ορκωμοσίας η ΚΕΕΡΦΑ κάλεσε τους αριστερούς και τους αντιφασίστες-δημοκρατικούς ανθρώπους της περιοχής για να μπει μπλόκο στην ορκωμοσία των φασιστών” μας μεταφέρει ο **Ιάσωνας Κατριμουστάκης** από τα Άνω Λιόσια. «Οι σύντροφοι της ΚΕΕΡΦΑ σήκωσαν πανό έξω από το γήπεδο καταγγέλλοντας έτσι την παρουσία των χρυσαυγιστών στις ορκωμοσίες και κάλεσαν τον κόσμο να απομονώσει τους φονιάδες νεοναζί. Οι δυνάμεις των ΜΑΤ εκδίωξαν τους αντιφασίστες από το αρχικό σημείο της διαμαρτυρίας, όλος αυτός ο κόσμος όμως δεν έκανε πίσω αλλά έμεινε εκεί φωνάζοντας αντιφασιστικά και αν-

τικυβερνητικά συνθήματα όπως «όχι ορκωμοσία για τη χρυσή αυγή, είναι δολοφόνοι να πάνε φυλακή».

Το κλίμα ήταν καλό και μέσα στην ορκωμοσία και όταν ήρθε η σειρά του Παναγιώταρου να ορκιστεί τα αντιφασιστικά συνθήματα και οι αποδοκιμασίες για την Χ.Α απλώθηκαν σε όλο τον κόσμο. “Αγώνας-ρήξη-ανατροπή, η ιστορία γράφεται με ανυπακοή” ήταν το σύνθημα που φωνάχτηκε στην ορκωμοσία της νέας περιφερειακής συμβούλου με την Αντικαπιταλιστική Ανατροπή **Δέσποινας Κουτσούμπα** που ορκίστηκε στην τιμή και τη συνειδησή της «την με κάθε κόστος υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των ανέργων, Ελλήνων και μεταναστών, ενάντια σε κάθε μικρό ή μεγάλο ιδιωτικό συμφέρον, ενάντια στο φασισμό και το ρατσισμό».

Μέσα σε αυτό το κλίμα, και με τον Παναγιώταρο να έχει καταπιεί την γλώσσα του, το ρόλο του “αριστερομάχου” ανέλαβε να παίξει ενοχλημένος ο νέος περιφερειακός σύμβουλος Τζήμερος, που επιτέθηκε στη συνέχεια με υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς στην περιφερειακή σύμβουλο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά πόσο αρρωστημένα και προσδιορισμένα ο νεοφιλελευθερισμός βαδίζει πλάι-πλάι με τον σεξισμό.

ΓΛΥΦΑΔΑ

Στις 27 Αυγούστου κατά την ορκωμοσία του **Δ.Σ. Γλυφάδας δεκάδες σύντροφοι και συντρόφισσες, αντιφασίστες βρεθήκαμε εκεί. Βρεθήκαμε εκεί γιατί λίγες εβδομάδες πριν την επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα η ορκωμοσία του Σ. Βοργιά (Ελληνική Αυγή) αποτελεί προκλητική νομιμοποίηση της εγκληματικής δράσης των φασιστών.**

Βρεθήκαμε εκεί για να μην αφήσουμε ανενόχλητους τους φασίστες να φορούν το κουστούμι του υπευθύνου πολιτικού κόμματος.

Προσωπείο

Ξέρουμε ότι η εκλογή ενός φασίστα στο δημοτικό συμβούλιο νομιμοποιεί την δράση τους και αποτελεί το θεσμικό προσωπείο της γνωστής σε όλους πλέον ναζιστικής τους δράσης. Η «ελληνική αυγή» για την Γλυφάδα θα αποτελεί το μακρύ χέρι του συστήματος για όλους τους σχεδιασμούς τοπικούς και κεντρικούς σε σχέση με τον Δήμο (αεροδρόμιο, παραλίες κτλ). Θα είναι μία φωνή μίσους και ρατσιστικού δηλητηρίου στο δημοτικό συμβούλιο ενώ θα συμβάλει στην τρομοκράτηση και καταστολή του τοπικού κινήματος το οποίο έχει πλούσια δράση στην περιοχή

μας. Είμαστε αποφασισμένοι να μην τους αφήσουμε να πατήσουν πόδι ούτε στις γειτονιές μας ούτε πουθενά.

Αρωγός στην προσπάθεια των φασιστών για μία ακόμα φορά η αστυνομία που προσπάθησε να απομονώσει και ουσιαστικά να διαλύσει την αντιφασιστική μας συγκέντρωση. Αρωγός και η νέα δημοτική αρχή που φάνηκε να νιώθει πολύ άνετα και φιλικά με την παρουσία φασιστών στην τελετή της ορκωμοσίας. Και αν από την νέα δημοτική αρχή που είναι ταγμένη στο να συνεχίσει να υλοποιεί τις αντιλαϊκές πολιτικές δεν περιμέναμε κάτι διαφορετικό, η στάση κανονικότητας της υπόλοιπης αριστεράς δημιουργεί προβληματισμό.

Οι αγωνιστές από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την ΚΕΕΡΦΑ νοτίων, από την Αριστερή πρωτοβουλία Γλυφάδας και από άλλες, πρωτοβουλίες και συλλογικότητες έχουμε απαντήσει πολλές φορές στις προκλήσεις των φασιστών στην περιοχή των νοτίων. Είμαστε αποφασισμένοι ακόμα πιο δυναμικά, ακόμα πιο αποφασιστικά και μαζικά να αντιμετωπίσουμε τον ρατσισμό και τον φασισμό αλλά και τις αιτίες και το σύστημα που τους γεννούν.

Νίκος Πυρουνάκης
Επικεφαλής “Αριστερής Πρωτοβουλίας Γλυφάδας”

Για την Αριστερά που

Την Κυριακή 31 Ιούλη πραγματοποιήθηκε το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ με τη συμμετοχή αντιπροσώπων από τους πυρήνες. Περιελάμβανε τρεις συζητήσεις γύρω από τις πολιτικές εξελίξεις και τα καθήκοντα των επαναστατών την επόμενη περίοδο. Έγιναν σαρανταεφτά παρεμβάσεις από συντρόφους και συντρόφισσες. Σε κάθε συζήτηση έγιναν προτάσεις για το πώς οργανώνουμε τη μάχη ενάντια στην κυβέρνηση, τον πόλεμο και τους φασίστες.

Σε αυτές τις δύο σελίδες παρουσιάζουμε την εισήγηση της Κεντρικής Επιτροπής από τη Μαρία Στύλλου και μερικές παρεμβάσεις από την πρώτη συζήτηση που είχε τίτλο: “Η μάχη για την ανατροπή της κυβέρνησης”. Σε επόμενα φύλλα της Εργατικής Αλληλεγγύης θα παρουσιάσουμε και τις επόμενες συζητήσεις, “Ιμπεριαλισμός, πόλεμος και επαναστατική αριστερά” και “Οι αντιφασιστικοί σταθμοί και πώς τους οργανώνουμε”.

τη σχέση της με το κίνημα, αν χάσει τη δυνατότητα να πρωτοστατεί στη μάχη ενάντια στο φασισμό, αν βλέπει την ισλαμοφοβία να περνά από μπροστά της και αδιαφορεί, αν βρεθεί μπροστά σε προκλήσεις όπως βρέθηκε πολλές φορές και λέει αυτό δε μπορώ να το κάνω, είναι πολύ προωθημένο. Γι’ αυτό λέμε σύντροφοι ότι το κλειδί βρίσκεται και στην Ελλάδα, από την άποψη του ρόλου που έχει να παίξει η επαναστατική αριστερά για να μην έχουμε την εξέλιξη της Γαλλίας και να γίνει το κίνημα εδώ παράδειγμα για την αριστερά όλης της Ευρώπης.

Πρωτοβουλίες

Σαν κόμμα, ανταποκρινόμενοι σε αυτές τις εξελίξεις, στηρίζουμε τέσσερις πρωτοβουλίες.

Η πρώτη είναι το πώς θα δυναμώσουμε εκείνο το κομμάτι μέσα στο εργατικό κίνημα που μπορεί να οργανώνει τις αντιστάσεις, που μπορεί να συντονίζει και που μπορεί να απαντήσει σ’ αυτό που ΤΑ ΝΕΑ τολμάνε να λένε για “μολυβένια δεκαετία” στην Ελλάδα. Εμείς λέμε η απάντηση, η δύναμη είναι το εργατικό κίνημα. Δεν είναι βολонταριστικό αυτό. Το εργατικό κίνημα αυτή τη στιγμή έχει τεράστια αποθέματα αντίστασης και παραδειγμάτων στο πώς έχει μπλοκάρει αυτή την κυβέρνηση. Με τελευταίο το τί σήμαινε η ιστορία της αξιολόγησης, το τι σήμαινε ότι σε ένα πολύ σκληρό χώρο όπως η COSCO οι εργάτες οργανώθηκαν.

Αλλά, σύντροφοι, υπάρχει μια συνδικαλιστική γραφειοκρατία που έχει πάψει να οργανώνει. Και σ’ αυτή τη γραφειοκρατία συμμετέχει η αριστερά. Δεν είναι μόνο το ΠΑΣΟΚ μαζί με τη ΝΔ, η αριστερά πολλές φορές τους κάνει πλάτες. Αυτή τη στιγμή χρειάζεται η εργατική πρωτοπορία που υπάρχει παντού, να οργανώσει και να συντονίσει. Στις 28 Σεπτέμβρη ο **Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Απολύσεις** κάνει συνέλευση, προσπαθώντας να συγκεντρώσει όλες αυτές τις πρωτοπορίες από όλους τους εργατικούς χώρους. Αυτό παίζει τεράστιο ρόλο. Είναι κέντρο της δουλειάς μας πανελλαδικά να έχει επιτυχία όλη αυτή η προσπάθεια.

Η δεύτερη πρωτοβουλία είναι για ένα φθινόπωρο ενάντια στο φασισμό. Αυτό έχει πολλά βήματα, όπως τα μπλόκα στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια όλη αυτή τη βδομάδα. Το διήμερο 18-19 Σεπτέμβρη στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα. Και το διήμερο στις 11-12 Οκτώβρη με την πανελλαδική και διεθνή συνάντηση που οργανώνει η ΚΕΕΡΦΑ. Όμως σύντροφοι όλα αυτά μετράνε σε ένα. Γι’ αυτό λέμε ότι τα μάτια όλης της Ευρώπης είναι στραμμένα εδώ. Είναι η δίκη της Χρυσής Αυγής. Θα καταφέρουμε να μούνε στη φυλακή όλοι οι δολοφόνοι νεοναζί; Αν τους ελευθερώσουν, αυτό θα δώσει αέρα στη Λεπέν και όλους τους υπόλοιπους. Αν τα καταφέρουμε, θα δώσει έμπνευση στο εργατικό κίνημα σε όλη την Ευρώπη και θα στείλει στους φασίστες το μήνυμα ότι οι μόνες πόρτες που είναι ανοιχτές, είναι αυτές της φυλακής. Είναι μια τεράστια μάχη, όχι μια στιγμή. Από τις πιο σημαντικές μάχες πανευρωπαϊκά.

Η τρίτη πρωτοβουλία είναι ότι δε θα αφήσουμε τις πολεμικές εξελίξεις να περάσουν έτσι. Οι διαδηλώσεις στο πλευρό των Παλαιστίνιων έδειξαν τις δυνατότητες. Στόχος είναι να ρίξουμε

την κυβέρνηση της πολεμικής εμπλοκής, να κλείσουμε τη βάση της Σούδας. Δεμένο με αυτό είναι η μάχη ενάντια στην ισλαμοφοβία. Ανοιχτά σύνορα από εδώ και πέρα για όλους τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Μέχρι τώρα ερχόντουσαν πολλοί από τη Συρία, προστίθεται τώρα ξανά το Ιράκ. Αυτό είναι ένα μέτωπο που συνδέεται με τη Μανωλάδα, με όλο το εργατικό και το αντιρατσιστικό κίνημα.

Δυνατή επαναστατική αριστερά

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες συμβαδίζουν με την καμπάνια για να δυναμώσουμε την επαναστατική αριστερά. Χρειαζόμαστε μεγάλο επαναστατικό κόμμα, μεγάλη Εργατική Αλληλεγγύη. Όπου κινούνται οι σύντροφοι, ο κόσμος βλέπει ποιος οργανώνει. Αλλά δεν αρκεί η εκτίμηση και η συμπάθεια, θέλουμε αυτούς τους αγωνιστές δίπλα μας, να οργανώνουν μαζί μας.

Εδώ μετράει η εφημερίδα σύντροφοι. Η διαφορά ενός πυρήνα που δεν πουλάει την εφημερίδα με ένα πυρήνα που οργανώνει τη διακίνηση, είναι η μέρα με τη νύχτα. Θα δώσω ένα ιστορικό παράδειγμα. Σαν κόμμα λειτουργούμε τα τελευταία 43 χρόνια. Τα τελευταία 21 χρόνια που έχουμε βγάλει τη βδομαδιάτικη εφημερίδα, υπάρχει τεράστια διαφορά όχι μόνο για το κόμμα, αλλά και για το κίνημα.

Για πολλούς λόγους. Ο πρώτος είναι οι δεσμοί με την τάξη. Οι δεσμοί δε δημιουργούνται επειδή απλά βγαίνεις και μοιράζεις μια προκήρυξη. Μας λένε συχνά ότι είμαστε αισιόδοξοι. Από πού πηγάζει αυτό; Γιατί κάθε σύντροφος βγαίνει και αποκτά αυτή τη σχέση με την τάξη κάθε βδομάδα σε κάθε εργατικό χώρο. Και αυτό μας δίνει την αισιοδοξία. Γιατί βλέπουμε πώς είναι η τάξη στην πράξη και όχι όπως τη φαντάζονται κάποιοι διανοούμενοι που λένε ότι είναι διαλυμένη, πρέπει να βρούμε νέα υποκείμενα.

Το δεύτερο είναι η ομογενοποίηση. Και εσωτερικά και εξωτερικά. Γιατί με την κοινή μας εφημερίδα όλοι οι σύντροφοι θα βγουν έξω για όλα τα μέτωπα. Πολλές φορές χάνουμε ότι ο κόσμος που διαβάζει την Εργατική Αλληλεγγύη ομογενοποιείται. Κανένας εργαζόμενος που διαβάζει την εφημερίδα δεν είναι ίδιος από τη μία βδομάδα στην επόμενη.

Το τρίτο είναι ότι μιλάμε ενάντια στην καταπίεση. Είμαστε κήρυκες ενάντια στο ρατσισμό, το σεξισμό, την καταπίεση των γυναικών. Με αυτό τον τρόπο προχωράμε τις ιδέες σε όλους τους χώρους και δυναμώνουμε και εμείς πολύ περισσότερο.

Ένα επαναστατικό κόμμα προσπαθεί και δίνει μάχη να είναι ηγεσία μέσα στο εργατικό κίνημα. Αυτό δεν μας το χαρίζει κανείς, δίνουμε μάχη γι’αυτό. Αυτό χρειάζεται να είναι και μάχη μέσα στο κόμμα. Η ηγεσία δεν ονομάζεται, κερδίζεται. Κερδίζεται και έξω και μέσα στο κόμμα. Κερδίζοντας με συλλογικό τρόπο όλους τους συντρόφους σε αυτή την προσπάθεια. Εργαλεία μας είναι η συλλογικότητα, η δημιουργία παραδειγμάτων κάθε βδομάδα από τη σχέση με τον έξω κόσμο, και η πολιτική συζήτηση. Έτσι οι ηγεσίες είναι ανοιχτές στο να δούνε τι χρειάζεται να αλλάξει, να ανταποκριθούν στα νέα καθήκοντα.

Μαρία Στύλλου

Όταν ξεκίνησε το 2014, η εικόνα τους ήταν ότι πάμε σε ανάκαμψη στην παγκόσμια οικονομία. Αυτή τη στιγμή τα στοιχεία που βγήκαν στο τέλος Ιούνη δείχνουν ότι η στασιμότητα είναι το κεντρικό χαρακτηριστικό.

Αυτές τις μέρες, τραπεζίτες και τεχνοκράτες στην Αμερική κάνανε τη συνάντηση που κοροϊδευτικά ονομάζουμε “τρύπα του Τζάκσον” από το όνομα του μέρους όπου γίνεται. Η οικονομία της Αμερικής κάνει βήματα σημειωτόν με πολύ ανοιχτό το σενάριο να γυρίσει προς τα πίσω. Η εικόνα στην Ευρώπη είναι ακόμα χειρότερη. Τα στοιχεία λένε ότι για το δωδεκάμηνο, όλη η Ευρώπη θα έχει ανάπτυξη 0.7%. Όταν μιλάμε για τον ευρωπαϊκό νότο, η κατάσταση είναι πάτος. Είναι το παράδειγμα που έφεραν όλοι στην “Τρύπα του Τζάκσον”, μην καταντήσουμε σαν την Ελλάδα, την Ιταλία, τον Ευρωπαϊκό νότο.

Στο μπλογκ του **Michael Roberts**, ενός μαρξιστή οικονομολόγου, ένα από τα άρθρα του λέει πως για να μπορέσουν οι καπιταλιστές να φτάσουν στην κερδοφορία που είχαν προ κρίσης, χρειάζονται 2 με 3 μεγάλες καταστροφές κεφαλαίου. Και μέσα σε αυτές τις οικονομικές εξελίξεις, ανοίγουνε τρία μεγάλα πολεμικά μέτωπα.

Κλιμακώνονται οι ανταγωνισμοί. Το ανοιχτό μέτωπο μέχρι τώρα ήταν αυτό της Νοτιοανατολικής Ασίας, με τη στροφή του Ομπάμα στον Ειρηνικό για να πιέσει την Κίνα. Το δεύτερο είναι η Ουκρανία. Το ΝΑΤΟ έρχεται και λέει: θα ρίξετε λεφτά από τους προϋπολογισμούς στις πολεμικές δαπάνες, γιατί δε μπορούμε να αντιμετωπίσουμε αλλιώς τη Ρωσία. Και το τρίτο είναι αυτό που έχει ανοίξει στη Μέση Ανατολή. Δεν τους φτάνουν οι βομβαρδισμοί. Ένας από τους στόχους τους είναι η ανακατάληψη της Μοσούλης κι αυτό σημαίνει μάχες πόρτα- πόρτα. Την ίδια στιγμή το Ισραήλ απέτυχε να τσακίσει τη Γάζα. Ταυτόχρονα με την οικονομική κρίση έχουν να αντιμετωπίσουν και μια ιμπεριαλιστική κρίση.

Μέσα σ’ αυτή τη δύσκολη πορεία για τους ίδιους τους καπιταλιστές υπάρχει και πολιτική αστάθεια. Το παράδειγμα είναι το τι συνέβη στη Γαλλία. Ο Ολάντ και ο πρωθυπουργός του είχαν αποφασίσει ότι θα μειώσουν 40 δις τους φόρους των επιχειρήσεων και 50 δις τις κοινωνικές δαπάνες. Αυτά που θα χάνανε από τους φόρους θα τα παίρνανε από τις κοινωνικές δαπάνες. Για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια η αριστερή πτέρυγα των σοσιαλιστών εξεγέρθηκε. Έτσι έπεσε η κυβέρνηση.

Είναι ανοιχτό τώρα ποιος θα κερδίσει από αυτή την πολιτική κρίση. Ο Ολάντ έσπευσε να καλύψει τη θέση, με έναν ακόμα πιο δεξιό υπουργό. Έτσι ανοίγει το δρόμο για την Λεπέν. Στη Γαλλία του ’68, στη Γαλλία του ’95 όπου η μαζική απεργία για τις περικοπές στο δημόσιο άνοιξε το δρόμο για το εργατικό κίνημα όλης της Ευρώπης, στη Γαλλία όπου ακόμα και ο Σαρκοζί έπεσε από την απεργία για τις περικοπές και τις συντάξεις. Αυτή η εικόνα είναι σκληρή, βάρβαρη, αλλά χτυπάει την πόρτα σε όλη την Ευρώπη.

Είναι λάθος η άποψη ότι όλα αυτά δεν αφορούν την Ελλάδα. Θα υπάρξουν τεράστιες συνέπειες. Από την οικονομία, που αν ο Σαμαράς έλπιζε, τώρα δε θα μπορεί να ελπίζει σε τίποτα. Μέχρι το μέτωπο του πολέμου. Η εμπλοκή του Σαμαρά στο πλευρό των ΗΠΑ και του Ισραήλ με το αβύθιστο αεροπλανοφόρο της Σούδας, δίπλα σε αυτό της Κύπρου. Η συμμετοχή στην Ουκρανία. Τα βυθισμένα καράβια με τους μετανάστες που έρχονται από αυτές τις περιοχές όπου κυβέρνηση και Frontex συνεργάζονται. Αν η ελληνική κυβέρνηση έχει 30% και κρέμεται σε μια κλωστή, οι ελπίδες της ότι θα σωθεί με “ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες” του Ολάντ που βουλιάζει είναι γελοίες.

Με αυτή την εικόνα χρειάζεται να δούμε τα καθήκοντα της νέας περιόδου. Δεν είναι επανάληψη της προηγούμενης, είναι μια νέα περίοδος όπου υπάρχουν δυο δυνάμεις που μπορούν να την σταματήσουν. Το εργατικό κίνημα και η αριστερά. Όταν ο Τρότσκι έλεγε το 1931 ότι το κλειδί της ευρωπαϊκής εξέλιξης βρίσκεται στη Γερμανία, προσπαθώντας να πείσει την αριστερά να ενωθεί για να παλέψει τον Χίτλερ, μπορούμε να πούμε ότι αυτή τη στιγμή το κλειδί της εξέλιξης βρίσκεται σίγουρα στη Γαλλία, αλλά και στην Ελλάδα. Και στο επίπεδο των εργατικών αγώνων που είναι στο κέντρο της μάχης, και στο επίπεδο του αντιφασιστικού κινήματος και του αντιπολεμικού.

Το ερώτημα είναι ποια αριστερά και πόσο δυνατή. Είναι πολύ ανοιχτό, δεν είναι ποτέ δεδομένο ότι κερδίζει η αριστερά. Η Γαλλία είναι το παράδειγμα του τι γίνεται αν η αριστερά χάσει

απαιτούν οι νέες προκλήσεις

Παρεμβάσεις στη συζήτηση

Κατερίνα από το ΨΝΘ: Ο πυρήνας στα δυτικά της Θεσσαλονίκης έχει ξεκινήσει να κάνει ανοίγματα σε καινούριες γειτονιές όπως ο Εύοσμος, όπου υπάρχουν πολλοί φασίστες και γι' αυτό οργανώσαμε εκδήλωση για τους εργατές της Μανωλάδας. Η παρέμβασή μας μεταφέρεται και στους εργατικούς χώρους, όπως στο Ψυχιατρείο. Φτιάξαμε μια επιτροπή αγώνα, η οποία αποτελείται πλειοψηφικά από γυναίκες. Η πρώτη μας παρέμβαση ήταν στην κινητοποίηση στην ορκωμοσία του Δημοτικού Συμβουλίου όπου βρεθήκαμε με πανό. Θέλουμε να κρατήσουμε ένα περίπτερο ανοιχτό κατά τη διάρκεια της ΔΕΘ για να μιλάμε με τον κόσμο. Σαν επιτροπή αγώνα λέμε: Να πέσει η κυβέρνηση, αλλιώς τα ψυχιατρεία θα κλείσουν. Κανένας δεν υπέγραψε χαρτιά αξιολόγησης. Θέλουμε να το συνεχίσουμε. Είμαστε λίγοι, αλλά πολύ δυναμικοί.

Νεκτάριος, φοιτητής από Πάτρα: Το παράδειγμα της Μανωλάδας έδειξε το τί σημαίνει ηγεσία τόσο στο κόμμα όσο και έξω. Την περασμένη Τρίτη έγινε σύσκεψη που καλούσε η ΚΕΕΡΦΑ μαζί με σωματεία και συλλογικότητες της αριστεράς. Μαζεύτηκαν πάνω από 100 άνθρωποι και ήταν κοινός τόπος η εκτίμηση ότι η ΚΕΕΡΦΑ έπαιξε τον πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή τη μάχη, και άρα χρειάζεται να καθορίσει και τα επόμενα βήματα. Καθόρισε πολιτικά τις πρωτοβουλίες αλλά και το τί συζητάει η αριστερά σε σχέση με αυτό. Δώσαμε μια μεγάλη μάχη που τη σηκώσαμε χωρίς ταλαντεύσεις. Ένα χρόνο πριν που ξανακάναμε τέτοια σύσκεψη, ο ΣΥΡΙΖΑ έλεγε ότι ήταν λάθος να πάμε στη Μανωλάδα. Έφτασε να είναι παντού στις κινητοποιήσεις. Μέχρι και το ΚΚΕ ήρθε στην τελευταία κινητοποίηση. Το πετύχαμε γιατί δε σεχτάραμε τον κόσμο της αριστεράς. Δουλεύοντας έτσι μπορούμε να κερδίζουμε στις ιδέες μας. Και στο κόμμα, μεγαλώσαμε πολύ. Γιατί κάναμε δράση με όλο τον κόσμο μαζί και πήραμε πρωτοβουλίες.

Αλέξανδρος, φοιτητής από Ηράκλειο: Στις διπλές εκλογές που πέρασαν διπλασιάσαμε τους εργατικούς χώρους που παρεμβαίναμε, και στους περισσότερους εξακολουθούμε να πηγαίνουμε και τώρα. Όπως το ΙΚΑ και η Νομαρχία. Σαν αποτέλεσμα, στην απεργία στις 9 Ιούλη η Νομαρχία κατέβηκε με πανό, που είχε πολλά χρόνια να γίνει. Το άλλο παράδειγμα είναι η ΕΡΑ Ηρακλείου που συνδεθήκαμε αμέσως και έχουμε αποκτήσει πολύ καλή σχέση.

Η επιτροπή αγώνα εργαζόμενων του Ψυχιατρικού Θεσσαλονίκης στην ορκωμοσία του δημοτικού συμβουλίου της πόλης

Όπως και με τις καθαρίστριες όπου στην κινητοποίηση που οργάνωσαν ήμασταν εκεί και μαζέψαμε πολλές υπογραφές και ενίσχυση για το ταμείο, ενώ στην εκδήλωση ήρθαν 150 άνθρωποι. Χρειάζεται να σπρώξουμε το συντονισμό των αγωνιζόμενων κομματιών.

Φύλλια από Θεσσαλονίκη: Πολλές φορές υποτιμάμε τις δυνατότητές μας και είμαστε διστακτικοί στο να προτείνουμε στον κόσμο να οργανωθεί μαζί μας, ενώ έχουμε δώσει τα καλύτερα παραδείγματα στην οργάνωση των κινημάτων. Βρήκαμε τις καθαρίστριες και τις φέραμε σε επαφή με τους εργάτες της coca-cola. Πρωτοστατήσαμε στο αντιφασιστικό κίνημα. Για να αλλάξουμε την επιφυλακτικότητα χρειάζεται να βάλουμε κέντρο το πώς συζητάμε στους πυρήνες μας για τα ερωτήματα και τις πιέσεις που μπαίνουν μέσα στο κίνημα. Να προχωρήσουμε παραπέρα την πολιτική συζήτηση στους εργατικούς χώρους. Τη συζήτηση αυτή τη βοηθάει η οργάνωση των πρωτοβουλιών. Από τις ορκωμοσίες που το πήραμε πάνω μας, μέχρι την οργάνωση της ΔΕΘ και τον αντιφασιστικό Σεπτέμβριο.

Μάνος από Ελληνικό: Τον τελευταίο καιρό έχουμε πάρει εύσημα στο ότι δεν είμαστε απλά μια οργάνωση που λέει πράγματα, αλλά που παίρνει πρωτοβουλίες και αταλάντευτα τις πραγματοποιεί. Στα νότια έχουμε τρία δημοτικά συμβούλια με εκλεγμένους φασίστες, σε γειτονιές όπου η αριστερά είναι αδύναμη. Πήραμε πρωτοβουλία στη Γλυφάδα, και οργανώθηκε κινητοποίηση. Κάναμε ανοίγματα και στον Άλιμο και το Π.Φάληρο. Θέλουμε με αυτό τον κόσμο να συζητάμε και να οργανώνουμε μαζί συστημικά. Χρειάζεται οι πάρα πολλοί σύντροφοι που οργανώνονται μαζί μας να γίνουν ηγεσίες για να μπορέσουμε να καθορίσουμε σε όλα τα μέτωπα. Να αναβαθμίσουμε τη διακίνηση του περιοδικού Σο-

σιαλισμός από τα Κάτω, γιατί βλέπουμε ότι υπάρχει πολύς κόσμος που διαβάζει κάθε τεύχος και τον βοηθάει πολιτικά.

Σεραφείμ, δάσκαλος από Χανιά: Θέλω να σταθώ σε τρία σημεία. Το πρώτο είναι ότι χρειάζεται να έχουμε στο νου μας, ότι όλα αυτά που βάζουμε μπροστά πάμε να τα κάνουμε σε μια περίοδο που φυσάει αριστερά. Χάρηκε πολύς κόσμος με την εκλογή μας στο Δήμο Χανίων γιατί καταλαβαίνει ότι θα υπάρχουν κόντρες μέσα στο Συμβούλιο. Στην πρωινή μας επίσκεψη στους εργαζόμενους του Δήμου, η υποδοχή ήταν: βάρα τους στα αυτιά. Τις ελπίδες και τις απαιτήσεις ο κόσμος τις έχει προς την αντικαπιταλιστική αριστερά. Στην ορκωμοσία φέραμε τους Σύριους πρόσφυγες που ζητάνε χαρτιά και αναγκάσαμε το Συμβούλιο να τους δεχτεί στην αίθουσα. Το δεύτερο είναι ότι το ρεύμα στα αριστερά το φτιάχνει ο κόσμος με τις συλλογικότητές του. Πολύ πιο μπροστά από την αριστερά. Οι επαναστάτες πρέπει να διδάσκουν και να διδάσκονται από την τάξη. Ο στόχος μας είναι να επηρεάζουμε την κίνηση της τάξης, γι' αυτό δημιουργούμε τη σχέση αυτή με την εφημερίδα μας. Το τρίτο είναι ότι όταν ξεκινήσαμε να φτιάχνουμε το σχήμα για το Δήμο στα Χανιά, το κερδίσαμε κόντρα στις επιφυλάξεις γιατί στο δυναμικό μας είχαμε κερδίσει κόσμο από το εργατικό κίνημα της πόλης. Οι συλλογικότητές μας μπορούν να λειτουργήσουν σαν γρανάζια.

Θένια, γιατρός: Χρειάζεται να δούμε τις πρωτοβουλίες που ξεκινάμε σαν ζητήματα όλου του κόσμου, όχι του ΣΕΚ εσωτερικά. Λογοδοτούν στα ερωτήματα και τις ανησυχίες του κόσμου. Με αυτή την έννοια, όταν ένας πυρήνας βγαίνει εξώστρεφα έχει τα όπλα του. Την εφημερίδα, την οποία χρειάζεται να την έχουμε στο κέντρο της δράσης μας. Τα παραδείγματα του εργατικού κι-

νήματος που μπαίνουν στην εφημερίδα δεν είναι απλά νέα που τα διαδίδουμε, βοηθάνε στο να οργανωθούν οι επόμενες μάχες. Ο κόσμος εκτιμάει ότι διεκδικούμε να τον πείσουμε και να τον κερδίσουμε. Έτσι η εργατική συνέλευση στις 28 Σεπτεμβρίου έχει τεράστια σημασία. Αντίστοιχα στο αντιφασιστικό και σε όλα. Βγαίνουμε στις γειτονιές και παντού με στόχο να μιλήσουμε με τον κόσμο, γι' αυτό ζητάμε να υπογράψει τα κείμενά μας. Για να δημιουργήσουμε σχέση μαζί του.

Γιώργος, εργαζόμενος από Ζωγράφου: Έχουμε ξεκινήσει μια προσπάθεια εδώ και καιρό να είμαστε από ένα κόμμα συνεπών μαρξιστών-επαναστατών, οργανωτές της τάξης. Νομίζω ότι αυτός ο Σεπτέμβριος λογοδοτεί σε αυτό. Πέρα από το να είμαστε καθαροί σαν κρύσταλλο, είναι στο πώς θα εμπλακούμε στις πιο δύσκολες μάχες που έχει να δώσει η τάξη μας. Να κοντράρουμε την απαισιοδοξία που μοιράζει η αριστερά όταν υποτιμάει τις δυνατότητες του κόσμου. Γι' αυτό η εργατική συνέλευση στις 28 του μήνα είναι τόσο σημαντική. Υπάρχουν μειοψηφίες που μπορούν να ξεσηκώνουν τους χώρους τους, αυτούς θέλουμε να βρούμε για τις 28. Να το δούμε σαν ευκαιρία να βρεθεί ο κόσμος που θα μπει μπροστά όχι για να οργανώσει

την άμυνά του, αλλά την επίθεσή του. Εκεί θα κάνουμε τα μετρήματά μας σαν πυρήνες. Στο διήμερο του Φύσσα, θα πλημμυρίσουν οι δρόμοι. Το στοίχημα είναι πώς οι γειτονιές και οι τοπικές ΚΕΕΡΦΑ θα κατεβούν οργανωμένα.

Ορέστης, δημοτικός σύμβουλος στα Βριλήσσια: Ορκιστήκαμε κι εμείς τη βδομάδα που πέρασε. Ορκιστήκαμε νωρίτερα για την ακρίβεια. Μέσα στον Ιούλη, στις μάχες ενάντια στην αξιολόγηση, για να μην περάσουν οι συγχωνεύσεις των νοσοκομείων στα βόρεια, στις αντιφασιστικές μάχες. Νομίζω πως για να καθορίσουμε όχι μόνο την ατζέντα των τοπικών σχημάτων, αλλά τις ίδιες τις γειτονιές μας, χρειάζεται να δούμε πως δουλέψαμε σαν πυρήνας δυναμώνοντας αριθμητικά και πολιτικά. Οι νέες συνθήκες ανοίγουν νέες δυνατότητες για μας. Και από τη θέση του δημοτικού συμβούλου, αλλά κυρίως οργανώνοντας εργατικές ομάδες δεμένες με την Εργατική Αλληλεγγυή παντού.

Σε σχέση με τα σχολεία και τους μαθητές, έχουμε μικρό χρονικό περιθώριο αλλά μπορούμε όντως να οργανώσουμε τα σχολεία και τη συμμετοχή τους στο αντιφασιστικό διήμερο για τον Φύσσα. Θέλουμε να μεγαλώσουμε τη διακίνηση του εντύπου Anticapitalista αλλά και της εφημερίδας στους μαθητές, τους καθηγητές, τις καθαρίστριες. Δεν υποτιμάμε τους μαθητές, γι' αυτό οργανώνονται μαζί μας.

Λουίζα, φοιτήτρια από Γιάννενα: Χτες είχαμε την ορκωμοσία του περιφερειακού συμβουλίου στα Γιάννενα όπου υπάρχουν 2 εκλεγμένοι της Χρυσής Αυγής. Εκεί δεν καλούσαμε μόνο εμείς. Καλούσαν και οι αναρχικοί. Άνοιξε η συζήτηση για το πώς μπορούμε να οργανώσουμε την κινητοποίηση, πως απαντάμε στους φασίστες. Έχει ανοίξει μεγάλη συζήτηση για το αν πρέπει να παλέψουμε για να μπούνε φυλακή οι φασίστες. Χρειάζεται να δυναμώσουμε σε πολιτικό επίπεδο καθώς αυτή η συζήτηση ανοίγει πολλά παραπάνω θέματα. Η συζήτηση και η διακίνηση των ιδεών μας μέσα στα πανεπιστήμια και τα σχολεία ειδικά παίζει τεράστιο ρόλο.

Οι Σύριοι πρόσφυγες στην ορκωμοσία στα Χανιά

Η αρχαιολογία του “success story”

Με μία πρόχειρη ματιά στα δημοσιεύματα για τον τύμβο Καστά Αμφιπόλεως μπορεί ο καθένας να συνειδητοποιήσει το μέγεθος του πολιτικού παιχνιδιού που παίζεται σε βάρος των υλικών κατάλοιπων μίας κοινότητας ανθρώπων που έζησε πριν τουλάχιστον 2 χιλιάδες χρόνια... είναι ακριβώς το ίδιο με αυτό που παίζεται σήμερα στις πλάτες μας!

Συγκεκριμένα, μόλις 2 μέρες μετά την πρώτη επίσημη δήλωση του Υπ.Πο. σχετικά με την σωστική ανασκαφή στην προαναφερθείσα θέση, ο ΔΕΣΦΑ (Διαχειριστής Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου) προσέφερε απλόχερα και ανιδιοτελώς το ποσό των 30.000 ευρώ “επιθυμώντας να συνδράμει τις σημαντικές αρχαιολογικές έρευνες”. Αν πρόκειται να τις συνδράμει με τον ίδιο τρόπο που τις συνέδραμε η ΔΕΗ Α.Ε. στους Αγ.Ανάργυρους Φλωρίνης όπου “οι προσλήψεις προσωπικού [...] (45 αρχαιολόγων, 4 σχεδιαστών, 4 συντηρητών και 400 εργατών) καθυστέρησαν λόγω παρέμβασης του Συλλόγου Εκτάκτων Αρχαιολόγων (Σ.Ε.Κ.Α.) αναφορικά με τη νομιμότητα των προσλήψεων αρχαιολόγων με δελτίο παροχής υπηρεσιών”, μπορούμε να καταλάβουμε τι είδους εργασιακές σχέσεις και συνθήκες προμηγνύονται ακόμη και στο όνομα της ανάδειξης μίας ‘εθνικής’ κληρονομιάς.

Μόνο φέτος, από τις αρχές του Μάη μέχρι και τις αρχές του Σεπτεμβρίου διεξάγονται συνολικά πάνω από 600 ανασκαφικά έργα ΕΣΠΑ και εκατοντάδες άλλες σωστικές ανασκαφές στο πλαίσιο έργων τρίτων... Όμως, οι περιοδίες του πρωθυπουργού περιορίζονται μόνο μεταξύ των ‘βασιλικών’ ταφικών τύμβων και των μινωικών ‘ανακτόρων’, όπως άλλωστε έκανε τον Ιούνιο επισκεπτόμενος την Κνωσό συνοδεία του Κινέζου ομολόγου του.

Εφορίες αρχαιοτήτων

Το αρχαιολογικό ενδιαφέρον της κυβέρνησης όμως δεν περιορίζεται μόνο σε τυχαίες ‘υπενθυμίσεις’ του αρχαίου βασιλικού/ανακτορικού/πολυτελούς ελληνικού παρελθόντος, αλλά και στην επιλεκτική αξιοποίησή του. Για αυτόν ακριβώς το λόγο, την ίδια ακριβώς στιγμή που οι θριαμβολογίες συνεχίζονται για τον πλούτο που κρύβει στα “σπλάχνα της η μακεδονική γη”, το Υπ.Πο. αποφασίζει το πετσόκομμα εξπρές όλων των Εφοριών Αρχαιοτήτων, ενώ επιπλέον εξαφανίζει νευραλγικά τμήματα από τα Μουσεία σε ολόκληρη την χώρα. Σύμφωνα με την Τρόικα, ο πολιτισμός και η αρχαιολογική έρευνα οφείλουν να συρρικνωθούν κατά 40% μέχρι τον φετινό Οκτώβριο προκειμένου να γραφεί άλλο ένα success story. Όχι όμως και οι αναπτυξιακές επενδύσεις...

Μόλις πριν λίγους μήνες δόθηκε με συνοπτικές διαδικασίες το πράσινο φως από το Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο για την επενδυτική αξιοποίηση 26.000 στρεμμάτων γης στην περιβαλλοντικά και αρχαιολογικά ανεκτίμητης αξίας περιοχή του Κάβο Σίδερο στην ΒΑ Κρήτη. Πιο συγκεκριμένα, ένας ακαθόριστος ακόμη αριθμός ξενοδοχειακών εγκαταστάσεων και γηπέδων γκολφ θα ανεγερθούν σε μία έκταση γειτονικά της οποίας βρίσκεται τουλάχιστον μία παραθαλάσσια ελληνιστική πόλη –στη θέση ‘Ιτανος- και μία παραθαλάσσια μινωική πόλη –στη θέση Ρουσσόλακος-, ενώ μέχρι σήμερα διενεργούνται ακόμη στην περιοχή ανασκαφικές έρευνες από διάφορες ξένες αρχαιολογικές σχολές.

Όλα τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τον δραστικό περιορισμό των δαπανών στην ακαδημαϊκή αρχαιολογική έρευνα συνδράμουν στην διαμόρφωση μίας εικόνας όπου επικρατεί η έλλειψη προσωπικού και υλικοτεχνικού εξοπλισμού, η ανεργία, οι περικοπές, η διαθεσιμότητα και οι απολύσεις... και όλα αυτά στο όνομα της επιλεκτικής ανάμνησης ενός εθνικιστικά κατασκευασμένου παρελθόντος από αυτούς που συνεχίζουν να ονειρεύονται ‘εθνικές πρωτιές’ στα χρηματιστήρια αγορών, τα αναπτυξιακά προγράμματα και τα πρωτογενή πλεονάσματα... Είναι οι ίδιοι που βρίσκουν λεφτά για να πνίγουν μετανάστες στο Αιγαίο και το Λιβυκό, αλλά όχι για τα ασφαλιστικά ταμεία... Είναι οι ίδιοι που κλείνουν νοσοκομεία και σχολεία, αλλά ανοίγουν στρατόπεδα συγκέντρωσης... Είναι οι ίδιοι που στέλνουν πακετάκι στην ανεργία χιλιάδες αποφοίτους και νεολαίους...

Είναι η κυβέρνηση και τα τσιράκια της στους οποίους στις 6 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη πρέπει να δώσουμε ένα ισχυρό μήνυμα κινηματικής κλιμάκωσης και να τους ανατρέψουμε εδώ και τώρα!... Ευτυχώς, ο τύμβος Καστά είναι αρκετά μεγάλος για να τους θάψουμε μέσα όλους!

Αλεξάνδρα Κρήτη,

Απόφοιτη Τμήματος Ιστορίας-Αρχαιολογίας Π.Κ.

Πηγές: Avgi.gr [29/8/14] Κρημινιώτη Π., 29/8/14, Χαμηλάκης Γ., 24/8/14 • Ef-syn.gr [29/8/14] Λαζαρίδου Α., 27/8/14, Ψαρρά Α., 22/4/14 • Enet.gr [29/8/14] Κοντράρου-Ρασσιά Ν., 27/8/14 • Erroso.blgospot.gr [29/8/14] Συκκά Γ., 29/8/14 • Capital.gr [29/8/14] Ζαμπούκας Α., 27/8/14 • Kozan.gr [29/8/14] Τζαβάρας Κ., 22/1/13 • News247.gr [29/8/14] Χριστοδούλου Κ., 24/8/14 • Sea.org.gr [29/8/14] Δελτίο Τύπου 29/8/14 • Ypro.gr [29/8/14] Δελτία Τύπου 18/8-26/8/14

ΠΑΚΙΣΤΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Όχι στις μαύρες λίστες της πρεσβείας

Συγκέντρωση διαμαρτυρίας τη Δευτέρα 1η Σεπτεμβρίου έξω από την πακιστανική Πρεσβεία στην Αθήνα, οργάνωσε η Πακιστανική Κοινότητα απαιτώντας την καθάρση του εκβιαστή πρέσβη και γραμματέα της Πακιστανικής Πρεσβείας.

Όπως κατήγγειλε σε ανακοίνωσή της η Πακιστανική Κοινότητα: «Η Πρεσβεία του Πακιστάν στην Αθήνα έχει μετατραπεί σε μαφία που εκβιάζει τους Πακιστανούς μετανάστες και έχει μετατρέψει τις υπηρεσίες της, όπως η ανανέωση των διαβατηρίων και η παροχή άλλων εγγράφων και μεταφράσεων που ζητάμε, σε επιχείρηση με συγκεκριμένο κοστολόγιο... Βάζουν μάλιστα σε μαύρη λίστα όσους διαμαρτύρονται με αποτέλεσμα όταν πάνε στο Πακιστάν να μην μπορούν να ανανεώσουν το διαβατήριό τους και να ταλαιπωρούνται μέχρι να βγουν από την λίστα. Πρόσφατα έβαλαν σε μαύρη λίστα (στις 10/6/2014) τον εκλεγμένο πρόεδρο της Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδος **Μαλίκ Αμπντούλ Ματζίκ**, ο οποίος βρίσκεται τώρα στο Πακιστάν και ταλαιπωρείται για να επιστρέψει». Ο Μαλίκ Αμπντούλ Ματζίκ είχε στις 3/11/2013 καταγγείλει σε συνέν-

Έξω από την πακιστανική Πρεσβεία

τευξη τύπου την άθλια στάση του 3ου Γραμματέα της Πρεσβείας Σαφκάτ Ουλλά Χαν, ο οποίος δεν σεβάστηκε την σωρό του διαμελισμένου σε ατύχημα με το τρένο Λιακάτ Αλί. «Όταν η σωρός έφτασε στην πρεσβεία για να πάρουν ένα τυπικό γράμμα για την αποστολή της από το γραφείο κηδειών στο Πακιστάν, έδιωξαν τον έλληνα υπεύθυνο του γραφείου “γιατί δεν ήταν από δικό τους γραφείο τελετών!!!”. Απειλήσαν τότε τον Άνσερ Τόπα, συγγενή του νεκρού, ότι θα τον βάλουν σε μαύρη λίστα αν θα συνέχιζε να πιέζει».

«Θέλουμε να στείλουμε μήνυμα προς την πρεσβεία του Πακιστάν

στην Αθήνα ότι οι πακιστανοί μετανάστες θα πρέπει να έχουν τα δικαιώματά τους», είπε ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** δημοτικός σύμβουλος Αθήνας, χαιρετίζοντας τη συγκέντρωση της Πακιστανικής Κοινότητας. «Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στην Πρεσβεία να προχωράει σε εκβιασμούς για την ανανέωση ενός διαβατηρίου. Ζητάμε να φύγει και ο πρέσβης και ο γραμματέας και να μαζέψει όλους τους τραμπούκους που στέλνει δεξιά και αριστερά για να παίρνουν λεφτά από τον κόσμο. Ζητάμε από την κυβέρνηση του Πακιστάν να πάρει πίσω αυτούς τους δήθεν διπλωμάτες».

Σε απεργία πείνας η συντρόφισσα Μαχιενούρ

Σε απεργία πείνας κατέβηκε την περασμένη βδομάδα η **Μαχιενούρ αλ-Μάσρι**, που βρίσκεται εδώ και τρεις μήνες φυλακισμένη στις φυλακές **Νταμανχούρ της Αιγύπτου**.

Η Μαχιενούρ είναι δικηγόρος, μέλος των Διεθνών Σοσιαλιστών και ακτιβίστρια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Καταδικάστηκε τον περασμένο Γενάρη σε φυλάκιση δύο ετών για την συμμετοχή της σε μια “παράνομη συγκέντρωση” έξω από τα δικαστήρια όπου γινόταν η δίκη των αστυνομικών που είχαν δολοφονήσει τον Ιούνη του 2010 τον μπλόγκερ Χάλεντ Σαϊντ. Η δολοφονία του Σαϊντ στάθηκε η αφορμή για το ξέσπασμα της επανάστασης στην Αίγυπτο που ανέτρεψε το καθεστώς του Μουμπάρακ.

Η φυλάκισή της ξεσήκωσε μια θύελλα διαμαρτυριών. Στις 21 Μάη δεκαοκτώ διεθνείς οργανώσεις προστασίας ανθρωπίνων δικαιωμάτων εξέδωσαν μια κοινή ανακοίνωση με την οποία ζητούσαν την άμεση απελευθέρωσή της. Η ανακοίνωση κατάγγειλε το νόμο για τις διαδηλώσεις με βάση τον οποίο καταδικάστηκε η Μαχιενούρ, τονίζοντας ότι επιβλήθηκε από την κυβέρνηση, χωρίς να έχει εγκριθεί από κανένα κοινοβούλιο. “Ο νόμος”, γράφουν, “δημιουργήθηκε ειδικά για να στοχοποιηθεί και να τιμωρήσει την αντιπολίτευση και όλους όσους αποκαλύπτουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων”.

Η συντρόφισσα δεν έκρυψε ποτέ την αντίθεσή της στο καθεστώς του στρατηγού Σίσι. Οι Διεθνείς Σοσιαλιστές αποκαλούσαν δημόσια τον Σίσι «υποψήφιο της αντεπανάστασης» που συνεργάζεται με «τα τσιράκια του Μουμπάρακ και τους καιροσκόπους τσανακογλείφτες που στέκονται δίπλα του».

Η Μαχιενούρ τιμήθηκε φέτος με το βραβείο **Λουντοβίκ Ταριό**, ένα βραβείο που δίδεται κάθε χρόνο σε έναν δικηγόρο για την συμβολή του στην υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η απονομή θα γίνει στις 31 Οκτώβρη στην Φλωρεντία. Τον Ιούλη το εφετείο μείωσε την ποινή της σε έξι μήνες. Παρόλα αυτά, είναι αμφίβολο αν θα έχει βγει από τη φυλακή μέχρι τότε: ακόμα και τώρα η συντρόφισσα αρνείται να “συνεργαστεί”. Το πρώτο που έκανε, όταν έμαθε τη μείωση της ποινής της ήταν να καταγγείλει το δικαστήριο για μεροληψία -αφού οι δικαστές αρνήθηκαν να αντιμετωπίσουν με τον ίδιο τρόπο τους συγκατηγορούμενούς της.

Την απεργία πείνας δεν την ξεκίνησε μόνη της. Ούτε διεκδικεί με αυτήν απλά την απελευθέρωσή της: συμμετέχει, μαζί με μια σειρά άλλους “διάσημους” κρατούμενους των φυλακών του Σίσι σε μια διαμαρτυρία για τις καταδικές και τις βαριές ποινές του νόμου για τις διαδηλώσεις.

Η Λυσιστράτη θα έκανε ΜΠΟΥΚΟΤΑΖ!

“Με νωπό ακόμα το αίμα από τις ισραηλινές σφαγές στη Λωρίδα της Γάζας η ισραηλινή πρεσβεία έχει το θράσος να εμφανίζεται ως χορηγός καλλιτεχνικών εκδηλώσεων μεταξύ των οποίων και παράστασης εμπνευσμένης από το σημαντικότερο αντιπολεμικό έργο του Αριστοφάνη τη Λυσιστράτη”, αναφέρουν παλαιστινιακές οργανώσεις και αντιπολεμικές κινήσεις και συλλογικότητες μεταξύ αυτών και η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο σε κοινή ανακοίνωση που εξέδωσαν με τον χαρακτηριστικό τίτλο: Η Λυσιστράτη θα έκανε μπούκοτάζ!

Συγκεκριμένα το Ίδρυμα Μ. Κακογιάννης σε συνεργασία με το Εβραϊκό Πανεπιστήμιο της Ιερουσαλήμ και την υποστήριξη της Πρεσβείας του Ισραήλ διοργανώνουν Εργαστήρια για το θέατρο και παρουσιάζουν την παράσταση Lysistrata-X.

Ζητώντας να ακυρωθούν οι εκδηλώσεις της Ισραηλινής Πρεσβείας και του Εβραϊκού Πανεπιστημίου της Ιερουσαλήμ, που είναι συνένοχα στην παράνομη κατοχή και εποικισμό των παλαιστινιακών εδαφών, οργανώσεις και συλλογικότητες του αντιπολεμικού κινήματος που όλες αυτές τις 7 βδομάδες των βομβαρδισμών στάθηκαν χωρίς περιστροφές στο πλευρό της Παλαιστινιακής αντίστασης καλούν σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας την Τετάρτη 3/9 στις 17.30 έξω από το Ίδρυμα Μ. Κακογιάννης (Πειραιώς 206 στο ύψος της Χαμοστέρνας στον Ταύρο).

“Και μόνο η υποστήριξη της Πρεσβείας του ισραηλινού απαρτχάιντ θα ήταν αρκετή για να αντιδράσουμε σε αυτές τις εκδηλώσεις, σεβόμενοι το κάλεσμα της Παλαιστινιακής Καμπάνιας για Ακαδημαϊκό και Πολιτιστικό Μπούκοτάζ του Ισραήλ (PACBI), το οποίο υποστηρίζουν, πέραν από πλήθος καλλιτεχνών και ακαδημαϊκών ανά τον κόσμο, τόσο η ισραηλινή ομάδα Boycott from within (Μπούκοτάζ εκ των έσω, δηλαδή υποστήριξη του μπούκοτάζ από ισραηλινούς πολίτες) όσο και εκατοντάδες Εβραίοι επιζώντες ή απόγονοι επιζώντων του ολοκαυτώματος(...)”.

Red Rose

Δυο επαναστατημένες γενιές του Ιράν συναντιώνται

Η ταινία “Red Rose” της σημαντικής αντικαθεστωτικής Ιρανής σκηνοθέτιδας Σεπιντέ Φαρσί είναι η τρίτη ταινία ελληνικής παραγωγής που θα βρεθεί στο Φεστιβάλ Σινεμά του Τορόντο μαζί με την ταινία έκπληξη της φετινής χρονιάς του Πάνου Κούτρα “Xenia” και το “Modris” του Γιούρις Κουσιέρπια μια δυνατή Ελληνολετονική παραγωγή.

Στην low-budget ταινία της Φαρσί που ήδη έχει κερδίσει θετικές κριτικές τόσο με τον τρόπο κινηματογράφησης, με την χρήση αμοντάριστων πλάνων και με υλικό γυρισμένο από κινητά τηλέφωνα μέσα στους δρόμους των διαδηλώσεων, όσο και με την ευφυή δραματοποίηση γυρισμένη εξ’ ολοκλήρου σε ένα διαμέρισμα, μαζί με την Μίνα Καβανί πρωταγωνιστεί ο “δικός μας” Βασίλης Κουκαλάς που μίλησε στον Κυριάκο Μπάνο και την Ε.Α. για το “Red Rose”:

“Ένα από τα καινοτόμα σημεία αυτής της παραγωγής είναι πως πρόκειται για μια περσόφωνα Γαλλοελληνική παραγωγή. Γάλλοι και Έλληνες δούλεψαν μαζί με Ιρανούς συντελεστές. Οι δυο πρωταγωνιστές (η Μίνα Καβανί και γω) είμαστε Ιρανικής καταγωγής που όμως ζούμε στην Γαλλία και στην Ελλάδα αντίστοιχα, και η σκηνοθέτης Σεπιντέ Φαρσί είναι Ιρανή που ζει επίσης στην Γαλλία από το 1980. Από τις σημαντικότερες Ιρανές σκηνοθέτιδες με πολιτικό παρελθόν, έχει κυνηγηθεί, βρέθηκε στο Ιράν το 2009, αλλά μετά δεν μπόρεσε να ξαναπάει. Έχει κάνει 5 ή 6 ταινίες στο Ιράν με αντίξοες συνθήκες και στην παρανομία.

Η ταινία είναι βασισμένη πάνω στα γεγονότα της εξέγερσης του 2009. Με επιγραμματικό τρόπο η ταινία φέρνει κοντά, αλλά και σε σύγκρουση ταυτόχρονα, δυο διαφορετικές επαναστατικές γενιές. Όχι

ακριβώς την γενιά του '79, αλλά την αμέσως μετέπειτα. Την γενιά που μεγάλωσε και ανδρώθηκε μέσα στο κυνηγητό και την παρανομία, που εκτελέστηκε και φυλακίστηκε, αμέσως μετά τον πόλεμο. Δηλαδή τη γενιά που από μικρή ήταν στις φυλακές και για όλα τα χρόνια του πολέμου, αριστεροί και κομμουνιστές που από 15 χρόνων μπήκαν στις φυλακές και οι περισσότεροι αργότερα εκτελεστήκαν.

Κληρονομιά αντίστασης

Αυτός από την παλιά ηττημένη επαναστατική γενιά του Ιράν βρίσκει απέναντί του μια φοιτητριά από την νεότερη γενιά, αυτή που στερείται λιγάκι της επαναστατικής μνήμης. Το μόνο που ξέρει αυτή η νεολαία είναι πως θέλει να ξεφορτωθεί αυτά τα καθάρματα που κυβερνάνε. Δεν έχει πίσω της μια πολιτική κληρονομιά αντίστασης. Δυστυχώς αυτό καταφέρανε να κάνουν τα τελευταία 33 χρόνια στο Ιράν, να ξεκληρίσουν ένα τόσο ισχυρό επαναστατικό ρεύμα.

Αν αυτή η ταινία είχε βγει πριν ένα χρόνο, πριν τις τελευταίες εκλογές που εκλέχθηκε ο Ροχανί ο οποίος εκφράζει την μετριοπαθή πτέρυγα της παράταξης του Μουσαβί, δηλαδή της παράταξης που είχε δεχθεί την βία και τη νοθεία που οδήγη-

Paths of Glory

Το αντιπολεμικό έπος του Στάνλεϋ Κιούμπρικ

- Τι θύματα προβλέπετε κύριε;
- Πες, το πέντε τοις εκατό θα πεθάνει από τα δικά μας πυρά. Είναι μία μέγιστη χοντρική εκτίμηση. Δέκα τοις εκατό θα περάσει στη χώρα του κανένα... και το είκοσι τοις εκατό θα περάσει το σύρμα. ...αυτό αφήνει στο 65% το πιο δύσκολο έργο. Ας πούμε το 25% θα καταλάβει το Ant Hill.
- Στρατηγέ, λέτε ότι περισσότεροι από τους μισούς θα πεθάνουν.
- Ναι, είναι ένα φοιτητικό αντίτιμο συνταγματάρχη. Αλλά θα έχουμε το Ant Hil.

Με ένα μεγάλο αντιπολεμικό έπος του 1957 που παραμένει επίκαιρο όσο ποτέ συνεχίζονται και αυτήν την Κυριακή 7/9 οι Κυριακάτικες προβολές (9μμ) με φόντο την Ακρόπολη στην ταράτσα του Ash In Art (Ηρακλέους 10 & Καλλιρρόης - μετρό Συγγρού-Fix) στο Ν. Κόσμο και με ελεύθερη είσοδο.

Το “Paths of Glory” (“Σταυροί στο Μέτωπο”) του Στάνλεϋ Κιούμπρικ -η ακριβώς προηγούμενη ταινία πριν από τον “Σπάρτακο”- λογοκρίθηκε και απαγορεύτηκε σε Γαλλία, Ισπανία και Γερμανία. Στην Γαλλία προβλήθηκε για πρώτη φορά το 1975

και στην Ισπανία το 1986 μετά το θάνατο του Φράνκο. Ο πρωταγωνιστής Κέρκ Ντάγκλας παρά την συγκλονιστική του παρουσία -και βαδίζοντας προς το τέλος της Μακαρθικής περιόδου- έχασε σε δημοσιότητα αφού παρά τις πολύ καλές κριτικές η ταινία δεν έγινε ποτέ μεγάλη επιτυχία σαν τις υπόλοιπες του σκηνοθέτη.

Μέσα στο σφαγείο του Ά Παγκοσμίου Πολέμου ένα σύνταγμα Γάλ-

λων στρατιωτών προετοιμάζεται για μια επίθεση κατάληψης ενός λόφου. Ο στρατηγός Mireau αναθέτει στο συνταγματάρχη Dax (Κερκ Ντάγκλας) να ηγηθεί της εφόδου στο Ant Hill για την κατάληψη του με κάθε κόστος.

Η επίθεση καταλήγει σε πανωλεθρία για τους Γάλλους οι οποίοι αναγκάζονται σε υποχώρηση. Όταν ένας λόχος δεν βγαίνει καν από τα

σε στην εξέγερση του 2009, θα είχε μεγαλύτερο πολιτικό αντίκτυπο και θα ήταν σε όλα τα μεγάλα φεστιβάλ λόγω θεματικής. Σήμερα όμως αυτοί που δέχτηκαν την βία και τη νοθεία κυβερνάνε, και τα 'χουνε βρει μεταξύ τους για να ησυχάσει ο κόσμος. Παρόλα αυτά οι πολιτικές δολοφονίες, οι συλλήψεις και η τρομοκρατία του καθεστώτος συνεχίζονται με τον ίδιο τρόπο, ίσως και χειρότερα. Το υποτιθέμενο άνοιγμα προς τη δύση που έφερε η απομάκρυνση του Αχμανινετζάντ έστρεψε αλλού το -ούτως ή άλλως υποκριτικό- ενδιαφέρον της Δύσης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ακόμα και στο σινεμά.

Το Φεστιβάλ του Τορόντο είναι πολύ μεγάλη υπόθεση. Είμαστε όλοι καλεσμένοι με συνεντεύξεις και αφιερωμένες βραδιές, που θα βοηθήσουν και στην διανομή τις ταινίες. Ήδη στην Γαλλία πήρε διανομή και ελπίζουμε και αλλού.

Ωστόσο ξέρουμε στα σίγουρα πως στο Ιράν -που τόσο πολύ μας ενδιαφέρει- δεν πρόκειται να πάρει διανομή. Δεν είναι μόνο οι ερωτικές σκηνές που απαγορεύονται, και θα μπορούσαν να κοπούν όπως γίνεται συνήθως από την λογοκρισία, είναι κυρίως η θεματολογία. Η ταινία αναφέρεται εξ’ ολοκλήρου στο πράσινο κίνημα του 2009 και είναι σίγουρο πως δεν θέλουν να το φέρουν στην επιφάνεια. Και γνωρίζουμε πως γενικά ετοιμάζουν διαφόρων ειδών προβοκάτσιες. Ακόμα και στο Τορόντο ξέρουμε πως δάκτυλοι του καθεστώτος θα προσπαθήσουν να προβοκάρουν την προβολή. Αλλά επίσης γνωρίζουμε πως θα βρεθούν εκεί και υποστηρικτές του πράσινου κινήματος θέλοντας να θυμίσουν τους αγώνες του Ιρανικού λαού. Είναι μια ταινία που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα προκαλέσει αντιδράσεις”.

χαρακώματα για να μακελευτεί κατά τη διάρκεια της μάχης, θα συγκληθεί στρατιωτικό δικαστήριο την επόμενη μέρα. Τρεις στρατιώτες οδηγούνται ενώπιον των στρατιωτικών δικαστών και ο συνταγματάρχης Dax θα τους υπερασπιστεί χωρίς επιτυχία, καθώς η στρατιωτική μηχανή θέλει να παραδειγματίσει τους υπόλοιπους στρατιώτες.

“Κύριοι του δικαστηρίου, υπάρχουν φορές που ντρέπομαι να είμαι μέλος της ανθρώπινης φυλής, έτσι νιώθω και τώρα”, λέει σε μια από τις διάσημες φράσεις της ταινίας ο Ντάγκλας. Με καταγιστικό ρυθμό, ο Κιούμπρικ με την βοήθεια του Ντάγκλας καυτηριάζει με τις λέξεις και τις χωρίς συναισθηματισμούς εικόνες αναδεικνύοντας συνέχεια τον παραλογισμό του επιτελείου που τρώει με χρυσά κουτάλια στα αριστοκρατικά σαλόνια σε αντίθεση με τα λασπωμένα χαρακώματα που βομβαρδίζονται συνεχώς.

Κυριάκος Μπάνος

- Οι προβοές συνεχίζονται στις 14/9 με “Τα Σταφύλια Της Οργής” (1940) του Τζον Φορντ, και στις 21/9 “Η Ζούγκλα Της Ασφάλτου” (1950) του Τζον Χιούστον.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Ποτάμι 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη
ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9 καφέ Ποτάμι 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτης: Νεκτάριος Δαργάκης

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΘΗΣΕΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Τριών Ιεραρχών 65-67, 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Αντώνης Σκαρπέλης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Λένα Βερδέ

ΚΑΛΛΙΘΕΑ – ΤΖΙΤΖΙΦΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ 1968 (Θησέως και
Αγ. Πάντων) 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Ραφαήλ Καστρίτσης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγ-
καβή 69) 7μμ
Τα καθήκοντα των επαναστατών στις
νέες συνθήκες για τη μάχη ενάντια
στην κυβέρνηση, τον ιμπεριαλισμό και
τους νεοναζί
Ομιλήτης: Βασίλης Μάραντος

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 γραφεία ΕΛΜΕ (Γκράβα) 7μμ
Τα καθήκοντα των επαναστατών στις
νέες συνθήκες για τη μάχη ενάντια
στην κυβέρνηση, τον ιμπεριαλισμό και
τους νεοναζί
Ομιλήτης: Γιώργος Πίττας

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Κοσμικών 7μμ
Τα καθήκοντα των επαναστατών στις
νέες συνθήκες για τη μάχη ενάντια
στην κυβέρνηση, τον ιμπεριαλισμό και
τους νεοναζί
Ομιλήτης: Δημήτρης Λυγίζος

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Κούνια 7.30μμ
Τα καθήκοντα των επαναστατών στις
νέες συνθήκες για τη μάχη ενάντια
στην κυβέρνηση, τον ιμπεριαλισμό και
τους νεοναζί
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Καντάθ 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Γιάννης Μήτζις

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στέκι Νεολαίας 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Αβραμίδου

ΤΟΥΜΠΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Άνεμος 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κορμινανού

ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 ΕΔΟΘ (5ος ορ.) 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Νένα Παμπουκίδου

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Μελούκο 7.30μμ
Πώς οργανώνουμε το συλλαλητήριο
της ΔΕΘ
Ομιλήτης: Γιώργος Μποτσίδης
- ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9 καφέ Μελούκο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Ζαννέτα Λυσικάτου

ΠΑΤΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Τόνια Λαχανιώτη

ΠΕΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Κοινωνικός Χώρος (Κολο-
κοτρώνη 32Α) 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Ματίνα Σγουρομύτη

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στέκι πολιτιστικών ομά-
δων Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ
Οργανώνοντας το καυτό φθινόπωρο με
απεργιακούς, φοιτητικούς και αντιφασι-
στικούς αγώνες
Ομιλήτρια: Μαριαλένα Νταούλη

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Σεραφεΐμ Ρίζος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 στο στέκι της πλατείας
(Αγ. Μηνάς) 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Πέτρος Μπίγκος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Μύρων Μαρκάκης

ΠΑΝΝΕΝΑ

- ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο,
Β' ορ., 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα
- ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9 Στοά Σάρκα, Α' κτίριο,
Β' ορ., 7μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτρια: Αλίκη Τολίδου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Σέλτερ 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 αιβ. Εκτός των Τεχνών 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Blue 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Ερνέστο 6μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαρία Γεωργάκα

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 Στέκι 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Κατερίνα Πατρικίου

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Στέκι 8.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Αλέξης Κούρτης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/9 καφέ Μαγαζί 7.30μμ
Ο αντιφασιστικός Σεπτέμβρης
Ομιλήτης: Βασίλης Καταραχιάς

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 πλατεία Αγ. Ελευθερίου 7μμ
Τα καθήκοντα των επαναστατών στις
νέες συνθήκες για τη μάχη ενάντια
στην κυβέρνηση, τον ιμπεριαλισμό και
τους νεοναζί
Ομιλήτρια: Έλενα Τζίκα

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Τριώτα (Μετρό Αγ.
Αντώνης) 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Βασίλης Μυρσινιάς

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ – ΠΕΡΑΜΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 δημαρχείο Κερατσινίου 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Αλ Ασσάντ

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 Στέκι Αττάλειας 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Γιώργος Χρυσοφιδής

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Οδυσσεάς Κατσούλης

ΒΡΗΛΗΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 Στέκι Δράση για μια άλλη
Πόλη 6μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Αντώνης Φώσκολος

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 δημαρχείο 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΚΟΛΩΝΟΣ – ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Πλάτων (Τριπόλεως
και Πλάτωνος) 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Παντελής Γαβριηλίδης

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 Θόλος (Πανεπιστήμιο) 7μμ
Πώς οργανώνουμε τους εργατικούς,
φοιτητικούς και αντιφασιστικούς αγώνες
Ομιλήτης: Δημήτρης Στεφανάκης

ΞΑΝΘΗ

- ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Πώς οργανώνουμε τους εργατικούς και
αντιφασιστικούς αγώνες
Ομιλήτης: Τζεμαλί Μηλιαζήμ
- ΠΕΜΠΤΗ 11/9 καφέ Βυζάντιο 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Παντελής Αποστολίδης

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Ει Νιάζε 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Quiz 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Κώστας Κοντογιάννης

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση;
Ομιλήτρια: Άννα Μαράκη

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 10/9 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση;
Ομιλήτρια: Μαρία Καλιτσουνάκη

Στις σχολές

«Να διαγράψουμε
τον Λοβέρδο και
την κυβέρνηση –
Πώς οργανώνουμε τη ΔΕΘ
και τον αντιφασιστικό
Σεπτέμβρη»

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 εντευκτήριο 12μ
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΦΜΣ

ΠΕΜΠΤΗ 4/9 αίθριο μαθηματικού 12μ
Ομιλήτης: Κυριάκος Αλίσσαβάκης

ΤΕΙ Αθήνας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/9 12μ στέκι, απέναντι
από τη ΣΔΟ
Ομιλήτρια: Διοτίμα Χριστοπούλου

ΠΑΝΤΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/9 αίθριο 2μμ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΝΟΠΕ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/9 5μμ
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΤΕΙ Πειραιά

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/9 κυλικείο 4μμ
Ομιλήτης: Ιάσωνας Κατριμουσάκης

ΠΑΤΡΑ

ΤΡΙΤΗ 9/9 Εργατικό Κέντρο 6μμ
Αντίσταση στις διαγραφές των φοιτητών
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/9 στέκι της πλατείας 6μμ
Να διαγράψουμε Λοβέρδο και κυβέρ-
νηση, όχι τους φοιτητές
Ομιλήτης: Μύρων Μαρκάκης

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυη

ΠΕΜΠΤΗ 4/9

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Μετρό Αγ. Αντώνης 3μμ
ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 8μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 5/9

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιξ 7μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΙΟ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Κάτω Πατησίων 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό 6.30μμ
ΞΕΑΡΧΕΙΑ πλατεία 7μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 6.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ Πλ. Ηρώων 7μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Markel In 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Μετρό Δούκισσας Πλακεντίας 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 6μμ
ΒΡΗΛΗΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ ΗΣΑΠ 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Κωτσόβολος Ταξιαρχών 7μμ
ΠΕΡΑΜΑ πλ. Ηρώων 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Ολγα 6μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 6.30μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα
6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 6/9

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11πμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ

εργατική αλληλεγγυη

**Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ**

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης
Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος
Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος
Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου,
Γιώργος Πίττας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης,
Π. Γαραντζιώτης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikì@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγ-
μένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός,
μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες
πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο
όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμμα-
τίζουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφω-
να με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέ-
πει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν
υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια
τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-
τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-

ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη
θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο
στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντι-
προσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και
στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

**όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλι-
σμό με εθνικά
χρώματα"**

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα
και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επα-
νάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπο-
ρεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώ-
τα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινι-
σμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών
χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί.
Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα
των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρί-
σεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύ-
λου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά
κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστι-

κή καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελει-
ωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της ερ-
γατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα
Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το
Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού,
ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απει-
λεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιιουρκεϊκή πολεμοκαπηλεία
της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρί-
ζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργά-
τες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονο-
τήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα
μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει
τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους
μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδη-
θούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την
πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο
ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επα-

ναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ενα
τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες
για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνο-
ντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθε-
τοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τά-
ξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα

Διεύθυνση

Πόλη

Τηλέφωνο

Σωματείο - Σύλλογος

Γράψτε μας στη διεύθυνση:

Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

“Για τον ΣΥΡΙΖΑ η εκλογή προέδρου της Δημοκρατίας δεν είναι το βασικό ζήτημα, το αν θα υπάρξουν 180 βουλευτές που θα ψηφίσουν ή δεν θα ψηφίσουν πρόεδρο της Δημοκρατίας, εμείς θέλουμε αυτή η κυβέρνηση να πέσει κάτω από την πίεση του λαϊκού παράγοντα”, δήλωσε πριν λίγες μέρες από τη Θεσσαλονίκη ο γραμματέας της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ, Δημήτρης Βίτσας, εν όψει της διαδήλωσης στη ΔΕΘ στις 6 Σεπτεμβρίου.

Θα ήταν μια πολύ καλή τοποθέτηση αν οι τελευταίοι μήνες δεν αποδείκνυαν ότι η μάχη για την προεδρική εκλογή απασχολεί την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ πολύ περισσότερο από τους αγώνες.

Καταρχήν, τη συζήτηση για την προεδρική εκλογή την πυροδότησε ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας με τη δήλωσή του, αμέσως μετά τη συνάντησή του με τον Παπούλια την επόμενη των Ευρωεκλογών, ότι “δεν νομιμοποιείται αυτή η Βουλή να εκλέξει τον επόμενο πρόεδρο της Δημοκρατίας”. Από μόνο του το γεγονός ότι το πρώτο μήνυμα του ΣΥΡΙΖΑ μετά τη νίκη του στις εκλογές δεν ήταν μήνυμα απεργιακής κλιμάκωσης για να τσακίσουμε την κυβέρνηση αλλά αναμονής ενός χρόνου για την εκλογή προέδρου Δημοκρατίας, ήταν πρόβλημα. Από εκείνη τη στιγμή και μετά, η προσπάθεια για να μην καταφέρει η συγκυβέρνηση να συγκεντρώσει την απαραίτητη -για εκλογή προέδρου- πλειοψηφία των 180 βουλευτών έγινε ο βασικός προσανατολισμός της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η πρωτοβουλία της, στο ξεκίνημα της απεργίας διαρκείας της ΓΕΝΟΠ για τη μικρή ΔΕΗ, για συλλογή 120 υπογραφών βουλευτών που θα αιτούνταν τη διενέργεια δημοψηφίσματος. Αυτό μπορούσε να έχει αποτέλεσμα μόνο αν δεν υποκαθιστούσε την απεργιακή δράση των εργαζόμενων. Όμως, αντί να έχει συμπληρωματικό ρόλο στην απεργία, έγινε το κεντρικό περιεχόμενο του ΣΥΡΙΖΑ. Η απεργία, η κλιμάκωσή της μετά την επιστράτευση και η συμπάρταση που χρειάζονταν για να συνεχίσει και να νικήσει, μπηγαν σε δεύτερη μοίρα. Και φυσικά, με την απεργία να έχει ανασταλεί μετά την επιστράτευση, ήταν εύκολο για την κυβέρνηση να απορρίψει με διαδικαστικό τρόπο το αίτημα.

Όπως “παραδέχτηκε” η Αυγή στις 20 Ιούλη, επρόκειτο για “κίνηση στρατηγικού χαρακτήρα” με φόντο την προεδρική εκλογή: “Οι 123 βουλευτές (του συνταγματικού τόξου) που υπέγραψαν το αίτημα για σύγκληση της ολομέλειας αποτελούν έτσι κι αλλιώς μια καλή μαγιά για την προεδρική εκλογή. Εκεί όπου, σημειωτέον, δεν είναι ο ΣΥΡΙΖΑ που χρωστάει ν’ αποδείξει ότι διαθέτει τους 121, αλλά η κυβερνητική προ-

Από την επίσκεψη του Αλέξη Τσίπρα στο Άγιον Όρος

Πώς μπαίνει στο κρίσιμο φθινόπωρο ο ΣΥΡΙΖΑ;

εδρική πρόταση που θα πρέπει να συγκεντρώσει τους 180. Για την εκλογή Προέδρου στην τρίτη ψηφοφορία. Ζόρικα πράματα δηλαδή, πάρα πολύ ζόρικα”.

Η δικαιολογία για αυτή την επιλογή της μετατόπισης του κέντρου βάρους από το πεζοδρόμιο στο κοινοβουλευτικό επίπεδο βρίσκεται στην εκτίμηση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ για την κατάσταση του εργατικού κινήματος. Είναι αυτή που είχε εκφράσει ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας σε άρθρο του στην Εποχή της Κυριακής στα τέλη Ιούλη, όταν μίλησε ξεκάθαρα για “ύφεση των κοινωνικών κινητοποιήσεων” λόγω “κόπωσης από τέσσερα χρόνια ακραίας πολιτικής λιτότητας”.

“Κόπωση”

Αυτή η λογική της “κόπωσης” είναι που καθορίζει και τη στάση του κόμματος στα συνδικάτα. Στο πρόσφατο Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ η ΜΕΤΑ, συνδικαλιστική παράταξη που πρόκειται στο ΣΥΡΙΖΑ, πέρα από γενικόλογες εκτιμήσεις για τη συνέχεια του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση, δεν έκανε καμία συγκεκριμένη πρόταση για απεργιακό πρόγραμμα που να κλιμακώνει τη σύγκρουση με την κυβέρνηση. Πώς μπορεί αλήθεια “η κυβέρνηση να πέσει κάτω από την πίεση του λαϊκού παράγοντα”, όπως δηλώνει ο Βίτσας, όταν στις πιο κρίσιμες διαδι-

κασίες των συνδικάτων οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ δεν τάσσονται υπέρ των απεργιακών κινητοποιήσεων;

Η αποκάλυπτη έμφαση της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ στο κοινοβουλευτικό γήπεδο είναι λάθος. Η κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου παραπαίει γιατί εκεί την έχουν φτάσει οι κινητοποιήσεις στο πεζοδρόμιο. Οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών που συνεχίζουν ενάντια στις απολύσεις, οι εργαζόμενοι του δημοσίου που μπλοκάρουν την αξιολόγηση, οι εργάτες της COSCO που με μία ημέρα απεργία λύγισαν την πολυεθνική, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ και της Coca-Cola που δεν το βάζουν κάτω, όλοι οι εργαζόμενοι και οι νεολαίοι που θα δώσουν το παρών στη ΔΕΘ είναι ακούραστοι. Μόνο η κλιμάκωση των αγώνων τους μπορεί να εξασφαλίσει την ανατροπή της συγκυβέρνησης όπως και των προηγούμενων του Παπανδρέου, του Παπαδήμου, της τρικομματικής. Αντίθετα, οι κοινοβουλευτικές μανούβρες του ΣΥΡΙΖΑ για την εξεύρεση “ανένταχτων” βουλευτών δίνει χρόνο στους Σαμαροβενιζέλους να παίζουν σε ένα γήπεδο που κατεσχύν είναι δικό τους.

Η επιλογή της «θεσμικής οδού» από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ συνοδεύεται με δεξιότερες μετατοπίσεις σε όλα τα μέτωπα. Στο δρόμο προς

τις εκλογές (προεδρικές ή βουλευτικές), το κεντρικό μέλημα του ΣΥΡΙΖΑ γίνεται το πώς θα κερδίσει τους μετριοπαθείς ή και συντηρητικούς ψηφοφόρους. Παράδειγμα, η επίσκεψη Τσίπρα στο Άγιον Όρος στα μέσα Αυγούστου.

Όπως έγραψε η Ελένη Πορτάλιου: “Προς τι, λοιπόν, η επίσκεψη του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ και της συνοδείας του στο Άγιον Όρος; Σπεύδω να πω ότι ο διάλογος ΣΥΡΙΖΑ και μοναστηριακής διοίκησης του Αγίου Όρους δεν απαγορεύεται εξ ορισμού”.

«Ειλικρίνεια»

Το ζήτημα είναι επί ποίων θεμάτων διαλέγονται. Πάλι από την ειδησεογραφία της Αυγής πληροφορούμαστε ότι αντάλλαξαν ανέξοδες (αμπελο)φιλοσοφικές απόψεις με «ειλικρίνεια» και «σεβασμό» περί της κοινής βάσης της «αλληλεγγύης» και της «ισότητας» που τόσο ο ΣΥΡΙΖΑ όσο και οι μονές έχουν εγγεγραμμένες στις σημαίες τους. Οι αναφορές στο Νίτσε και τον Ηράκλειτο - μυστήριο του ΣΥΡΙΖΑ - καλύτερα να μείνουν ασχολίαστες.

Αυτό, όμως, που αποτελεί προσβολή όχι μόνο για τους Ζαπατίστας αλλά και για τους απανταχού της γης υποστηρικτές τους είναι η ταύτιση των κοινοτήτων των μοναχών με

τις Ζαπατίστικες κοινότητες. Το σύνθημα «Όλα για όλους τίποτε για μας» χρησιμοποίησε, όπως γράφει η Αυγή, ο Αλέξης Τσίπρας για να περιγράψει τον τρόπο ζωής των πατέρων του Άθω. Τα άγια τοις κυσί, λοιπόν. Όλα για τους (φανταστικούς) ψήφους που η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει ότι θα εισπρεύσουν στο κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης δια της θρησκευτικής οδού. Ταυτόχρονα όμως - και κυρίως - διαβεβαίωση της θρησκευτικής εξουσίας του Αγίου Όρους ότι δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συμμάχων. Δεν χρειάζεται να διαβάζουμε πίσω από τις γραμμές, οι γραμμές παρουσιάζονται με σαφήνεια σε όλα όσα αποσιωπήθηκαν”.

Δεν είναι όμως μόνο η θρησκευτική εξουσία που έλαβε τη διαβεβαίωση “ότι δεν έχει να φοβηθεί τίποτα από μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συμμάχων”.

Βιομήχανοι

Την ίδια είχε πάρει λίγους μήνες νωρίτερα και ο ΣΕΒ με την παρουσία Τσίπρα στη γενική του συνέλευση. Εκεί ο πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ κάλεσε τους βιομήχανους να ανταποκριθούν στο προσκλητήριο που τους απευθύνει “για μια νέα κοινωνική συμφωνία για την ανασυγκρότηση και την ανάπτυξη”. Και εξειδικεύοντας την πρόσκληση υποσχέθηκε σταθερό, διαφανές και δίκαιο πλαίσιο φορολογικών υποχρεώσεων για τις επιχειρήσεις, στήριξη στις καινοτόμες ιδιωτικές επενδύσεις, απογραφειοκρατικοποίηση του κράτους για τον επιχειρηματία όπως και για τον πολίτη, μείωση κατά κλάδους του ενεργειακού κόστους βιομηχανίας και άλλα πολλά. Εκεί οδηγεί η λογική του ρεαλισμού και της ωρίμανσης του ΣΥΡΙΖΑ με στόχο την κυβερνητική εξουσία: να διαβεβαιώνει τα αφεντικά που επιβάλλουν και εφαρμόζουν όλα αυτά τα χρόνια τις μνημονιακές πολιτικές ότι θα είναι μια “κυβέρνηση κοινωνικής συμφωνίας”.

Όλα αυτά κάνουν το «κυβερνητικό πρόγραμμα των 100 πρώτων ημερών» που αναμένεται να ανακοινώσει ο Αλέξης Τσίπρας από το βήμα της ΔΕΘ, μια βδομάδα μετά το πανεργατικό συλλαλητήριο της 6ης Σεπτεμβρίου, να είναι μακριά από τις ελπίδες και τις διεκδικήσεις του κινήματος που αντιτίθεται στις μνημονιακές κυβερνήσεις. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία παλεύουν, όχι για μια νέα κοινωνική συμφωνία με τους εργοδότες, αλλά για να πάρουν πίσω όλα όσα τους έκλεψαν οι τελευταίοι. Αυτό περνάει από τη σύγκρουση μαζί τους και την ανατροπή τους. Η αντικαπιταλιστική αριστερά, η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, αυτή την προοπτική οργανώνει.

Λένα Βερδές

Γιατί να διαβάσουμε την Ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης

Υπάρχουν δυο βασικοί λόγοι γιατί κάποιος/α πρέπει να πέσει με τα μούτρα στο διάβασμα αυτού του βιβλίου. Είναι η καλύτερη ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης, τόσο για τον τρόπο που είναι γραμμένη όσο και για την ιστορική της ακρίβεια. Είναι, επίσης, η καλύτερη έκθεση της υλιστικής αντίληψης της ιστορίας, της μεθόδου δηλαδή του Μαρξ και του Ένγκελς.

Ο **Λ. Τρότσκι** ξεδιπλώνει με την απαράμιλλη πένα του το πανόραμα της πιο βαθιάς, πιο ριζικής επανάστασης στην ιστορία της ταξικής πάλης, της Ρώσικης Επανάστασης. «*Το πιο αδιαφιλονίκητο γνώρισμα της επανάστασης είναι η άμεση επέμβαση των μαζών στα ιστορικά γεγονότα*» γράφει στην εισαγωγή. Κι οι «μάζες» ήταν πράγματι πρωταγωνιστές της επανάστασης και είναι οι πρωταγωνιστές της ιστορίας της που έγραψε ο Τρότσκι.

Όμως, δεν είναι ούτε απρόσωπες «μάζες», ούτε σκοτεινές, ούτε οδηγούνται απλά από τα πάθη τους. Έχουν πρόσωπο, ιδέες, εμπειρίες από την ιστορία: όπως του ανώνυμου οδηγού που τράβηξε το φρένο του τραμ σε μια κεντρική λεωφόρο της Πετρούπολης τη πρώτη μέρα της γενικής απεργίας που έριξε τον Τσάρο τον Φλεβάρη, λέγοντας απλά: «το βαγόνι δεν πάει άλλο». Ο Τρότσκι επισημαίνει: «*Ο οδηγός του Λιτένι Προσπέκτ ήταν συνειδητό όργανο της ιστορίας. Πρέπει να είχε διαπαιδαγωγηθεί από τα πριν*».

Ο Τρότσκι ολοκλήρωσε την συγγραφή (για την ακρίβεια υπαγόρευση) του βιβλίου στις αρχές του 1930. Είχε περάσει πολύς καιρός από την εποχή που ως πρόεδρος του Σοβιέτ της Πετρούπολης και μέλος της Κ.Ε. του μπολσεβίκικου κόμματος καθοδηγούσε την νικηφόρα κατάληψη της εξουσίας τον Οκτώβρη του 1917. Το 1930 ο Τρότσκι ήταν πλέον εξόριστος, είχε απελαθεί στην Τουρκία, και κατασυκοφαντημένος από την σταλινική γραφειοκρατία.

Διαρκής επανάσταση

Μια παράπλευρη απώλεια αυτής της εκστρατείας ήταν η ίδια η ιστορία της Ρώσικης Επανάστασης. Όχι μόνο ως προς τον ρόλο που είχε διαδραματίσει ο Τρότσκι, αλλά συνολικότερα. Τα γεγονότα του 1917 ήταν η δικαίωση της θεωρίας της διαρκούς επανάστασης του Τρότσκι. Η εργατική τάξη δεν στάθηκε σε «ενδιάμεσα» στάδια ανάμεσα στα καθήκοντα μιας αστικής επανάστασης και της εργατικής επανάστασης.

Η επίσημη κομματική ιστορία έπρεπε να «διορθώσει» αυτή την αταξία. Μαζί με αυτό πήγαινε το «σιδέρωμα» των γεγονότων για να κρυφτούν δυσάρεστες αλήθειες: όπως ότι η ηγεσία του κόμματος ταλαντεύτηκε στις πρώτες φάσεις της επανάστασης και χρειάστηκε η μάχη του Λένιν τον Απρίλη για να στραφεί το κόμμα στην πάλη για την ερ-

γατική εξουσία.

Όμως, το βιβλίο δεν είναι κυρίως μια ανασκευή των σταλινικών παραχαράξεων. Είναι μια έξοχη εφαρμογή της μαρξιστικής μεθόδου. Το βιβλίο δεν ξεκινάει με τις ολοζώντανες εικόνες από τους δρόμους και τα εργοστάσια της επαναστατικής Πετρούπολης, αλλά με ένα κεφάλαιο για τις «ιδιαιτερότητες της Ανάπτυξης της Ρωσίας», όπου ο Τρότσκι με αδρές γραμμές ζωγραφίζει την πορεία από τον ρώσικο μεσαίωνα στον καπιταλισμό.

Οι επαναστάσεις δεν ξεκινάνε επειδή τις θέλουν οι επαναστάτες, ούτε επειδή με κάποιο μυστήριο τρόπο ξεσπάει η «οργή του λαού». Ένας συνδυασμός αντικειμενικών και υποκειμενικών παραγόντων χρειάζεται για να ξεκινήσει η επανάσταση. «*Οι άνθρωποι κάνουν την ιστορία, όμως σε συνθήκες που δεν επιλέγουν οι ίδιοι*» είχε γράψει ο Μαρξ κι ο Τρότσκι βασίζεται σε αυτή τη διαπίστωση για να δείξει πώς οι τάξεις της ρώσικης κοινωνίας ανταποκρίθηκαν στις πιέσεις του πολέμου και της κρίσης που είχε προκαλέσει.

Μια συχνή αντίρρηση που ακούγεται απέναντι σε όσους περιμένουμε την «Δευτέρα Παρουσία της Επανάστασης» είναι ότι οι «μάζες» (οι τάξεις εξαφανίζονται βολικά) είναι συντηρητικές. Ο Τρότσκι πάλι δίνει μια καλή απάντηση:

«*Πραγματικά, η κοινωνία δεν αλλάζει τους θεσμούς της ανάλογα με τις ανάγκες της, όπως ο*

τεχνίτης ανανεώνει τα εργαλεία του. Το αντίθετο: πρακτικά η κοινωνία θεωρεί τους θεσμούς που βαρύνουν πάνω της σαν κάτι θεμελιωμένο για πάντα. Για δεκαετίες, η αντιπολιτευτική κριτική δε χρησιμεύει παρά σαν ασφαλιστική δικλείδα στη δυσaréσκεια των μαζών και είναι όρος για τη σταθερότητα του κοινωνικού συστήματος: λ.χ. τέτοια είναι κατ' αρχή η αξία της σοσιαλδημοκρατικής κριτικής. Χρειάζονται περιστάσεις ολότελα εξαιρετικές, ανεξάρτητες από τη θέληση των ατόμων και των κομμάτων, για να απαλλαγούν οι δυσανεσθημένοι από τα δεσμά του συντηρητικού πνεύματος και να οδηγηθούν οι μάζες στην εξέγερση.

Ανατινάγματα

Κατά συνέπεια, οι γοργές μεταβολές στη γνώμη και στο θυμικό των μαζών, σε καιρό επανάστασης, δεν προέρχονται από την ευλυγισία και την ευκινήσια της ανθρώπινης ψυχής, μα από το βαθύ συντηρητισμό της. Οι ιδέες και οι κοινωνικές σχέσεις βρίσκονται σε χρόνια καθυστέρηση απέναντι στις καινούργιες αντικειμενικές συνθήκες, ως τη στιγμή που σωριάζονται σαν σε κατακλυσμό, κι απ' αυτό προκύπτουν, σε καιρό επανάστασης, ανατινάγματα ιδεών και παθών που οι αστυνομικοί εγκέφαλοι τα φαντάζονται απλούστατα σαν έργο των «δημαγωγών».

Οι «δημαγωγοί» του 1917 ήταν οι μπολσεβίκοι –αυτή ήταν η κατηγορία που εξαπέλυαν εναντίον τους όλοι οι «ρεαλιστές» της εποχής, από τους αστούς φιλελεύθερους μέχρι τα «υπεύθυνα» κόμματα της

αριστεράς –οι μενσεβίκοι και οι εσέροι. Οι μπολσεβίκοι ήταν περήφανοι γι' αυτές τις κατηγορίες. Σήμαιναν ότι πάντοτε βρίσκονταν κοντύτερα σε αυτά που ένιωθαν και πίστευαν οι εργάτες και οι στρατιώτες από τις περισπούδαστες αναλύσεις των κομμάτων που αρχικά κρατούσαν την πλειοψηφία στα σοβιέτ με τις ψήφους εκείνων των ιδίων των εργατών και φαντάρων.

Η αλληλεπίδραση ανάμεσα στο μπολσεβίκικο κόμμα και το μαζικό κίνημα των εργατών και των στρατιωτών είναι το κόκκινο νήμα που διατρέχει την διήγηση του Τρότσκι. Αυτή η σχέση πέρασε πολλές στροφές και γυρίσματα ανάμεσα στον Φλεβάρη και τον Οκτώβρη. Η Ρώσικη Επανάσταση θα ξεσπούσε και χωρίς τους μπολσεβίκους. Και τα σοβιέτ –τα εργατικά συμβούλια- θα σχηματίζονταν χωρίς τους μπολσεβίκους. Όμως δεν θα νικούσαν χωρίς αυτούς.

Ένας τσαρικός στρατηγός, ο **Ζαλέσκι**, έγραφε κατόπιν εορτής: «*Ποιος μπορούσε να πιστέψει ότι ο καθαριστής και ο νυχτοφύλακας του δικαστικού μεγάρου θα γινόταν ξαφνικά Γενικός Εισαγγελέας και ότι ο νοσοκόμος, διευθυντής του νοσοκομείου;*» Όταν διαβάσετε αυτό το αριστούργημα θα πιστέψετε πώς είναι δυνατόν, και θα καταλάβετε πώς έγινε δυνατόν.

Λ.Μ.

Τα βιβλία είναι όπλα

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Φειδίου 14
(πίσω από Τιάνια-ΡΕΞ)
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο συμμετέχει στην Έκθεση Βιβλίου που θα γίνει στο Ζάππειο από τις 5 έως τις 21 Σεπτέμβρη. Το περίπτερό του είναι το Νο15.

ΟΥΚΡΑΝΙΑ Σταματήστε τις επεμβάσεις

Στις αρχές της περασμένης βδομάδας ο Πούτιν, ο πρόεδρος της Ρωσίας και ο Ποροσένκο, ο πρόεδρος της Ουκρανίας, συναντήθηκαν πρόσωπο με πρόσωπο, για δεύτερη φορά μετά από δυο μήνες, στο Μινσκ, την πρωτεύουσα της Λευκορωσίας. Για μέρες, η αναμονή της συνάντησης του Μινσκ, συνοδευόταν με προβλέψεις για μια συμφωνία που θα βάλει τέλος στον πόλεμο στην ανατολική Ουκρανία.

Τελικά, όμως, όλες διαψεύστηκαν. Ο Πούτιν και ο Ποροσένκο τα είπαν ιδιαιτέρως για δυο ώρες και τελικά δεν συμφώνησαν τίποτα. Κι αυτό που ακολούθησε δεν ήταν μια αποκλιμάκωση των πολεμικών επιχειρήσεων αλλά μια δραματική κλιμάκωσή τους.

Ένα καινούργιο πολεμικό μέτωπο σχηματίστηκε στα νοτιοανατολικά σύνορα της Ουκρανίας με την Ρωσία, γύρω από την κωμόπολη του Νοβοαζόφσκ και τις γύρω κωμοπόλεις. Μια βδομάδα μετά, η κυβέρνηση του Κιέβου δηλώνει τη μια μέρα ότι ελέγχει την κατάσταση και την άλλη καταγγέλλει την εισβολή ρώσικων τανκς που ανέτρεψαν τις δυνάμεις της. Ο Ρώσος πρέσβης στον ΟΗΕ δήλωσε ότι: «είναι γνωστό ότι στην Ουκρανία πολεμάνε Ρώσοι εθελοντές» και ο Ομπάμα κατήγγειλε την «επιδρομή» της Ρωσίας στην Ουκρανία.

Δύσκολη θέση

Η επίθεση στο Νοβοαζόφσκ ήταν η απάντηση-αντιπερισπασμός στις επιτυχίες της λεγόμενης «αντιπρομοκρατικής επιχείρησης» της κυβέρνησης του Κιέβου βορειότερα, στους πολιορκημένους θύλακες γύρω από τις πόλεις του Ντονέτσκ και του Λουχάνσκ. Οι μονάδες νεοσυλλέκτων του ουκρανικού στρατού και τα τάγματα εφόδου των φασιστών που είχε παρατάξει η ουκρανική κυβέρνηση βρέθηκαν σε δύσκολη θέση.

Κάθε διπλωματική πρωτοβουλία για την «ειρηνική επίλυση της κρίσης» -η φράση κλισέ στις εφημερίδες και τα κανάλια- οδηγεί σε ένα νέο κύκλο αιματοχυσίας. Στις 2 Ιούλη οι υπουργοί Εξωτερικών της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ουκρανίας και της Ρωσίας συναντήθηκαν στο Βερολίνο και έβγαλαν ένα κοινό ανακοινωθέν. Η συνέχεια ήταν νέα αιματοχυσία. Συναντήθηκαν ξανά στις 17 Αυγούστου, πάλι στο Βερολίνο, έκαναν ένα περίπατο στους κήπους ενός μεγάρου για κάμπωση ώρα. Πάλι τα ίδια αποτελέσματα.

Πρόκειται για το σενάριο του πολέμου που αιματοκύλισε την Βοσνία στην πρώην Γιουγκοσλαβία στις αρχές της δεκαετίας του '90. Κάθε «ει-

ρηνευτικό σχέδιο» με τις ανάλογες εκχειρίδες, ήταν το σήμα για κάθε πλευρά να ενισχύσει τις θέσεις της πριν το ξεκίνημα της εφαρμογής του.

Τόσο η Δύση όσο κι η Μόσχα θα ήθελαν να ξεμπερδέψουν με μια αναμέτρηση που κοστίζει και στους

δυο, οικονομικά και πολιτικά. Όμως, καμιά πλευρά δεν είναι διατεθειμένη να βγει χαμένη από τον τελικό διακανονισμό. Οι ΗΠΑ δεν μπορούν να δεχτούν ακόμα ένα πλήγμα στο γόητρό τους ως παγκόσμιου χωροφύλακα, την ίδια στιγμή που δοκιμάζεται σε

άλλες περιοχές του πλανήτη. Ο γερμανικός ιμπεριαλισμός δεν είναι πρόθυμος να παραιτηθεί από τις φιλοδοξίες του να είναι ο «ρυθμιστής» στην ανατολική Ευρώπη. Κι ο ρώσικος ιμπεριαλισμός έχει να χάσει πάρα πολλά αν η Ουκρανία περάσει οριστικά

στην σφαίρα επιρροής της Δύσης.

Ο Ποροσένκο πίστεψε ότι η υποστήριξη της Δύσης θα μεταφραστεί σε έμπρακτη στρατιωτική στήριξη που θα του δώσει τη δυνατότητα να ξεμπερδέψει με το Ντονέτσκ και το Λουχάνσκ πριν η Ρωσία αντιδράσει. Έπεσε έξω και στις δυο προβλέψεις. Ο Πούτιν πίστευε ότι το Κίεβο θα έκανε πίσω μιας και δεν θα μπορούσε να συνεχίσει τον πόλεμο. Κι αυτός έπεσε έξω, κι αναγκάστηκε να κλιμακώσει την στρατιωτική εμπλοκή του. Ο Ομπάμα και η ΕΕ πίστευαν ότι οι κυρώσεις θα υποχρέωναν τον Πούτιν να κάνει πίσω. Ακόμα ένας λάθος υπολογισμός.

Έτσι, τέσσερις μήνες μετά από την προσάρτηση της Κριμαίας στην Ρωσία, ο πόλεμος αποκτάει διαστάσεις που απειλούν να γίνουν εφιαλτικές. Ο ΟΗΕ σε μια πρόσφατη ανακοίνωσή του μιλάει για 2.250 νεκρούς στην ανατολική Ουκρανία και περισσότερους από 6.000 τραυματίες. Είναι βέβαιο ότι τα θύματα είναι πολύ περισσότερα. Περίπου 400.000 είναι οι πρόσφυγες -190.000 «εσωτερικοί» στην Ουκρανία και πάνω από 200.000 έχουν περάσει στην Ρωσία.

Ποιος θα διαγράψει το χρέος της Ουκρανίας;

Την ίδια στιγμή που ο πόλεμος κλιμακώνεται, το ουκρανικό κοινοβούλιο στο Κίεβο ενέκρινε τελικά τη συμφωνία για τη «βοήθεια» του ΔΝΤ. Η καταρχήν συμφωνία είχε γίνει τον Απρίλη και το ποσό της «βοήθειας» θα είναι συνολικά 17 δις δολάρια σε βάθος μερικών χρόνων. Υποτίθεται ότι η συμφωνία με το ΔΝΤ θα ενισχύσει την ουκρανική οικονομία και θα αποτρέψει την πτώχευση, το σταμάτημα δηλαδή της αποπληρωμής του χρέους στους διεθνείς τραπεζίτες.

Όπως ξέρουμε από τη δικιά μας πικρή πείρα, ΔΝΤ σημαίνει λιτότητα και φτώχεια. Αυτό είναι και το πρόγραμμά του για την Ουκρανία. Οι όροι του προγράμματος, οι διαβόητες «μεταρρυθμίσεις», είναι τόσο σκληροί, που ο πρωθυπουργός Γιατσενιούκ είχε δηλώσει ότι προτίσταιται σε μια «κυβέρνηση αυτοκτονίας».

Ένα από τα βασικά μέτρα που το συνοδεύουν θα είναι η αύξηση των τιμών του φυσικού αερίου κατά 40%. Αυτό σε μια χώρα όπως η Ουκρανία θα σημαίνει ότι εκατομμύρια εργάτες και φτωχοί κινδυνεύουν κυριολεκτικά να παγώσουν το χειμώνα. Το όπλο του φυσικού αερίου το χρησιμοποιεί και ο Πούτιν. Η Γκαζπρόμ, που κάλυπτε το μισό των ενεργειακών αναγκών της Ουκρανίας, έχει διακόψει την παροχή φυσικού αερίου από τον Ιούνιο. Απαιτεί 9 δις δολάρια. Το ουκρανικό δημόσιο χρέος προς την Ρωσία φτάνει τα 3 δις ευρώ. Αλλά η Ε.Ε. «δεν έχει καμιά πρόθεση να πληρώσει το ουκρανικό χρέος για ρωσικό αέριο» όπως δήλωσε ο Ντομίνικ Πιστορί, επίτροπος Ενέργειας.

Η ουκρανική οικονομία είναι σε ελεύθερη πτώση. Οι συνταγές του ΔΝΤ θα την βουλιάξουν ακόμα περισσότερο. Ο μαρξιστής οικονομολόγος Μάικλ Ρόμπερτς σε ένα πρόσφατο άρθρο του υπολογίζει ότι το 2018 το δημόσιο χρέος της Ουκρανίας θα έχει υπερδιπλασιαστεί, φτάνοντας το 87% του ΑΕΠ από το περίπου 40% που είναι σήμερα.

Η λύση είναι απλή αλλά ριζική. Διαγραφή του χρέους προς τους διεθνείς τραπεζίτες, δυτικούς και ρώσους.

Αυτό το μέτρο, σε συνδυασμό με την εθνικοποίηση του πλούτου των ολιγαρχών, όποια παιχνίδια κι αν παίζουν στην τωρινή σύγκρουση, θα δώσει τη δυνατότητα στον ουκρανικό λαό να ξεφύγει από τη φτώχεια και

στην Ουκρανία να είναι πραγματικά ανεξάρτητη.

Μόνο ο αγώνας μιας ενωμένης εργατικής τάξης στην Ουκρανία μπορεί να επιβάλει αυτή τη λύση. Κι αυτή την εμποδίζουν οι επεμβάσεις της Δύσης και της Ρωσίας που διασπούν αυτή την ενότητα. Είναι η μεγαλύτερη αυταπάτη να πιστεύει κανείς ότι μια «ανεξάρτητη Νοβοροσία» στα ανατολικά μπορεί να εμπνεύσει ένα τέτοιο κίνημα.

Καθήκον

Το καθήκον της Αριστεράς της Ευρώπης και όλου του κόσμου είναι να παλέψει για αυτή την προοπτική. Πρώτα απ' όλα απαιτώντας να σταματήσει ο πόλεμος και οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στην Ουκρανία. Να απαιτήσει διαγραφή του ουκρανικού χρέους, ανοιχτά σύνορα για τους Ουκρανούς εργάτες.

Υπάρχει «ακροατήριο» και στην Ουκρανία και στην Ρωσία για αυτές τις ιδέες και αυτή την πολιτική. Είναι ο κόσμος που έχει αρχίσει να μισεί τον πόλεμο και εκείνους που στέλνουν τα παιδιά τους να σφαχτούν ενώ οι αξιωματικοί και οι πολιτικοί τη βγάζουν καθαρή.

Την περασμένη βδομάδα στο Κίεβο έγιναν διαδηλώσεις από μανάδες και συγγενείς φαντάρων -παραλίγο να εισβάλουν στο υπουργείο Άμυνας. Διαμαρτυρίες έγιναν και σε άλλες πόλεις τον Αύγουστο. Στο Νόβογκκραν-Βολίνσκι στη βορειοδυτική Ουκρανία μια γυναίκα φώναζε: «Δεν θέλω το γιό μου ήρωα σε φέρετρο!» Πάνω από 1.000 είναι οι διώξεις για λιποταξία. Δεν είναι ένα «ξεκάθαρο» κίνημα. «Γενικό Επιτελείο, σώστε την Ουκρανία όχι τους κώλους σας» ήταν ένα σύνθημα στις διαδηλώσεις του Κιέβου. Πολλές φορές στην ιστορία η αντιπολεμική οργή και το ταξικό μίσος έκαναν τα πρώτα τους βήματα με την αίσθηση ότι «αυτοί εκεί πάνω μας πουλάνε».

Ένας λόγος παραπάνω για την Αριστερά να σταθεί πραγματικά ανεξάρτητη απέναντι στα ψέματα και τις υποκρισίες και των δυο πλευρών ενός άδικου, ιμπεριαλιστικού πολέμου.

Λέανδρος Μπόλαρης

Η Αντίσταση ενώνει και εμπνέει

Οι Παλαιστίνιοι στη Γάζα, στην υπόλοιπη Παλαιστίνη αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο πανηγυρίζουν για την εκεχειρία που αναγκάστηκε να αποδεχθεί το Ισραήλ. Η κατάπαυση του πυρός είναι από μόνη της αιτία πανηγυρισμών. Πάνω από 2000 Παλαιστίνιοι σκοτώθηκαν στη διάρκεια των βομβαρδισμών και της ισραηλινής εισβολής. Κάθε μέρα συνέχισης της επιχείρησης θα σήμανε περισσότερους αθώους νεκρούς. Πάνω από ένα στα τέσσερα θύματα είναι παιδιά. Περισσότερο από μισό εκατομμύριο κάτοικοι της Γάζας αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους στη διάρκεια του πολέμου. Τώρα θα γυρίσουν πίσω για να δουν πόσα από αυτά μπορούν να κατοικηθούν ή τουλάχιστον να επιδιορθωθούν.

Όμως οι πανηγυρισμοί οφείλονται και στην έκβαση του πολέμου. Το σίγουρο είναι ότι το Ισραήλ δεν νίκησε. Οι σκηνές που διαδραματίζονται στο εσωτερικό της ισραηλινής κυβέρνησης την τελευταία βδομάδα, με τους υπουργούς ανάλογα με την πτέρυγα και το κόμμα από όπου προέρχονται να ανταλλάζουν κραυγές και βρισιές, δείχνουν σε ποιο στρατόπεδο επικρατεί κλίμα ήττας.

Τρίτη φορά

Το Ισραήλ συνάντησε περισσότερη αντίσταση από όση περίμενε στη χερσαία εισβολή. 66 νεκροί στρατιώτες δεν συγκρίνονται με το μακελειό στην παλαιστινιακή πλευρά. Όμως είναι πάνω από τους μισούς σε σχέση με τον πόλεμο του 2006 στο Λίβανο κατά της Χεζμπολάχ. Η Χαμάς όμως δεν είναι Χεζμπολάχ. Είναι αποκλεισμένη και περικυκλωμένη οικονομικά, πολιτικά και στρατιωτικά από το Ισραήλ, χωρίς ανοιχτή πρόσβαση σε βαρύ οπλισμό. Κι όμως δεν τσαλαπατήθηκε από τον ισραηλινό στρατό.

Τρίτη φορά μέσα σε πέντε χρόνια, η Χαμάς συγκρούεται με το Ισραήλ και βγαίνει ζωντανή. Η ισραηλινή κοινή γνώμη μπορεί να είναι συνηθισμένη να βλέπει ισοπεδωμένες παλαιστινιακές γειτονίες, αλλά δεν ήταν προετοιμασμένη να δει φέρετρα με φαντάρους να γυρνάνε πίσω. Όταν ξεκίνησε ο πόλεμος, η δημοτικότητα του **Νετανιάχου** εκτινάχθηκε με την ψευδαίσθηση μιας επικείμενης τελί-

Μετά από δύο μήνες βομβαρδισμών, τα παιδιά της Παλαιστίνης παίζουν ξανά στην παραλία της Γάζας

κής εξόντωσης της Χαμάς. Τώρα πρέπει να εξηγήσουν πώς ο πιο ισχυρός στρατός της Μέσης Ανατολής και ένας από τους ισχυρότερους του κόσμου δεν μπορεί να εξουδετερώσει μερικές χιλιάδες μαχητές.

Ο στόχος της εξαφάνισης των τούνελ που χρησιμοποιούν οι Παλαιστίνιοι δεν επετεύχθη. Και όπως πάντα, το πρόβλημα για το Ισραήλ δεν είναι κυρίως στρατιωτικό. Το Ισραήλ προσπαθεί να ισορροπήσει πουλώντας διεθνώς το ρόλο του θύματος, την ώρα που εξαπολύει τη μέγιστη δύναμη πυρός κατά αμάχων. Έτσι παρόλο που το Ισραήλ υπολογίζεται πως βομβάρδισε με 20 χιλιάδες τόνους εκρηκτικών τη Λωρίδα της Γάζας (συγκριτικά, πρόκειται για μια περιοχή λίγο μικρότερη από την Άνδρο), σε διεθνές επίπεδο παραπονιόταν για τις παλαιστινιακές ρουκέτες, ενώ εσωτερικά ο Νετανιάχου έπρεπε να απολογείται στα δεξιά του γιατί δεν ρίχνει ακόμη περισσότερες βόμβες.

Παρότι το αντιπυραυλικό σύστημα του Ισραήλ λειτούργησε, η δυνατότητα εκτόξευσης ρουκετών από τη Λωρίδα της Γάζας ήταν ισχυρότερη από κάθε άλλη φορά και τώρα η ισραηλινή κυβέρνηση φέρνει σε συζήτηση νέες “ασπίδες” και άλλα μέτρα που απαιτούν αντίστοιχες περικοπές από τον προϋπολογισμό.

Παράλληλα, στην αραβική πλευρά οι επιπτώσεις είναι αντίστροφες. Η Χαμάς μπήκε στον

πόλεμο πιεσμένη. Βρισκόταν απομονωμένη πολιτικά με το καθεστώς Σίσι στην Αίγυπτο να έχει κλείσει τα σύνορα, να ρίχνει θανατικές ποινές στους Αδελφούς Μουσουλμάνους και να έχει ξεκινήσει μια ρατσιστική εκστρατεία κατά των Παλαιστίνιων. Η Χαμάς βρισκόταν υπό πίεση στην ίδια τη Γάζα, έχοντας μόλις αποδεχθεί πως δεν μπορεί να συνεχίσει να κυβερνάει κάτω από συνθήκες

αποκλεισμού και ανοίγοντας συνομιλίες με τον **Μαχμούντ Αμπάς** για κυβέρνηση “εθνικής ενότητας” στην οποία μπορεί ακόμη και να μην συμμετείχαν υπουργοί της Χαμάς.

Πανηγυρισμοί

Στη διάρκεια των διαπραγματεύσεων, η Αίγυπτος, θέλοντας και μη, μιας και είχε αναλάβει το ρόλο του διαμεσολαβητή, αναγκάστηκε να αποδεχθεί τη Χαμάς

ως τον βασικό συνομιλητή. Ο Μαχμούντ Αμπάς και η Παλαιστινιακή Αρχή έμειναν να παρακολουθούν τα γεγονότα από την “ασφάλεια” της Δυτικής Όχθης.

Η ασφάλεια μπαίνει σε εισαγωγικά, γιατί οι εξελίξεις στη Δυτική Όχθη είναι μια από τις σημαντικότερες παραμέτρους της εξέλιξης του πολέμου. Οι πανηγυρισμοί που απλώθηκαν στη Δυτική Όχθη μετά την κήρυξη της εκεχειρίας ήταν ταυτόχρονα ένα μήνυμα ότι οι νέοι Παλαιστίνιοι, εντός ή εκτός πολιτικών κομμάτων, είναι περισσότερο έτοιμοι να ταυτιστούν με την αντίσταση παρά με τους συμβιβασμούς της παλαιστινιακής Αρχής. Στη διάρκεια του πολέμου, κάποιες από τις διαδηλώσεις στη Δυτική Όχθη έφτασαν στο κοντινότερο σημείο να μυρίζουν “3η Ιντιφάντα” με τη νεολαία να θέλει να συγκρουστεί με τους Ισραηλινούς και τελικά να συγκρούεται με τις δυνάμεις ασφαλείας του Αμπάς. Οι συζητήσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας θα συνεχιστούν και οι δυνάμεις της Αντίστασης θα έχουν έναν λόγο παραπάνω. Η τακτική του Ισραήλ και των ιμπεριαλιστών τα τελευταία έξι χρόνια να διαχωρίζουν τους Παλαιστίνιους σε “ισλαμιστές της Γάζας” και “ανοιχτόμυαλους της Δυτικής Όχθης” απέτυχαν.

Αντιπολεμικό κίνημα

Όλα αυτά εξελίσσονται ενώ όχι απλά η απειλή αλλά ο πόλεμος απλώνεται από το ένα άκρο του αραβικού κόσμου ως το άλλο. Από τη Λιβύη όπου μαίνονται οι συγκρούσεις ανάμεσα στις διάφορες πτέρυγες των ενόπλων που ανέτρεψαν τον Καντάφι (και το καθεστώς της Αιγύπτου να παρεμβαίνει βομβαρδίζοντας), ως το Ιράκ όπου οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν για να σταματήσουν την επέλαση του Ισλαμικού Κράτους.

Κι εκεί ανάμεσα, νέες απειλές για βομβαρδισμό στο εσωτερικό της Συρίας. Η αμερικάνικη άρχουσα τάξη δεν μπορεί να ξεκαθαρίσει τι τη συμφέρει να κάνει. Να βομβαρδίσει τους τζιχαντιστές εντός της Συρίας, τασσόμενη έτσι στο πλευρό του Άσαντ; Ή να αφήσει την κατάσταση ανεξέλεγκτη και να δει την αστάθεια να απλώνεται στο Λίβανο και ακόμη περισσότερο στο Ιράκ;

Συνεχίζουν να διαμορφώνονται οι πιο παράδοξες εφήμερες συμμαχίες. Με το Ιράν και την Τουρκία για να “σώσουν” το Ιράκ, αλλά και με τη Σαουδική Αραβία που έβαλε το χέρι της για την ανάπτυξη του “Ισλαμικού κράτους”. Τώρα ακόμη και με τον Άσαντ.

Το αντιπολεμικό κίνημα είναι παράγοντας κομβι-

κός. Χρειάζεται να πούμε Όχι σε κάθε είδους επεμβάσεις των ιμπεριαλιστών, με όποιο “ανθρωπιστικό” πρόσχημα κι αν παρουσιαστούν. Όπως είπαμε Όχι στο βομβαρδισμό κατά της Συρίας γιατί ξέραμε ότι η επανάσταση κατά του Άσαντ δεν παίρνει δύναμη από τις βόμβες των ιμπεριαλιστών, έτσι πρέπει να πούμε Όχι και στις επεμβάσεις “κατά των ισλαμιστών” που θα δώσουν αέρα στον Άσαντ να συνεχίσει την καταστολή σε βάρος του κόσμου που έχει ξεσηκωθεί κατά της δικτατορίας. Δεν θα αφήσουμε τους ιμπεριαλιστές να λύσουν τον γόρδιο δεσμό τον οποίο οι ίδιοι έδεσαν γύρω από τον εαυτό τους, με περισσότερο αίμα.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες, η παλαιστινιακή υπόθεση έχει τον πιο αναζωογονητικό ρόλο. Η αντίσταση στη Γάζα ανάγκασε τους πάντες, από το Ιράν ως την Αίγυπτο να δηλώσουν -υποκριτικά- το σεβασμό τους. Το μήνυμα που έστειλαν οι Παλαιστίνιοι στους εργάτες και τη νεολαία σε ολόκληρη τη Μέση Ανατολή είναι ότι η αντίσταση, πέρα από κάθε διαχωρισμό ανάμεσα σε θρησκευτικό δόγμα, είναι που ενώνει, φέρνει αποτελέσματα και κάνει τους “ισχυρούς” να σκύβουν το κεφάλι.

Νίκος Λούντος